



# தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

க. நவம்







# தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காரணதி

க.நவம்

വെസിംഗ്

藏文：**藏文**

## தடங்களைக்

கடந்து செல்லும் காலநதி

(கட்டுரைகள்)

க. நவம்

முதற் பதிப்பு : 2017

வெளியீடு : நான்காவது பரிமாணம்,

தெணியகம், பொலிகஸ்டி,

வல்வெட்டித்துறை

மின்னஞ்சல் : napa.public@gmail.com

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு : க. பரணீதரன்

உள்ளமூகு : க. பரணீதரன்

நூலாக்கம் : பரணீ அக்கம், நெல்லியடி

பக்கங்கள் : 116

விலை : 300/-

ச.தே.பு.நி.இல : 978-955-7295-03-9

Thadangkalaik

Kadantru Sellum Kaalanathy

(Articles)

K. Navam

First Edition : 2017

Copy Rights : Author

Publication : Naankaavathu Parimaanam

Theiyakam, Polikandy

Valvettithurai

E mail : napa.public@gmail.com

Cover Design:K. Bharaneetharan

Inner Design :K. Bharaneetharan

Printers : Bharanee Printers, Nelliayady

Pages : 116

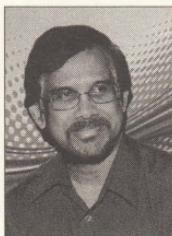
Price : 300/-

ISBN : 978-955-7295-03-9

02 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

# தோழர் பிரேம்ஜி அவர்களுக்கு

## ஆசிரியர் : சிறுகுறிப்பீடு



க. நவம், யாழ்ப்பாணம், பொலிகண்டி கிராமத்தில் வூள்ள தெனியகத்தில் கந்தையா - சின்னம்மா தம்பதியினரின் மூன்றாவது புதல்வராகப் பிறந்தவர். 2 முத்த சகோதரர்களும் 3 இளைய சகோதரிகளும் இவரது உடன்பிறப்புகள். ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் தெனியான் இவர்களுள் ஒருவர். நவம் - ஷியாமளா தம்பதியினர்க்கு ஒரேயொரு மகனும் நான்கு பேரக் குழந்தைகளும் உள்ளனர்.

க. நவம் கரவெட்டி, தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பநிலைக் கல்வியையும், யாழ். சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியையும், பருத்தித்துறை ஹாட்வி கல்லூரியில் உயர்தாரக் கல்வியையும் பெற்றவர். ஆங்கில ஆசிரியராகத் தொழிலாற்று ஆரம்பித்த இவர் (1968), பலாவி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் (1970/71) விசேட விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றவர். பேராதனைப் பல் கலைக் கழகத் தில் தமது இளங்கலைமாணிக் சிறப்புப் பட்டத்தை அரசுறிவியல் துறையிலும், (B.A. Honours - 1976/80), முது விஞ்ஞானமாணிப் பட்டத்தை விவசாயப் பொருளியல் துறையிலும் (M.Sc. Agric. Econ. - 1981/83) பெற்றவர். பல அரசு கல்லூரிகளில் ஆசிரியராகவும் கல்வி அமைச்சின் பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தில் இடைவரவு விரிவுகரையாளராகவும் கடமையாற்றியவர்.

சிரித்திரன் சிரிக்கதைப் போட்டியில் முன்றாம் இடத்தையும், இலங்கை சாவறித்திய மண்டலம் நடத்திய அகில இலங்கைக் கல்லூரி மாணவர் சிறுக்கதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் 1965இல் பெற்றவர். இவரெழுதிய முதலாவது சிறுக்கதையான “விரதம்” பின்னர் தினபதி நாளிதழில் 1966இல் பிரசரமானது. வர்த்தகக் கப்பல் துறை அமைச்சர் நடத்திவந்த அகில இலங்கை இலக்கியப் போட்டியில் (1983) இவரது “உள்ளும் புறமும்” எனும் சிறுக்கதைத் தொகுதி முதலாம் இடத்துக்கான தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றது. “இந்தத் தேசத்துக்காக” எனும் இவரது நாடகம் அகில இலங்கை நாடகப் போட்டி ஒன்றில் முதலாம் இடத்துக் கான தங்கப் பதக்கம் பெற்றது. “கனடா தமிழர் தகவல்” அமைப்பின் 2000 ஆம் ஆண்டுக்கான கலை இலக்கிய விருதைப் பெற்றவர்.

1983 ஜூலை கலவரத்தில் பாதிப்படைந்த தால் நாட்டை விட்டு வெளியேறி, முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக, கனடாவில் வசித்து வருகின்றார். கனடாவிலுள்ள பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் ஆக்க இலக்கியங்களையும் விமர்சனங்களையும், கட்டுரைகளையும் எழுதிவருகின்றார். இவரது “உள்ளும் புறமும்” கனடாவில் வெளிவந்த (1991) முதலாவது தமிழ்ச் சிறுக்கதைத் தொகுதியாகும். “உன்மைகளின் மௌன ஊர்வலங்கள்” எனும் சர்வதேச அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலைான் ஏற்யும் (1991) வெளியிட்டவர். “நான்காவது பரிமாணம்” எனும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். “நான்காவது பரிமாணம்” வெளியீட்டகத்தின் ஊடாக இதுவரை 20 நூல் களை வெளியிட்டுள்ளார். “கணனயாழி” கனடாச் சிறப்பிதழினதும் (2000), “சித்தம் அழகியான்” (2014),

“பார்க்கப்படாத பக்கங்கள்” (2015) கட்டுரைத் திரட்டுக்களினதும் தொகுப்பாசிரியர்.

இவர் எழுதித் தயாரித்து, நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய “இனி ஒரு விதி செய்வோம்” எனும் நாடகமே (1986) கனடாவின் முதலாவது சீரிய தமிழ் நாடகமாகும். மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினருக் கென 3 நாடகங்களையும் 1 கவிமொழிவு நிகழ்வையும் நெறிப்படுத்தியவர். “சகா”, “உறவுகள்” ஆகிய இரண்டு கனடிய முழுநீளத் தமிழ்த் திரைப் படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தவர். 16 கவியரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கியவர். கனடா ரிவிஜ் தொலைக்காட்சியின் செய்தி ஆசிரியராகக் கடையாற்றியவர். அங்கீராம் பெற்ற மொழிபெயர்ப் பாளர். “சொல்புதிது” அகராதித் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டு வரும் சொல்லாக்கக் குழுவின் ஆரம்பகால உறுப்பினர், ஒருங்கிணைப்பாளர். புதிய கனடிய குடிவரவாளர்களது பட்டப் படிப்புகளை மதிப்பீடு செய்து, வேலைவாய்ப்புக்கு வழிகாட்டும் நிறுவனத் தில் பணியாற்றி, ஓய்வுபெற்றவர். சிறந்த விளையாட்டு வீரராகத் திகழ்ந்த இவர், இசை, ஒவியம், நடிப்பு போன்ற துறைகளிலும் ஆற்றலும் ஈடுபாடும் கொண்டவர்.

“பரதேசம் போனவர்கள்” எனும் சிறுகதைத் தொகுதியையும், “படைப்புகளும் பார்வைகளும்”, “தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநந்தி” ஆகிய இரு கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் “நான் காவது பரிமாணம்” வெளியீடுகளாக இவ்வாண்டு (2017) வெளிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

நீதி செய்வதே முன் கூடியதாகவிடுமாலும் நூல் தொகை முன் மின்சார பயிற்சியை கண்ணாலும் நூல்களை நீதியில் சொல்லியிருப்பதை அடிக்காரித்து “நூல்கள் நூல்கள்” என்றும் நூல்களை நீதியில் சொல்லியிருப்பதை அடிக்காரித்து “நூல்கள்” என்றும் நூல்களை நீதியில் சொல்லியிருப்பதை அடிக்காரித்து “நூல்கள்” நூல்களை நீதியில் சொல்லியிருப்பதை அடிக்காரித்து “நூல்கள்” நூல்களை நீதியில் சொல்லியிருப்பதை

## என்னீடு

நீவீன தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் அபரிமிதமாக வளர்ச்சி யடைந்திருக்கும் இன்றைய நாட்களில் எமக்கான வாசிப்புப் பெருவெளியானது, கற்பனை கடந்து விஸ்தாரம் அடைந்துள்ளது.

வாசிப்புக்கென்றான இந்த முடிவிலி மூலங்களின் நடுவே நான் எப்போதும் தேருகின்றேன்; சிலவற்றைத் தெரிவசெய்கின்றேன்; அவற்றிலிருந்து அறிகின்றேன்; அறிந்தவற்றைப் பிறநுடன் பகிர்கின்றேன். பகிர்வின் பாலமாக எழுத்தைப் பயன்படுத்துகின்றேன்.

தேடல், தெரிதல், அறிதல், பகிர்தல் எனும் நாற்கிருத்தியங்களின் நடுவே, புதுமையானவையாகவும், மனவனர்கவைக் கிளரிப் பொங்கிப் பிரவகிக்கும் தன்மையனவாகவும் நான் காணும், எமதுகால வரலாற்றின் சில தடங்களை எழுத்துருவில் பதிவு செய்வதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்பதிவுகளில் ஒருசிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, எனது நன்பர்கள் பலரது வேண்டுதலுக்கிணங்கி, “தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநந்தி” எனும் நூலாக்கியிருக்கிறேன்.

உலகப் பொதுவான ஒருசில விடயங்களுடன், கண்டியத் தமிழர் வாழ்வியலுடன் இரண்டிறக் கலந்த விடயங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பின்னைந்து செல்லும் வகையில், இக்கட்டுரைகளை எனது ஜீவித சேகரங்களில் இருந்து பொறுக்கி எழுத்திருக்கிறேன். அரசுநெறி, சமூகம், பண்பாடு சார் அம்சங்கள் அடங்கிய ஊடகச் செய்திகளே இக்கட்டுரைகளின் மூலாதாரங்கள். சிக்கலான கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்களைத் தவிர்த்து, சாதாரண வாசகனுக்கு விளங்கும் எளிய மொழியில் இலகுபடுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன்; சர்டீஃபிகேஷன் அமைப்புகளைத் தொடர்பாக எழுதுவதான்!

எவ்ராவது எழுதுமாறு கேட்டாலன்றி, எதையும் எழுதி வைக்கும் பழக்கம் என்னிடம் இல்லை. அதனால் தானோ என்னவோ, “எழுது, எழுது”

என்று என்கைக் சதா தூண்டிக்கொண்டிருப்பவர் எனது சகோதரர் திரு. தெணியான் அவர்கள். இதிலுள்ள கட்டுரைகளை எழுதும்படி என்கைக் கேட்டுக்கொண்டவர்கள் இருவர். ஒருவர் “தமிழர் தகவல்” ஆசிரியர் திரு. எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள். மற்றவர் “தாய்வீடு” ஆசிரியர் ஜெ. டிலிப்குமார் அவர்கள். இவற்றுள் பலவற்றைத் தமது ஊடகங்களில் மீள்பிரசரம் செய்தவர்களுள் முக்கியமானவர், “பதிவுகள்” மின்னிதழாசிரியர் திரு. வ.ந. கிரிதரன் அவர்கள்.

நூலுக்கான முன்னுரை ஒன்றை எழுதுமாறு கேட்டபோது, மிகுந்த விருப்புடனும் ஆர்வத்துடனும் கட்டுரைகளைப் படித்து, கட்டிலுக்கமான முன்னுரை ஒன்றை எழுதியனுப்பியவர் எனது மாணவர் பேராசிரியர் எஸ்.ஐ. கீதபொன்கலன் அவர்கள். இந்நூலின் உள்ளாழகு, வெளியாழகு, அச்சமைப்பு அனைத்தையும் பொறுப்பேற்றவர் ஜீவநாதி ஆசிரியர் க. பரணீதரன் அவர்கள். எனது எழுத்தாழியத்தின் முதல் பங்காளர், வாசகர், விமர்சகர், ஒப்புநோக்குநர் எனது துணைவி வதியாமளா நவம் அவர்கள். எனது கட்டுரைகளை அவைப்போது வாசித்து, கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து, என்கை உயிர்ப்புடன் கவத்திருப்பவர்கள் எனது வாசகர்கள் ஒருசிலர். ~

இவர்கள் எல்லோரையும் நான் நன்றியுடன் நினைவில் கவத்திருக்கிறேன்!

இந்நூலைக் கையிலெழுக்கும் நீங்கள் இதிலுள்ள கட்டுரைகளைப் படியுங்கள்; பிறருடனும் பகிருங்கள்; உங்கள் எண்ணங்கள் எதுவானாலும் என்னுடனும் பகிருங்கள்!

அதனிலும் மேலான ஆனந்தம், வேறேன்ன இருக்க முடியும், எனக்கு!

க.நவம்

31-12-2016

nknavam@gmail.com

<http://knnavam.wordpress.com>

கீழே காவுடி உப்பிலை நினைவுமிகுஷ்டான் கலைஞர் துத்தினாலூர் புரிசு சீர்வூத்தி யைச் சுடுபிரிசுக்கிளூர் செந்தியில் நோடு மிசுகைக்கை சூழ்விசுத்துப்பய்ணாக நிறுவின்கை

## முன்னீடு

திரு. க. நவம் அவர்களின் “தூந்களைக் கடந்து செல்லும் காலந்தி” என்ற இந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதுவது ஒரு வித்தியாசமான அனுபவம். அதனை ஒரு கௌரவமாக நான் கருதுகிறேன். அதற்கு ஒரு காரணமும் உண்டு. அக்காரணம், திரு. நவம் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இடையிலான உறவினதும், தொடர்பினதும் உள்ளார்ந்த இயல்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்நூலில் உள்ள “மாஸ்ரர் படும் பாடு” என்று தலைப்பிடப்பட்ட கட்டுரையினை “ஊரில் ஒரு கொஞ்சக் காலம் நான் ஒரு வாத்தியாராக வாழ்ந்திருந்தேன்” என்று அவர் ஆரம்பிக்கின்றார். அந்தக் கொஞ்சக் காலத்தில் அவரிடம் கற்றவன் நான் என்ற பெருமை எனக்கும் உண்டு. உண்மையில் திரு. நவம் அவர்களே எனது முதலாவது அரசுறிவியல் ஆசான் ஆவார். பிற்காலத்தில் நான் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசுறிவியல் பேராசிரியராகவும், அரசுறிவியல் துறைத் தலைவராகவும் பணியாற்றியதில், திரு. நவம் அவர்கள் இட்ட “அ” வகுகு - அரசுறிவியல் அரிச்சவடிக்கு - நிச்சயம் ஒரு பங்கு உண்டு.

திரு. நவம் அவர்கள் எனக்கு அரசியல் கற்பித்த காலத்திலேயே அவரது பன்முகத் திறமைகளைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, அவரது தமிழ் அறிவும், கலை இலக்கிய ஆற்றவும் அந்நாட்களில் மிகுந்த கவனிப்பைப் பெற்றிருந்தன. இந்நூலும் அதற்கான ஓர் அடையாளமாக அமைந்திருக்கக் காண்கின்றேன். பல்வேறு வகையான அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை இந்நூலானது ஆய்வு செய்கின்ற போதிலும், அவரது தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் ஆரூமையும் ஆங்காங்கே பல

இடங்களில் ஒளிந்துகொள்ள முடியாமல், வெளிப்பட்டு நிற்பதை இதில் அவதானிக்கின்றேன். அவை இந்நாலின் வாசிப்பு அனுபவத்தை மென்மேலும் சுவாரச்சயப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் நான் இரசித்துப் படித்த வரிகளுக்கு ஒரு உதாரணம் இது -

“பண்பாட்டு அபகரிப்பு” என்ற கட்டுரையில், காலனித்துவ ஆட்சியின் போது, பிரத்தானிய அரசாங்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்ட “யோகா,” பிற்காலத்தில் அவர்களாலேயே விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற போது, “பெரும்பான்மைப் பலம் கொண்ட ஆதிக்க சக்தியினரால் தண்டனைக்குரியது என ஒரு காலத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டுக் கூறு, பின்னொரு காலத்தில் அதே ஆதிக்க சக்தியினரது பெரு விருப்புக்குரிய தத்துப் பிள்ளையானதன் முரண்நகையை என்னவென்று சொல்வது?” என்று கூறுகின்றார். இது, இந்நால் முழுவதும் எவ்விதம் சமூக ஆய்வும் தமிழ் மொழிப் புலமையும் இரண்டிற்கும் கலந்து வெளிப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான ஒர் எடுத்துக்காட்டு மட்டுமே ஆகும்.

அதே சமயம், இதில் ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் பலவும் திரு. நவம் அவர்களின் சமூக, அரசியல் மற்றும் வரலாற்றுத் தேர்ச்சியைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துவதுடன், அவரது சமூக அக்கறையையும் அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. உலக மயமாக்கப் பட்டுள்ள இன்றைய சர்வதேசப் பின்னணியில், “பண்பாட்டு அபகரிப்பு” ஒரு சாதாரணமான விடயம் ஆகிவிட்ட போதிலும், உரிமைகள் மறுக்கப் படுகின்ற நிலைமையில் பலவீனமானோராகிவிடும் சிறுபான்மையினருக்கு, அது ஒரு விருப்புக்குரிய விடயமாக இருக்கப் போவதில்லை என அவர் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றமையை, அவரது சமூக அக்கறையின் அடையாளமாகவே நான் காண்கின்றேன்.

இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் வெவ்வேறு விதமான அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் குறித்துப் பேசுகின்றன. அடையாளம், அடிமைத்துவம், நிறவெறி, கெளரவக்கொலை,

பெண்ணொருக்குமுறை, பண்பாட்டுச் சிக்கல், பயங்கரவாதம் போன்ற சர்வதேசப் பரிமாணம் கொண்ட பிரச்சினைகள் பலவும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும், கணேஷிய மக்கள் பொதுவாக எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளும், கண்டாவில் குடியேறியுள்ள இலங்கைத் தமிழர்கள் குறிப்பாக முகம் கொடுக்கும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களும், இக்கட்டுரைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடுத்தோடுகின்ற நாலிதழ் போலப் பொதுவான பின்னப்பு அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றமை இந்நாலின் முக்கிய பன்பாகும்.

“தமிப்பி ஊரிலை எவடம்?” என்ற கேள்வியை கையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரை, குறிப்பாகக் கண்டாவில் குடியேறிய தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கும் “அடையாளம்” தொடர்பிலான சில சிக்கல்களை யும் தமுமாற்றங்களையும் எடுத்துரைக்கின்ற போதிலும், உலகு முழுவதும் புலச் சிற்றலுக்குள்ளாகி வாழும் அனைத்து மக்களும் சந்திக்கும் ஒரு பிரச்சினை குறித்து அது பேசுகின்றது என்றே அதனைக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் “தமிழ் அடையாளங்களுடன், ஒரு கண்டியராக இருந்தல் என்பது ஓர் அற்புதமான உணர்வு” என்ற கருத்துடன் இக்கட்டுரை நிறைவு பெறுகின்றது. இந்த உணர்வு, எந்த அளவுக்குப் பொதுவான ஓர் உணர்வாக அமையும் என்பது சுவாரஸ்யமான ஆய்வுக்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

ஆரம்பகால இலங்கைத் தமிழ்க் குடிவரவாளர்கள் எதிர் கொண்ட சமூக பொருளாதார பண்பாட்டுச் சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலும், புதிய தலைமுறையினர் எவ்விதம் கண்டாவில் காணப்படுகின்ற வளங்களையும் வசதிவாய்ப்புகளையும் சாதுரியமாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர் என்ற பதிவு, நம்பிக்கை அளிப்பதாகவும், மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகவும் உள்ளது.

ஒரு சமுகத்தின் வளர்ச்சி என்பது அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியை மட்டும் குறிப்பதல்ல. பொருளாதார வளர்ச்சியுடன், அச்சமூகத்தின் அரசியல், சமூக, கலை-கலாசார விழுமியங்கள் போன்றவற்றின் பன்முகப் பரிமாணத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக அது

அமைகின்ற போதே, அச்சுமுகத்தின் வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும் முழுமையடைகின்றன. இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த ஒரு சமூகம் தனது பிரச்சினைகளைப் பற்றி மட்டுமன்றி, சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் தொடர்பிலும், அல்லது ஏனைய சமூகத்தினரின் பிரச்சினைகள் தொடர்பிலும் அறிவுடையதாக வும், அக்கறையுடையதாகவும் இருக்கும். ஏனெனில் எந்த ஒரு சமூகமும் தன்னாந் தனியனாய், ஒரு தீவில் வாழ்வது போலத் தனித்து வாழ்ந்துவிட முடியாதபடி, சமூகங்கள் யாவும் பின்னிப் பினைந்துள்ளன. உலகமய மாக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய அனைத்துலக சமூகத்தின் பிரச்சினைகள் பலவும், இன்னொரு சமூகத்தின் பிரச்சினைகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, அவஸ்தி ரேவியப் பழங்குடியினர் பிரச்சினைகள், புற உலகுடன் தொடர்பேதுமற்ற வெறும் செய்திகள் மட்டுமே எனக் கருதிப் புறந்தள்ளி விடக் கூடியன அல்ல. பதிலாக, அவை எமது பிரச்சினைகளும் ஆகும் என்ற உண்மை மறைமுகமாக இந்நூலில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நூலெலங்கும் விரவிக் கிடக்கும் இத்தகைய உலகளாவிய பரந்த நோக்குடன் கூடிய அனுகுமறை இந்நூலின் இன்னொரு பிரதான பண்பாகும்.

இவ்விதமாக, திரு. நவம் அவர்களின் “தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநாதி”, உலகப் பொது விடயங்கள் பலவற்றையும் சாதாரண வாசகளும் படித்துப் பயனுறும் வகையில், சிக்கவின்றி இலகு தமிழில் பேசும் ஒரு நூல். முழு மானுடத்தினதும் முன்னேற்றம், மேம்பாடு, அபி விருத்தி என்பன குறித்து அக்கறையுடன் அலசி ஆராயும் ஒரு நூல். அந்த வகையில், இது சமூகத்திற்குக் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கும் ஒரு பயனுள்ள நூல் என்பதில் எந்தவித ஜயமும் இருக்க முடியாது.

எழுத்துத் துறையிலும் நூலாக்க முயற்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடு பட்டுவரும் திரு. க. நவம் அவர்களின் பணி தொடர எனது வாழ்ந்துக்கள்!

பேராசிரியர் எஸ். ஜ. கீதபொன்கலன்

27-11-2016

Conflict Analysis and Dispute Resolution

Salisbury University, Maryland, USA

12 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநாதி

## உள்ளீடு

1. அடையாளம்	- 15
2. பண்பாட்டு அபகரிப்பு	- 22
3. மாஸ்ரர் படும் பாடு!	- 30
4. கனாடாவில் பன்முகப் பண்பாடு: ஒரு நாற்பதுவருட நடைப்பயணம்! - 38	
5. கேடாகிப் போன கேவிச்சித்திரம்!	- 46
6. ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்களின் தவிப்பும் தன்மகனப்பும்	- 53
7. நேசித்தால் நெஞ்சிவிருப்பேன் தூஷித்தால் நினைவிவிருப்பேன்	- 60
8. சாமானிய நோக்கில் சமஷ்டி	- 67
9. பால், நிறம், வெள்ளளி!	- 78
10. தமிழரின் சமூக ஊடாட்டங்களில் உடல் பற்றிய கருத்தியல்	- 85
11. கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களே!	- 97
12. தீவிரவாதமும் தீக்கோழி மனோபாவமும்	- 104

01 -	மூன்றாணி १
02 -	ஏந்தியாக குடும்பம் ३
03 -	இபை சூப சீதாவா ५
04 -	பிரதையை மூலத்திலே காசி வாபாகை பொய்கை நீண்ட நூல் ६
05 -	மூந்திரிக்கை நூல் பீராவி ८
06 -	ஏப்ரில் முத்திரை சுரியன்மாணக க்ஷிதி நூல் ७
07 -	ஒசுப்புறிமீதாகி மாடுத்தினாக சுவத்திரிச்சிகி நூல்கள் ५
08 -	ஏக்டூக் கிள்ளுக் கால்காலை ३
09 -	பெண்ணை முழு கூப ५
10 -	ஏப்ரில் புதிய கோகைப்பொகை கூர கிழியில் ५
11 -	பெண்ணை முழுமிகு மூலை ५
12 -	ஏப்ரில் புதுப்பாலை பூநி முழுமிகு ५

நூல்களிலும் முறைகளில் முறைப்படியில் முறையெல்லை என்ற சொல் வீர அரசின்திட்டங்களை விரிவாக விடுவது முறை  
முறை என்ற சொல்லுகின்று விடுவது என்று விடுவது

## அடையாளம்



We know what we are,  
but not what we may be.

- William Shakespeare

ஐஸாக் நியுட்டன் முதற்கொண்டு அயன்ஸ்கரன் வரையிலான அறிவியலாளர்களும், ஏனைய அறிவாளிகள், மெய்யியலாளர்கள், மேன்மக்கள் பலரும் தோன்றுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது “கேள்வி”. கேள்வியே அறிவின் திறவுகோல்; சிந்தனையின் ஊற்றுக்கண்; அதனத்துத் தேடல்களினதும் தொடக்கப் புள்ளி; ஆழமான சிந்தனையின் ஆணிவேர். முன்னேற்றத்தின் அடையாளமான இந்த ஆழமான சிந்தனையிலிருந்தே உலகை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்லும்

எடுகோள்களும் கோட்பாடுகளும் உண்மைகளும் கண்டிப்புகளும் உள்ளும் பழுமாக முனைவிடுகின்றன. ஓயாமல் விடை தேடியலையும் இவ்வாறான கேள்விகளால் நிறைந்ததுதான் மனித வாழ்வு!

“தம்பி ஊரிலை எவடம்?” என்பதுவும் அந்த வகையில் ஒரு கேள்வியே. ஆனால் “கேளாத கேள்வி” என்று அதற்கு ஒரு கெட்ட பெயரும் உண்டு! அது எமக்கேயான வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் பின்னிப் பினைந்த கேள்வி. “தம்பி”யின் அடிமுடி தேடும், அந்தரங்க உள்ளோக்கம் கொண்ட கேள்வி. சமயங்களில், வெஞ்சினத்துக்குத் தீரி மூட்டிவிடும் விபரீதமான கேள்வி! Where are you from? என்பதுகூட அது போன்றதொரு சர்க்கைக்குரிய கேள்விதான். கண்டியச் சூழலில் சாதாரண கதையாட ல்களின் போது கேட்கப்படும் ஒரு கேள்வி. “நீ யார்? எந்த நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்தாய்?” என்பதான பொருள் பொதிந்த இக்கேள்வியும், பாதகமான பக்க விளைவுகளைச் சில சமயங்களில் தோற்றுவித்துள்ளமைக்கான சான்றுகள் பல உள். இன்னார் இனியாரென - யார் எவரென - “அடையாளம்” கண்டறிதலே, இவ்விரு வகைப்பட்ட கேள்விகளுக்குள்ளும் மறை பொருளாகப் புதைந்து கிடக்கும் உள்ளார்ந்த நோக்கமாகும்.

ஒருவரது அடையாளம் அவருக்கே உரிய பெயர், ஆளுமை, பண்புகள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள், நடத்ததகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களால், ஏனையோரிடமிருந்து அவரை வெறுபடுத்தி, வரையறை செய்கின்றது. யாரென இனங்காணவும், அவரைப் பிறநுடன் பினைக்கவும், பிறரிடமிருந்து பிரிக்கவும் அவரது அடையாளம் உதவுகின்றது. அடையாளத்தின் ஒரு பகுதி பாரம்பரிய த்திலிருந்து வருவது. இன்னோரு பகுதி வளர்ப்பிலிருந்து வருவது. ஆனால் பெரும் பகுதி வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படும் தெரிவுகளில் இருந்து வருவது. இந்த அடையாளத்தை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படை அம்சங்கள்

அனைத்தும் நிலையானவை அல்ல. பெரும்பாலானவை காலச் சுழற்சியுடன் மாறக்கூடியவை. ஆகையால் ஒருவரது அடையாளம் அவரது வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் ஒரே விதமாகவே அவரை வரைய கற செய்யும் தன்மையது எனக் கூறமுடியாது.

அடையாளம் குறித்த இந்த எளிமையான விவரணத்தின் அடிப்படையில் Where are you from? என்ற கேள்வியை அணுகுதல், பல உண்மைகளுக்குப் பொட்டொளி பாய்ச் சுதவும். மிக அண்மையில் புதிதாகக் கண்டாவுக்குள் வந்திருங்கிய ஒருவரிடம் இக்கேள்வி கேட்கப்படும்போது கிடைக்கப் பெறும் எதிர்வினைக்கும் - சுமார் 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கு குடிபெயர்ந்த கண்டியர் ஒருவரிடம் இக்கேள்வி கேட்கப்படும்போது கிடைக்கப்பெறும் எதிர்வினைக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடு உண்டு.

இன்னொரு நாட்டிலிருந்து கண்டா போன்ற புதிய வாழிடத்திற்கு வந்துசேரும் எவரும் ஆரம்பத்தில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அம்சங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறுபட்ட சவால்களையும் சிக்கல்களையும் சந்திக்க வேண்டியவர்களாகின்றனர். புதிய வாழிடத்து மன்னுடன் ஒட்டிகொள்ள முடியாமல் தடுமாறுகின்றனர். வாழ்வில் ஒருவித நிச்சயமற்ற தன்மை நிலவுவதாக உணர்கின்றனர். தமது அடையாளத்தை இழந்துவிட்டதாக அச்சமூறுகின்றனர். புதுப்புது அடையாளங்கள் தம்மீது திணிக்கப்படுவதாக மனக் குழப்பமடை கின்றனர். வாழ்வில் ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டு விட்டதாக என்னிவருந்துகின்றனர். தமது பெயர், நிறம், மொழி, பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் குறித்த, தாழ்வுச் சிக்கலுக்குள் அகப்பட்டுத் தவிக்கின்றனர். மிகையான பதற்றம், தாழ்ந்த தன்மதிப்பீடு, மனவழுத்தம், தன்னம்பிக்கை யீனம், தனிமைப்படல் என்பன காரணமாக, சமூகத்தின் ஏனைய மக்களுடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாக, இருள்கூழ் ஏகாந்தத்தினுள் அல்லவுறுகின்றனர். விளைவாக, தாம் கைவிட்டு வந்த

அடையாளங்களை - தேசம் கடற்ற அடையாளங்களை - புதிய சூழலில் தேடியலைகின்றனர். இவ்வாறான மன உளைச்சலுடன் வாழும் புதிய கனடியர் ஒருவருக்கு Where are you from? ஒரு உவப்பான கேள்வியாக இருக்க முடியாது. பதிலாக, அது அவரைத் துண்புறுத்தவே செய்கின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த வன்மத்துடன் எதிர்வினையாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள் அவரை அந்த வினா தள்ளிவிடுகின்றது.

சுமார் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகக் கணடாவில் வசித்து வரும் தமிழர்களுக்கும் அவர்களது அபுந்தபுந்த தலைமுறையினர்க்கும் மனதில் இந்த வினா மெல்லிய சலனத்தை அவ்வப்போது ஏற்படுத்த வாய்ப்பு உண்டு. ஆயினும் பாரிய மன உளைச்சலையோ, தீராத கோபத்தையோ அது தூண்டுவதில்லை. பதிலாக, “கதையைத் துவங்குவதற்குக் காலநிலை கைகொடுப்பது” போன்ற ஒரு சம்பிரதாயக் கேள்வியாகவும், ஆளுக்காள் தொடர்பை ஏற்படுத்த உதவும் ஆரம்பக் கேள்வியாகவும், மேலோட்டமான ஆர்வம் காரணமாகவே அன்றி, ரிஷி மூலம் - நந்தி மூலம் தேடி அடையாளப்படுத்திக் குத்திக் காட்டும் குறுகிய நோக்கமற்ற, சுதுவாதற்ற கேள்வியாகவுமே அது அவர்களால் கருதப்படுகின்றது.

“கணடா குடிவரவாளர்களின் தேசம்.” உலகிலுள்ள சகல திக்கிலிருந்தும் குடிவரவாளர்கள் வருவதற்கென வாசற் கதவை அகலத் திறந்து வைத்திருக்கும் நாடு. இவ்வாறு வந்து சேர்கின்றவர்களது இனாம், நிறம், மதம், மொழி, பிரதேசம் போன்ற வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில், ஒருமைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து வரும் நாடு. பன்முகப் பண்பாடு எனும் உன்னதமான கோட்பாட்டுக்குக் கால்கோளிட்ட நாடு. சற்றே நீண்ட காலம் இங்கு வாழக் கிடைத்தவர்கள் இந்த உண்மையை இனங்கண்டு, “இது நமது நாடு” என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். புதிய வாழிடத்திற்கும், புதிய அடையாளங்களுக்கும் இலகுவில் இசைவாக்கம் அடைந்து கொள்கின்றனர். அடையாளத்தை இழுத்தல் என்பது இவர்களைப் பொறுத்தவரை பெரும் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு 18 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநந்தி

சமாச்சாரம் அல்ல. அதேவேளை தாம் கொண்டுவந்து சேர்த்த தனித்துவமான அடையாளங்களை அவமானங்களாக இவர்கள் கருதுவதில்லை. பதிலாக அவற்றைப் பெருமைக்குரிய சின்னங்களாகக் கருதுகின்றார்கள். தத்தமக்கே உரிய பாரம்பரியப் பண்புகளையும் அடையாளங்களையும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கும் உரிமையும் சுதந்திரமும் பெற்ற தமிழ்க் கனடியர்களாகத் தம்மை இனங்காட்டிக் கொள்வதில் பெருமிதமடைகின்றார்கள். Where are you from? போன்ற கேள்வி களால் கிடேசமடைவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும் தைரியத்தைப் பெறுகின்றார்கள்.

மேலும், இந்நாட்களில் அடையாளத்தை இழுத்தல் என்பது ஒரு நாட்டுக்குள் அல்லது ஒரு பிரதேசத்திற்குள் புதிதாகப் போய்ச் சேர்பவர்களுக்கு மட்டும் நிகழும் ஒரு சம்பவமல்ல. அங்கு காலா காலமாக வாழ்ந்துவரும் சகல இனத்தவர்களுக்கும் இது சம்பவிக்கின்றது. குறிப்பாக நவீன தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் வருகையும், தகவற் தொழில் நுட்பமும், தொடர்பாடல் வசதிகளும், புதிய பண்பாட்டுக் கலப்பும் ஒன்றியணைந்து, பொதுமைப்பாடு மிக்க புதிய மக்கள் சமூகம் ஒன்று தோன்றுவதற்கு வழிகோலி விடுகின்றன. குறிப்பிட்ட அந்த நாட்டுக்குள் அல்லது பிரதேசத்துக்குள் அடங்கும் அனைவரும் தாம் தாங்கி வந்த அடையாளங்களைப் படிப்படியாக இழந்து விடுவதுடன், கூட்டுத் தன்மையுடன் கூடிய, புதிய பண்புகளைக் கொண்ட அடையாளங்களைச் சிறுகச் சிறுகத் தமதாக்கிக் கொள்கின்றனர். எனவேதான் வேற்று நாடுகளிலிருந்து கண்டா போன்றதொரு வெளிநாட்டில் வேர்கொண்டுள்ள நாங்களும், எமக்குப் பின்னரான தலைமுறையினரும் எமக்கேயான அடையாளங்களை இழந்து வருகின்றோம் என்பதுடன், அதேவேளை புதிய அடையாளங்களையும் எமதாக்கிக் கொண்டு வருகின்றோம் என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டே ஆக வேண்டும்.

“மாறுபாடற்ற, ஒரே தன்மையை வலியுறுத்தும் ஒரு சமூகம்

என்பது சகிப்புத் தன்மை இன்கமயையும் வெறுப்புணர்வையும் உருவாக்கும் ஒரு சமூகமாகும்” எனக் கனடாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுத் தத்துவத்தின் பிதாமகர் எனப் போற்றப்பட்டுவரும் முன்னாள் பிரதமர் பியர் எலியற் ட்ரூடோ ஒருமுறை கூறியிருந்தார். இவ்வாறான பரந்த நோக்கினுக்கு நேர் மாறாகக் கண்டிய அரசியலின் உயர் மட்டங்கள் முதற்கொண்டு, சாதாரண பொதுமக்களது சிறு குழுக்கள் வரை சகல மட்டங்களிலும் மிக மென்கமயான இனப் பாகுபாடும், இன வெறுப்பும் பட்டவர்த்தனமாக வெளித்தெரியா வகையில் வேரோடி இருப்பதுவும் உண்மையே. பழக்கமாதக் கட்சியின் தலைமைப் பதவிக்குப் போட்டியிட இருக்கும் கெல்லி லீச் “புதிய குடிவரவாளர்களும் வருவிருந்தினர்களும் நாட்டுக்குள் அனுமதிக்கப்பட முன்னர், விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, அவர்களது பின்புலம் கவனமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்” என அண்மையில் முன்மொழிந்தமையும், அது குறித்து அவரது கட்சிக் குள்ளேயே எதிர்ப்பலை மேலெலமுந்தமையும் ஒரு சின்ன உதாரணம்.

ஆயினும், புதிய கண்டியர்களது கதைகள் வேறுபடலாம். ஆனால் அவர்கள் அனைவரது கதைகளின் கரு ஏறக்குறைய ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. நமது கதையை நாம் வெளிப்பகடையாகச் சொல்லவும், நமது அடையாளத்தைத் தயக்கம் இன்றிக் கடைப்பிடிக்கவும் நமக்குக் கனடா அனுமதி வழங்கியிருக்கின்றது. வேறெந்த நாட்டிலும் கிடைக்காத இந்தச் சுதந்திரத்தைப் புதிய குடிவரவாளர்களான நமக்குக் கனடா தந்திருக்கின்றது. இதன் விளைவாக, இழந்து போன அடையாளத்தை என்னி வருந்துவதை விடுத்து, புதிய அடையாளத்துடன் கூடிய, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் வழிவந்த கண்டியர் எனத் தம்மைப் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தக் கூடிய இளம் தலைமுறை ஒன்று நமக்குள் தோன்றுவதற்கும் கனடா வாய்ப்பளித்திருக்கின்றது.

கண்டியராக இருத்தல் என்பது இனவெறுபாடோ அல்லது பல்வெறுப்பட்ட பண்பாட்டுப் பின்னணியோ பற்றியதல்ல. அது ஆழ 20 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

வேரோடிய விழுமியங்கள், சகிப்புத் தன்மை, அடுத்தவரை மதித்தல், அடுத்தவர்பால் இரக்கம் கொள்ளல் என்பன பற்றியது! அவற்கறையே அடிநாதமாகவும் அடையாளமாகவும் கொண்டது!

தமிழ் அடையாளங்களுடன் ஒரு கனடியராக இருத்தல் என்பது ஒர் அற்புதமான உணர்வு!

சான்றாதாரங்கள்:

1. Cole Hogan, The Washington Post, Sept.19, 2016, 'Who Defines Canadian Identity?
2. Shivanu Thiyagarajah, Tamil Culture, July 14, 2016, 'Finding Identity As A First Generation Tamil Canadian'
3. The Huffington Post, June 30, 2016, 'Where Are You From?' Is Not an Innocent Question To Ask Canadians?'

"தமிழர் தகவல்" - 2017 ஆண்டு மலரில் பிரசுரமானது.

கால்வை கால்வையில் கால்வை கால்வை கால்வையில் கால்வை  
பல்லும்போது மூழ்கிய சூரிய நோயைச் சுற்றி சூழ்ந்துகொண்டு

## பண்பாட்டு அபகரியபு



What would America be like  
if we loved black people as much as we  
love black culture?

- Amandla Stenberg

ஆங்கிலேய அரசியல்வாதிகள் பட்டு வேட்டி, நவதனல், சால்கவ சகிதம் தமிழர் நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளும் காட்சிகளை அண்மைக் காலங் களில் கண்டாவில் கண் டிருக் கின் ரோம். அப்போதெல்லாம் இவர்களுள் பலரும் “வனக்கம்” என்று பேசத் தொடங்கி, “நான்ரி” என்று பேசி முடிக்கக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஒப்ரா வின்:ப்ரி 2012இல் நெற்றியில் பொட்டுடன் மும்பாய் வீதிவழியே நடந்து சென்றதை அறிந்திருக்கின்றோம். சாறியும் பொட்டும் அணிந்தவராய்

மடோனா இசை நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டதைப் பார்த்திருக்கின்றோம். இவையும் இவைபோன்ற இன்னபிறவும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார பலாபலன்களை உள்ளோக்காகக் கொண்ட பண்பாட்டுப் பகுதைக்காம் நகர்த்தல்கள் மட்டுமே என்பதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். ஆயினும் எருமைச் சருமத்தில் மழுத்துளி விழுந்தாற்போல, இவை குறித்து அக்கறை ஏதுமற்றவராய் ஏனோதானோவென்று வாழாதிருப்பதை விடுத்து, இவற்றின் பின்னணியில் தோன்றாப் பொருளாய் மறைந்திருக்கும் அதிகார அரசியலையும் - அதன் பெறுபேறாக வரலாற்று வழிவந்த வலிகள், வேதனைகள், அவமானங்கள் ஆகியவற்றைப் புதைபண்புகளாகக் கொண்ட “பண்பாட்டு அபகரிப்பு” (Cultural Appropriation) எனும் எண்ணக்கருவையும் - நாம் ஒரளவுக்கேனும் அறிந்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

“ஒரு பண்பாட்டினரின் கூறு ஒன்றினை அல்லது கூறுகள் பலவற்றினைப் பிறிதொரு பண்பாட்டினர் தமதாக்கிக் கொள்ளல் “பண்பாட்டு அபகரிப்பு” என்பது ஒர் எனிய, இலகுவான வரைவிலக்கணம். அமெரிக்காவில் குடியேறிய இத்தாலியர்களின் பாரம்பரிய உணவான “பிற்ஸா” இப்போது அமெரிக்கரது பாரம்பரிய உணவாகிவிட்டதையை இதற்கு ஒர் உதாரணமாகக் கூறலாம். ஆனால் பண்பாட்டு அபகரிப்பு என்பது இத்தகையதோர் இலகுவான விடயமல்ல. “ஒரு பண்பாட்டின் சில குறிப்பிட்ட மூலக்கூறுகளை அப்பண்பாட்டினரின் சம்மதமின்றி அல்லது விருப்பின்றி பிறிதொரு பண்பாட்டினர் தம்வசப்படுத்துதலே “பண்பாட்டு அகரிப்பு” என இன்னொரு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

ஒரு பண்பாட்டுக் குழுவினர், வேறொரு பண்பாட்டுக்கூறு ஒன்றினால் கவரப்படுவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? என சிலர் வினவக்கூடும். தவறேதும் இல்லைதான். ஆனால் பண்பாட்டு அபகரிப்பு என்பது தன்னகத்தே ஒர் எதிர்மறை அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை. குறிப்பாக, வரலாற்று ரீதியாக சமூக -

பொருளாதார - அரசியல் - இராணுவ அந்தஸ்தில் தாழ்த்தப்பட்ட, அடக்கியொடுக்கப்பட்ட, விளிம்பு நிலைக்குள்ளாக்கப்பட்ட, ஒரு சிறுபான்மைப் பண்பாட்டின் கூறுகளை, பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் தமிழசப்படுத்தும்போதே அங்கு ஒர் எதிர்மறை அம்சம் தலை தூக்கு கிண்றது. ஆதிக்கமும் அதிகாரமும் கொண்ட தரப்பினர், ஏனையோரது மொழி, மதம், இசை, இலக்கியம், ஓவியம், நடனம், உணவு, உடை, ஆபரணம், மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு பண்பாட்டுத் துறைகளின் கூறு களைத் தமதாக்கிக்கொள்ளும்போது, அது பாதகமான பக்க விளைவு களைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்ற உண்மையை அவர்கள் உணர்வ தில்லை!

“ஹாக் அன்ட் ரோல்” என்னும் நடனக் கலையின் “கிங்” என, இறந்த பின்னும் இன்றுவரை போற்றிப் புகழ்ப்படுபவர், எல்விஸ் பிரெஸ்லி. ஆனால் அக்கலையின் உண்மையான மூலவர்கள் கறுப்பு இன ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்களே. கடந்த நூற்றாண்டின் ஜம்பதுகளில் இவர்களை அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் அங்கீரிக்க மறுத்தமைக்கு, பச்சை இனவாதமும் நிறவாதமும் காரணமாயிருந்தன. இதனால் இவர்களது பண்பாட்டுக் கலையை அச்சிசாட்டாகக் “காப்பி” அடிக்கக் கூடிய வெள்ளைக் கலைக்குர்க்களைத் தேடிய ஒலிப்பதிவுக் கம்பனி யினர்வசம் எதேச்சையாய் அகப்பட்டவர்தான் எல்விஸ் பிரெஸ்லி. விளைவாக எல்விஸ் பெரும் பேரும் புகழும் பணமும் பெற்றார். ஒலிப்பதிவுக் கம்பனிகள் கோடிக் கணக்கில் பணம் சம்பாதித்தன. “ஹாக் அன்ட் ரோல்” நடனக் கலையின் பிதாமகர்கள் பிச்சையெடுத்தனர்.

அமெரிக்காவின் தேசியக் காற்பந்துச் சுற்றுப்போட்டியில் (என்.எல்.எ.ப்.) பங்குகொள்ளும் வாழிங்ரன் அணியானது, “வாழிங்டன் ஹெட்ஸ்கின்ஸ்” என்ற பெயரையும், தனது இலச்சிகனயாகப் பூர்வீக இந்தியரின் உருவப் படத்தினையும் பயன்படுத்தி வருகின்றது. பூர்வீக இந்தியர்களது பாரம்பரியங்களையும் சாதனைகளையும் பண்பாடு களையும் மதித்து, அவர்களைக் கொரவப்படுத்தும் நல்லெண்ண

நடவடிக்கை இது என அணியின் உரிமையாளர்கள் தமது செய்கையை நியாயப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இது இனத்துவ வகைமாதிரிப் படுத்தவின் தீங்கான ஒரு வடிவம் என்றும், பூர்வீக இந்தியர்கள் முகம் கொடுத்துவரும் ஏனைய பல வாழ்வியல் பிரச்சினைகளுக்கு ஊட்ட மளித்து வரும் பாரபட்சத்தையும் தவறான புரிந்துணர்வையும் இது ஊக்கு விக்கின்றது என்றும், வன்முறைத் தன்மைகொண்ட அடக்குமுறை வரலாற்றின் அடர்த்திச் செறிவை இது ஜதாக்கி, அற்பமாக்கிவிடுகின்றது என்றும் மனித உரிமையாளர்கள், கல்வியியலாளர்கள், விளையாட்டுத் துறையினர், அறிவியற் துறையினர், பூர்வீக இந்திய அமைப்பினர் பலரும் வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

இயற்கையினதும், விலங்குகளினதும், மானுட விரோதி களினதும் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போராடி, உயிர்தரித்து வாழ்ந்துவந்த ஆபிரிக்க மக்களது ஆடைகளுக்கும், அணிகலன்களுக்கும், ஆடல் பாடல் கலைகளுக்கும் ஒரு நீண்டகால வரலாற்று முக்கியத்துவம் உண்டு. அதனை உணராத வெள்ளை இனத்தவர், அம்மக்களதும் அவர்களது பரம்பரையினரதும் நடையடை பாவனைகளையும் இசை - நடன - நாட்டியங்களையும் “வறலோயீன்” கேளிக்கைக் கொண்டாட்டங்களிலும் களியாட்ட நிகழ்ச்சி அரங்குகளிலும் பயன்படுத்தி வருவதில் உள்ள அசெனகரியத்தையும் அவமானத்தையும் - சோகத்தையும் - கோவத்தையும் ஆபிரிக்க வம்சாவழியினராலும், அவர்களையொத்த ஒரு சிறுபான்மைக் கலாச்சாரத்தினராலும் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

“யோகா” என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வேதாகம காலங்களின் போது இந்திய உபகண்டத்தில் உதயமான ஒர் உடலியல், உளவியல், ஆன்மீகவியல் ஒழுக்கப் பயிற்சி முறையாகும். இம்மூன்று துறைகளிலும் இந்திய மக்களது முன்னேற்றத்தை முனையிலேயே கிள்ளி எறிந்துவிட வேண்டும் எனும் நோக்குடன், பிரித்தானியர் தமது ஆட்சிக் காலத்தின்போது யோகாவை இந்தியாவில்

தடை செய்திருந்தனர். இன்று அதே பிரித்தானியா உட்பட, சகல மேற்கு நாடுகளிலும், முக்கியமாகப் பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் மத்தியில், யோகா தனது உண்மை உட்பொருளின் முக்கியத்துவத்தையும் தனித்துவத்தையும் இழந்து மூனியான நிலையிலும், ஆல் போல் தழைத்து, அருகு போல் வேரோடிப் பரவிக் கிடக்கின்றது. பெரும் பான்மைப் பலம் கொண்ட ஆதிக்க சக்தியினரால் தண்டனைக்குரியது என ஒரு காலத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டுக்கூறு, பின்னொரு காலத்தில் அதே ஆதிக்க சக்தியினரது பெருவிருப்புக்குரிய தத்துப் பிள்ளையானதன் முரண்நகையை என்னவென்று சொல்வது?

கதிர்காமத் திருத்தலம் “கத்தரகம்” எனவும், கணநாதன் “கணதெய்யோ” எனவும் நாமகரணம் செய்யப்பட்டு, வழிபடப்படுவதில் விசனப்பட ஏதுமில்லை. பெருமையுடன் வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயந்தான். ஆனால் கதிர்காமக் கந்தனையும் கணநாதனையும் காலா காலமாகத் தமது கண் கண் த தெய்வங்களாக வழிபட்டுவரும் இனத்தவர்கள், உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகவும், அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களாகவும், சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருக்கும்வரை, கதிர்காமம் “கத்தரகம்” ஆகவும், கணநாதன் “கணதெய்யோ” ஆகவும் உருமாற்றம் பெறுவது, அவர்களுக்கு உவப்பான விடயங்களாக இருக்க முடியாது. சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினரது இருத்தல், கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படும் பட்சத்தில், இவை விருப்புக்குரிய பண்பாட்டுப் பகிர்வுகளாக இருக்க முடியாது.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள சில எடுத்துக்காட்டுக்களும் இவை போன்ற பல நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களும் பண்பாட்டு அபகரிப்பில் அடங்கியிருக்கும் எதிர்மறை அம்சத்தினைத் தெட்டத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஒரு பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் இன்னொரு சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினரது பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தமதாக்கிக் கொள்ளும்போது - அங்கு சமூக, அரசியல், பொருளாதார, கல்வி, கலை, பண்பாட்டுச் சுரண்டல்கள் இடம்பெற்றால், மூலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின்

கர்த்தாக்களது ஆற்றல்களும் ஆக்கத் திறன்களும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டால், இத்தகைய இருட்டடிப்புக்கள் மூலம் இவர்கள் ஆக்கத்திறன் அற்றவர்கள் எனவும், நுண்ணறிவு குறைந்தவர்கள் எனவும், புதுமை - புத்தாக்கச் செயலாக்கம் அற்றவர்கள் எனவும் இனத்துவ வகைமாதிரிப்படுத்தப்பட்டால், இவர்களது இருத்தல் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டால், இவர்கள் காலம் காலமாக அடக்கி ஒருக்கப்பட்டு விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டால், இவர்களது பண் பாட்டுக் கூறுகள் சுகவையானாலே, சுவாரஸ்யமானாலே, கவர்ச்சியானாலே என வெறுமனே வேடிக்கை காட்டப்பட்டால், கேள்குட்படுத்தப்பட்டால், இருசாராருக்கும் இடையிலான அதிகாரச் சமயின்மையை இவை வெளிப்படுத்தி, வலியுறுத்த முற்பட்டால், பாரபட்சத்தின் அடையாளங் களாக இவை இனங்காணப்பட்டால் - அது தீங்கானது. விருப்புக்குரிய தல்ல. அதுவே அப்பட்டமான பண்பாட்டு அபகரிப்பு ஆகும்!

கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இந்த நூற்றாண்டின் முற் பகுதியிலும் உணர்ச்சிவசப்படு நிலையில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டுவரும் இப்பண்பாட்டு அபகரிப்பு, காலனியாதிக்கம் பெற்றெடுத்த ஒரு தத்துப் பிள்ளை. மொழிதான் இப்பண்பாட்டு அபகரிப்பின் ஆரம்பப் பள்ளி. போத்துக்கேயெரும், ஸ்பானியரும், பிரெஞ்சுக்காரரும், ஆங்கிலேயரும் தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்த நாடுகளின் மொழிகளிலிருந்து அபகரித்த சொற்களைத் தத்தமது மொழிகளுக்குள் உறிஞ்சி எடுத்துக் கொண்டனர். அந்தவகையில் ஆங்கில மொழிகூட, ரோமன், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு மொழிகளுட்பட, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழிருந்த ஏனைய நாடுகளது மொழிகளின் ஒரு ரஸ்க்கலவையாகக் காணப்படு வதற்கும் இதுவே காரணமாகும். இவ்வாறு மொழிவழியாகக் கருக் கொண்ட பண்பாட்டு அபகரிப்பு எனும் கருத்தாக்கம் இன்று பாரபட்ச அரசியலின் அடையாளச் சின்னமாக வடிவெடுத்துள்ளது. மடோனா, க்வென் ஸ்பெரே.பனி, கைவி கைரஸ், கேற்றி பெரி போன்ற ஆங்கில இசை - நடனக் கலைஞர்கள் பலர், சிறுபான்மைப் பண்பாடுகளைச் சேர்ந்தோரது

பண்பாட்டுக் கலைஞர்களைச் சிறுமைப்படுத்தும் வகையில் பண்பாட்டு அபகரிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, ஏறியும் நெருப்புக்கு என்னைய ஊற்றி வருவதாகக் குற்றும் சாட்டப்படுகின்றனர்.

நவீன தாராண்மைவாத ஐனநாயகத்தின் பெறுபேறுபேறாக, மேற்குலக நாடுகள் யாவும் இன்று தமக்கேயான ஒற்றைப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பினின்றும் வெளியேறி, பன்முகப் பண்பாடு எனும் பலவர்ணப் பூங்காவினுள் கால் பதித்துள்ளன. இந்நிலையில், மக்களைப் பின்னைத்து வைத்திருக்கும் பன்முகப் பண்பாடு, இவ்வகைப்பட்ட புதிய சமூகத்தின் இருப்புக்கு அவசியம் என்பதிலும், பண்பாட்டு ஊடுபரவல் பண்பாட்டுத் தன்மயகாக்கல் என்பன தவிர்க்கவொண்ணா, பயன்மிக்க சமூகச் செயற்பாடுகள் என்பதிலும் எவ்வித மாறுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது. மாறிவரும் இன்றைய புதிய உலக நடப்புகளுக்கு இது உகந்தது என்பது உண்மைதான். ஆனால் தமிழ் யுவதி ஒருத்தி ஜீன்ஸ் அணிவதும், ஆங்கிலப் பொப்பிகைச் பாடகி ஒருத்தி சேலையணிந்து, தன் நெற்றியில் திலகமிட்டு மேடையில் நடனமாடுவதும் ஒன்றால்ல. இங்கு யார் பண்பாட்டு அபகரிப்புச் செய்கிறார்கள்? ஏன் செய்கிறார்கள்? என்பதுதான் முக்கியம்.

சிறுபான்மைப் பண்பாட்டின் கலை ஒன்றினைப் பெரும் பான்மைப் பண்பாட்டினர் தமதாக்கிக் கொள்ளும்போது, அப்பண்பாட்டுக் கலை முற்றிலும் மாறுபட்ட அர்த்தத்தையும் குறைந்த முக்கியத்துவ த்தையும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. அதுவே பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் அப்பண்பாட்டுக் கலையின் மூலத்தினாலும் புது வடிவமாகக் கருதப்படும் ஆபத்தும் உண்டு. உரிமைகோர அருகதை அற்றவர்களுக்கு உரிமையைப் பண்பாட்டு அபகரிப்பு வழங்குகின்றது. பிற்றது பண்பாடுகளை விசித்திரமானவையாகவும் வெளிக் கவர்ச்சி மிக்கவையாகவும் காண்பிக்கின்றது. ஆழமான காரணங்களையும் விளக்கங்களையும் பெறுமதிகளையும் வரலாறுகளையும் கொண்ட பண்பாட்டு அம்சங்களை வெறும் வேடிக்கையானவையாக மலினப்படுத்தி வெளிக்காட்டுகின்றது.

எனவே பண்பாட்டின் பெயரால் பிணக்குப்படாத சமுதாயத்தை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், பண்பாட்டு அபகரிப்புக்கு உள்ளாகும் சமூகத்தினரின் மனவிலைய உணர்ந்திற்கு வைத்திருத்தல் வேண்டும். பண்பாட்டுப் பறிமாற்றத்திற்கும், பண்பாட்டு அபகரிப்புக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைத் தெளிவறவே தெரிந்து வைத்திருத்தல் வேண்டும். இவையிரண்டினதும் தன்மைகளை வரலாறும் அதிகாரமும் வேறுபடுத்துகின்றன என்ற உண்மையை இனங்கண்டு வைத்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே இவை குறித்த உண்மைகள், இச்சிறு கட்டுரை வழியாகப் பன்றுகப் பண்பாட்டு நாடுகளில் வேர்விட்டு வாழத் துவங்கியிருக்கும் எம்மவர் செவிப்புலன் சென்றிட வேண்டும்! “கன் திறந்திட வேண்டும்! மன் பயனுற வேண்டும்! உண்மை நின்றிட வேண்டும்!”

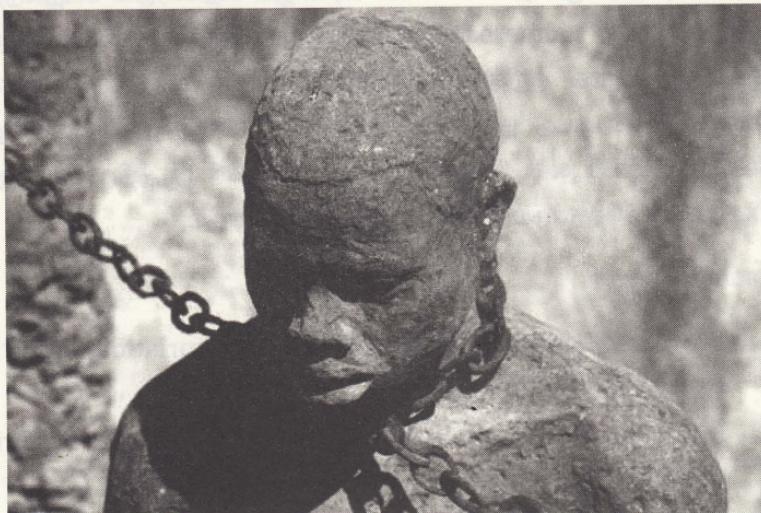
சான்றாதாரங்கள்:

1. Borrowed Power: Essays on Cultural Appropriation, edited by Bruce Ziff & Pratima V. Rao.
2. Intercultural Communication in Context, by Judith N. Martin & Thomas K. Nakayama.
3. What's wrong with Cultural Appropriation? by Maisha Z. Johnson
4. Cultural Appropriation: Homage or Insult? by Tami.
5. The conversations we need to have about cultural appropriation by Alyssa Rosenberg.
6. “இரு நாற்பது வருட நடைப் பயணம்,” க. நவம், தமிழ்த் தகவல், 2012 ஆண்டு மலர்

“தமிழர் தகவல்” - 2016 ஆண்டு மலரிலும்

“பதிவுகள்” - ஃபெப்ரவரி 08, 2016 மின்னிதழிலும் பிரசரமானது.

தமிழ்நாடு குடியேற்றம் மூலம் செய்திருக்க விரைவான  
நடவடிக்கை என்னிடம் கொண்டு அமையுமில்லை என்றும்  
முன்னர் கூறாகிறேன் புதியத்தோடு மாண்புவது கிடைக்கிறது  
**மாஸ்ரர் படும் பாடு!**



Those who deny freedom to others,  
deserve it not for themselves.

- Abraham Lincoln

**ஊரில்** ஒரு கொஞ்சக் காலம் நான் ஒரு வாத்தியாராக வாழ்ந்திருந்தேன். அந்த மரியாதையின் நிமித்தமோ தெரியாது, இப்போதும் என் கண்முன்னே சிலர் என்கன “மாஸ்ரர்” என்று கூப்பிடுவர். கண்காணாத் தருணங்களில் சிலர் “வாத்தி” என்றும், வேறு சிலர் “சட்டம்பி” என்றும் குறிப்பிடுதல் சாத்தியம்! என்கனப் பொறுத்தவரை, என் சொந்தப் பெயரெவிட இனிமையான வேறெந்த சொல்லையும் நான் இதுவரை கேட்டதில்லை! ஆகையால் மாஸ்ரர் என்ற அடைமொழி எனக்குப்

பொதுவாகப் பிடிப்பதில்கல. நான் எதிலும், எவர்க்கும், எப்போதும் ஒரு மாஸ்ராக இருந்ததில்கல என்பதுடன் - இருப்பதில் எனக்கு விருப்பும் இல்கல என்பது பிடிப்பின்மைக்கான பிரதான காரணங்களுள் ஒன்று. இதேவேளை, இந்த மாஸ்ரர் எனும் வார்த்தைக்குப் பின்னால், வரலாற்று அடிப்படையில் இன்னொரு மாசு படிந்த பக்கமும் உண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன் தோற்றுவாயையும், சமகால சமூகத்தில் அது தோற்று வித்துவரும் தொல்லை - தொந்தரவுகளையும் தொட்டுக்காட்டுவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

“உண்மை” எனப் பொருளுணர்த்தும் veritas என்ற இலத்தீன் வார்த்தையை, குறிக்கோள் வாக்காக கவுத்துக்கொண்டுள்ள வறார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்காவின் ஆகப் பழையதோர் உயர் கல்வி நிலையமாகும். 1636இல் நிறுவப்பட்ட இப்பல்கலைக்கழகம், உலகின் மிகச்சிறந்த 5 பல்கலைக்கழகங்களுள் ஒன்று. 32 நாடுகளின் தலை வர்களையும், 47 நோபல் பரிசு பெற்ற மேதைகளையும், 48 புலிற்ஸர் பரிசுபெற்ற பத்திரிகையாளர் களையும் படைப்பாளிகளையும் உருவாக்கியது. சமார் 18.9 மில்லியன் நூல்களடங்கிய நூலகத்தைக் கொண்டது. இத்தகைய சிறப்புக்கள் மிகக் வறார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் தனது கல்விசார் பதவிப் பெயர்கள், சிறப்புப் பெயர்கள், தொழிற் பெயர்கள் மற்றும் தலைப்புக்கள் (titles) என்பவற்றிலிருந்து Master என்ற சொல்கல அகற்றிவிட, கடந்த மாதம் (பெப். 2016) தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறது.

மாஸ்ரர் எனும் சொல்லானது அடிகமை முறைமையின் கொளுரங்களையும் அவலங்களையும் எதிரொலிப்பதாகவும், அது உயர்கல்வி நிலையங்களிலிருந்து உடனடியாக அகற்றப்பட வேண்டும் எனவும் மாணவர்களும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வருகின்றமையே இம்முடிவுக்கான காரணமாகும். அறிஞர், ஆசிரியர் போன்ற அர்த்தங்களை உள்ளடக்கிய Magister எனும் இலத்தீன் சொல்லின் வழிவந்த Master என்னும் பத்தில், அடிகமைத்துவத்தின்

அகடையாளம் எதுவுமில்லை என ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பத்தில் வாதிட்டுவந்தது. ஆயினும் தொடர்ச்சியான எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கு அடிப்படைய வேண்டிய நிலைமைக்குள் இப்போது பல்கலைக்கழகம் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, முதுமானிப் பட்டத்தினைக் குறிக்கும் Master எனும் வார்த்தைப் பிரயோகத்தைத் தவிர, House Master என்ற விடுதிப் பொறுப்பாளரின் பதவிப் பெயர் போன்ற ஏனைய சுமார் 24 பதவிப் பெயர்களும் தலைப்புக்களும் அகற்றப்பட உள்ளன. இனவாத ஆதரவாளரான, அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஐனாதிபதி Woodrow Wilson பெயரில் உள்ள முக்கிய கட்டடம் ஒன்றின் பெயரை மாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஒன்றும் ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழக சட்டப் பீடத்தின் இலச்சினையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற கருவும் தற்போது வலுவடைந்து வருகின்றது. சட்டப் பீடத்தின் உருவாக்கத்திற்கு நிதியுதவியளித்தவர் என்பதாலும், பீடத்தின் முதலாவது பேராசிரியர் Isaac Royall என்பவரது உருவும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவர் அணிந்திருக்கும் மேலங்கியிலுள்ள சின்னங்கள் சில அடிமை முறைமையைச் சுட்டுவன, அவர் அடிமைகளைக் கொடுரமாக நடத்தியவர், அடிமைகள் பலரை உயிரோடு எறித்தவர் போன்ற பல குற்றச் சாட்டுக்களை முன்வைத்து, அவரது உருவும் தாங்கிய சட்டப்பீட் இலச்சினையும் அகற்றப்பட வேண்டும் என அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருவதால், அதனை மாற்றியமைப்பது குறித்தும் ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் ஆலோசித்து வருகின்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டில், பெரியம்மை நோய்க் கிருமிகளை உயிரியல் ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தி, அமெரிக்க ஆதிவாசிகளை அழித்தொழித்த பிரிட்டிஷ் இராணுவத் தளபதியும், அமெரிக்க வெர்ஜீனியாவின் முன்னாள் ஆஸ்திரான :பீல்கு மார்ஷல் Jeffry

Amherst என்பவரது பெயருடனான கலை தொடர்புகளும் துண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று எதிர்ப்பலைகள் மேலெழுந்துள்ள நிலையில், Massachusetts மாநிலத்திலுள்ள உயர்கல்வி நிலையம் ஒன்றும் Amherst College என்ற பெயரை மாற்றியமைக்க வற்புறுத்தப் பட்டுள்ளது. இனம், மதம், நிறம் சார்ந்த துவேஷங்களுக்கு எதிராக உலகளாவிய ரீதியில் இடம் பெற்றுவரும் எதிர்ப்புனர் வின் பிரதிபலிப்பாகவே இன்று அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவும் இவ்வாறான மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாஸ்ரர் எனும் சொல்லும் சேர்ந்து இப்போதெல்லாம் மானபங்கப்பட்டு வருகின்றது!

மாஸ்ரர் என்ற, ஒரு காலத்தின் மரியாதைக்குரிய சொற்பதம் இப்படியொரு வில்லங்கத்தில் மாட்டுப்பட்டதற்கான வரலாற்றுக் காரணம் மிகுந்த கவனிப்புக்குரியது. எசுமான் அல்லது ஆண்டான் எனத் தமிழில் சுட்டப்படும் மாஸ்ரர் என்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்கு வேறுபல அர்த்தங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு சிறுவனை அல்லது இளைஞரை மரியாதையுடன் அழைப்பதற்கும், ஒரு முதுமாணிப் பட்டதாரி, ஆண் ஆசிரியர், ஆண் தலைமையாசிரியர், ஒரு வெற்றி வீரர், குடும்பம் ஒன்றின் ஆண் தலைவர், கலையொன்றில் அல்லது தொழிலான்றில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவர், மதத்தலைவர் போன்றோரைக் குறிப்பிடுவதற்கும், பதிவு அல்லது வரைபு அல்லது ஆவணம் ஒன்றின் மூலப்பிரதியைச் சுட்டுவதற்கும் இன்னும் பல்வேறு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளிலும் மாஸ்ரர் எனும் சொல் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ஆயினும் “அடிமை உடமையாளன்” அல்லது “அடிமையாளன்” எனும் பொருள்தான் மாஸ்ரர் என்னும் சொல்கலை இப்போது ஆபத்தினுள் மாட்டிவிட்டிருக்கிறது. இந்த அடிமையாளன் வெறுமனே தனது உரிமைகளுடன் அடிமைகளின் உரிமைகளையும் பேணிப் பாதுகாத்து வந்திருந்தால் இவ்வளவு தொந்தரவுகள் வந்திரா. பதிலாக அவனோ, உடலியல், உளவியல், பாவியல் வகையிலான வலியை விகளவித்து,

அடிமைகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக் குள் கட்டிவைத்துக் கொடுமைப்படுத்தினான். கொலை செய்தான். விலங்குகளாகப் பாவித்து வேலை வாங்கினான். நுகர்வுப் பண்டங்களாகத் துன்புறுத்தி இன்பம் கண்டான். ஆட்கொள்ளும் ஆண்டவனாக இருப்பதற்கும், வேண்டிய வேளளகளில் ஆட்டிப்படைக்கும் பிசாசாக இருப்பதற்குமான அதிகாரத்தையும் ஆற்றலையும் அவன் பெற்றிருந்தான். இவ்வாறாக, மாஸ்ரர்மீது இந்நாள்வரை நீடித்து நிலைத்து நிற்கும் அதிருப்திக்கும் ஆத்திரத்துக்கும், அடிமைகளுக்கு அவன் இகழுத்த “சண்டாளச் சாட்சியங்கள்” நிரம்பிய அடிமை வரலாறே காரணமாகும்.

அடிமை முறைமைக்கு மிக நீண்டகால வரலாறு உண்டு. வேட்க்கடையாடி வாழ்ந்த ஆதி மனிதனுக்கு, அடிமை ஓர் ஆடம்பரப் பண்டமாக இருந்திருக்கலாம் எனவும், பயிர்செய்கைக் காலத்தின்போதே அடிமைகளுக்கான தேவை ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகின்றது. இதனாடிப்படையில், ஆபிரிக்காவிலிருந்துதான் இந்த அடிமை முறைமை ஆரம்பமானது என அறியக்கிடக்கின்றது. ஆசியாவின் அடிமை வரலாற்றுக்கு உதாரணங்களாக, இந்திய உபகண்டத்தில் ஆதிகாலம் தொட்டு இன்றுவரை வேரோடிக்கிடக்கும் ஆண்டான் - அடிமை முறைமையும், சீனாவில் சிறுவர்களையும் குழந்தைகளையும் அபகரித்து வேலைக்கமர்த்தும் Mui-Tsai அடிமை முறைமையும் ஆதாரங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மேற்குலக அடிமை முறைமை சுமார் 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இப்போது ஈராக் அமைந்திருக்கும் மொசப்பதோ மியாவிலிருந்து ஆரம்பித்திருக்கலாம் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. புராதன கிழேக்கத்தில் பெண்களும் சிறுவர்களும் வீட்டுப் பணிகளுக்கென அடிமைகளாக வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் எனவும் அதற்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த ஆண்கள் கொல்லப்பட்டதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. ஆரம்ப ரோம இராச்சியங்களில் அடிமை முறைமை ஒரு இலாபகரமான வியாபாரமாக இருந்தமைக்கு நிருபணங்கள் நிறைய உண்டு. இடைக்கால மத்திய ஜரோப்பிய தேவாலயங்கள் அடிமை முறைமையை

எதிர்த்த போதிலும், மத மோதல்களின் விளைவாக மாற்று மதத்தவர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு அடிமைகளாக்கப்பட்டமைக்குச் சான்றுகள் பல சொல்லப்படுகின்றன. “மனிதருள் சிலர் இயல்பாகவே அடிமைகளாகப் பிறந்தவர்கள்தான். ஆகையால் மனிதனை மனிதன் அடிமையாக்குதல் தர்மம்” எனக் கூறிய கிரேக்க மெய்யியலாளர் அரிஸ்டோட்டில், அடிமைகளை “மனித கருவிகள்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளைம் அந்நாளைய ஆதிக்க மனோபாவத்தின் அச்சொட்டான ஒர் அடையாளமாகும்.

பண்டைய அமெரிக்கக் கண்டத்தில் போதுக்கேயர் தொடங்கிய அடிமை வியாபாரத்தை ஸ்பானியர்கள் தொடர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கொலம்பஸ் நிகழ்த்திய இனவழிப்பும் அட்லுழியங்களும் பூர்வீக இந்தியக் குடிமக்களது வரலாற்றில் குருதியால் வரையப்பட்டுள்ளன. பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியளார்கள் காலனி ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளிலிருந்து அடிமைகளை அமெரிக்கக் கண்டம் உட்பட, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் கொண்டுபோய்க் குவித்து, தத்தமது நாடுகளில் செல்வம் கொழிக்கச் செய்தனர். 1787இும் ஆண்டளவில் பிரித்தானிய குடிமகனான வில்லியம் வில்பர்ஃப்போர்ஸ் (William Wilber) என்பவரே அடிமை ஒழிப்புக்கென முதலில் குரல் எழுப்பியவர். தொடர்ந்து 19இும் நூற்றாண்டில் பல நாடுகள் அடிமை முறைமையைத் தடைசெய்ய முன்வந்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து அமெரிக்கர்கள் சுதந்திரம் பெறப் போராடி வெற்றியீட்டிக் கொடுத்த ஆபிரிக்க வம்சாவழிக் கறுப்பின மக்கள், பின்னர் அதே அமெரிக்கர்களால் பூட்டப்பட்ட அடிமை விலங்கினை அறுத்தெறிய இரத்தம் சிந்திப் போராடினர். 'All men are created equal' என எழுதிய அமெரிக்க மன்னாள் ஜனாதிபதியும், சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் பிநாமகருமான Thomas Jefferson கூட, கறுப்பின மக்களைத் தமது அடிமைகளாக வைத்திருந்தவர்தான். 1861இல் இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யத்தம், 38,000 கறுப்பினத்தவரின் உயிர் குடித்துப் பசியாறிய பின்னர்தான் அமெரிக்க அடிமை முறைமைக்குச் சாவுமணி அடித்தது.

உலகளாவிய அடிப்படையில் இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட அடிமை முறைமை குறித்து, முன்னர் கண்டுகேட்டறியாத புதினங்கள் பல உண்டு. உதாரணத்திற்கு ஒருசில வற்றைச் சொல்லலாம். புராதன கிரேக்கத்திலும் ரோமாபுரியிலும் உப்பைக் கொடுத்து அடிமைகள் வாங்கப்பட்டனர். 1530-1780களில் சுமார் 1 மில்லியன் ஜரோப்பியர்கள் அடிமை வியாபாரிகளால் கைப்பற்றப்பட்டு, வட ஆபிரிக்க நாடுகளில் விற்பனை செய்யப்பட்டார்கள். அமெரிக்காவின் முதல் அடிமை உடமையாளர் (1654) Anthony Johnson என்ற ஒரு கறுப்பு இனத்தவர். வெள்ளள மாளிகையின் ஒரு பகுதியைக் கட்டியெழுப்பியவர்கள், கறுப்பின அடிமைகள். அமெரிக்காவில் அடிமை முறையை ஒழிக்க முதன் முயற்சி ஏதுத் ஜனாதிபதியாக Benjamin Franklin (1790) கருதப்படுகிறார். அமெரிக்காவின் ஒன்பதாவது துறை ஜனாதிபதியான Richard M Johnson (1837-41) சட்டபூர்வமான ஒரு கறுப்பின ஆபிரிக்க அடிமையைத் தமது மதனவியாக மனம் முடித்திருந்தவர். அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, 06-12-1865இல் அமெரிக்காவில் அடிமை முறைமை சட்டவிரோதமாக் கப்பட்டது. ஆயினும் அமெரிக்காவில் தற்போது சுமார் 10,000 அடிமைகள் வாழ்ந்துவருவதாக கலீப்போர்னியா, Berkeley பல்கலைக்கழக ஆய்வு ஒன்று கூறுகின்றது. 1962இல் சவுதி அரேபியா, யெமென் ஆகிய நாடுகளில் அடிமை முறைமை ஒழிக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவில் 1833இல் அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்ட போதிலும், 2010ஆம் ஆண்டிலேயே அது ஒரு சட்டவிரோத குற்றமாக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் மினிஸிப்பி மாநிலத்தில், 2013 வரை அடிமை முறைமையை ஒழிப்பதற்கான அமெரிக்காவின் 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் செயலிழந் திருந்தது. வடமேற்கு ஆபிரிக்க நாடான மெளரிரானியாவில் தற்போது 5 இலட்சம் அடிமைகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். முழு உலக நாடுகளிலும், இந்தியாவிலேயே மிகக் கூடுதலான அடிமைகள் (14 மில்லியன்) இப்போது வாழ்கிறார்கள். மனித வரலாற்றில் முன்னொருபோதும் இல்லாத மிகப் பெரும் எண்ணிக்கை

யில், இன்று உலகு பூராவும் சமார் 27 மில்லியன் மக்கள் அடிமைகளாக வாழ்கிறார்கள். இதில் 3/4 பங்கினர் பெண்கள் என்றும், 1/2 பங்கினர் சிறுவர்கள் என்றும் அறியக் கிடைக்கின்றது.

ஜக்கிய் நாடுகள் அமைப்பு உதயமாகிய 1945ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் 24ஆம் திகதி முதல், உலக நாடுகள் பலவும் கொள்கையளவிலாவது அடிமை முறைமையை அகற்ற வாக்குறுதியளித் திருந்தன. ஆயினும் இன்னமும் உலகின் பல பாகங்களிலும் அடிமை முறைமையானது வெவ்வேறு வடிவங்களிலும் வகைகளிலும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டுதானிருக்கின்றது. அடிமை வாழ்வின் வலிகளும், வருக்களும் இருக்கும் வரை - அவற்றின் அடையாளங்களும் குறியீடுகளும் இருக்கும் வரை - எதிர்க்குரல்கள் எழுவதைத் தடுக்கவே முடியாது. இத்தகைய அடிமை முறைமை விளைவித்த அந்த வலிகளின் வரலாற்கற எதிரொலிக்கும் “மாஸ்ரர்” எனும் வார்த்தையுடன் சம்பந்தப்படுவதில் றொர்வார்ட் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடைஞ்சல்கள் இருப்பது போல, எனக்கும் சில சங்கடங்கள் இருப்பதை எனது நன்பர்கள் சிலர் அறியமாட்டார்கள்!

சான்றாதாரங்கள்:

Catherine Phillips, 'India Tops Global Slavery,' Newsweek, 17 Nov. 2014

Scan Goughan, 'Harward Abolishes Masters..,' BBC Education Correspondent, 26 Feb. 2016

Jamier Frats, '10 Fascinating Facts about Slavery,' Listverse.com, 14 Jan. 2009

New International Magazine, 'A Brief History of Slavery,' Issue 337

“தாய்வீடு” - மே 2016 இதழிலும்,

“பதிவுகள்” - ஜூலை 2016 மின்னிதழிலும் பிரசரமானது.

## கன்டாவில் பன்முகப் பண்பாடு: ஒரு நாற்பநுவருட நடைப்பயணம்!



Beneath the armor of skin, bone, and mind  
most of our colors are amazingly the same.

- Aberjhani

இன்று உலக நாடுகளைங்கும் பரவலாகப் பேசப்படும் “பன்முகப் பண்பாடு” நவீன தாராண்மைவாத ஜனநாயகத்தின் தவிர்க்கவொன்னா விளைபொருளாகும். கடந்த நூற்றாண்டில் இடம் பெற்ற இரண்டாம் உலகமகா யுத்தம், அதனைப் பின்தொடர்ந்த வல்லரசு களுக்கிடையிலான பனிப்போர், அறுபதுகளில் ஆரம்பமான இனவிடுத கலை எழுச்சிப் போராட்டங்கள், அவற்றின் வழிவந்த உள்நாட்டு யுத்தங்கள் போன்ற காரணிகளுடன், தனியாரது கல்வி, சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்

உத் தேடுதல்கள் என்பனவும் ஒருங்கிணைந்து, அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளை நோக்கிய பெந்தொகையிலான மக்கள் புலம் பெயர்வுகளுக்கும் இடம்பெயர்வுகளுக்கும் ஏதுவாயின. பிரமாண்டமான இந்த மக்கள் பெயர்வுகள் அந்தந்த நாடுகளில் நீண்ட காலமாக நிலைகொண்டிருந்த ஒற்றைப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பைத் தகர்த்தெறிந்து, பன்முகப் பண்பாடு எனும் எண்ணக்கருவை விதைக்கலாயின. இவ்வாறாக, பூகோளாரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையைச் சிலகாலம் கடைப்பிடித்து வந்த உலக நாடுகள் பல - குறிப்பாக மேற்கு நாடுகள் - இன்று அக்கொள்கையின் சாதக பாதகங்கள் குறித்த சர்ச்சைகளிலும் விவாதங்களிலும் முழுமுரமாக மூழ்கியுள்ளன. இத்தருணத்தில், இக் கொள்கையின் விளைநிலத்தையும் அங்கு இடம்பெற்ற நல்விளைச்சல்களையும் ஒரு முன்மாதிரிக்கோ அல்லது ஒரு ஒப்பீட்டுக்கோ தன்னிலும் இந்த மேற்குலக நாடுகள் கருத்தில் கொள்ளத் தவறியதை கவனிப்புக் குரியது!

ஒரு நாடாக ஒன்றிணைந்த சமூகம் ஒன்றுக்குள் பல்வேறு பண்பாடுகளையும் அல்லது பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்தலே பன்முகப் பண்பாடு என எளிகமையாகக் கூறுவர். இதன் அடிப்படையிலேயே பல்வேறு இன, மத, நிற, மொழி, கலை, பண்பாட்டு வேற்றுமைகளுக்கு மத்தியிலும் கண்டாதேசம் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டி வந்துள்ளது. இனங்களுக்கிடையிலான செழுமையிக்க பன்முகத் தன்மையை இனங்கண்டு கெளரவிக்கின்றமையை, நீண்டகால மனித உரிமைச் சட்டப் பாரம்பரியத்தின் கீழ், கண்டாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுச் சட்டம் உறுதி செய்கிறது. நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலை, பண்பாட்டு வாழ்வில், அரசு சமத்துவத்தைப் பேணுவதற்கு இச்சட்டம் வழிவகுக்கின்றது. இதன் பிரகாரம் வேறுபாடுகளைக் கடந்து, கெளரவம், சமத்துவம், பூரண பங்குபற்றல் என்பவற்றை அனுபவிக்கும் சகல பிரகை கரும் அடங்கிய ஒரு நீதியான சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதையே கண்டிய அரசு குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது.

பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையைத் தனித்துவமான பண்பாக்க கொண்ட கனடிய மன்னில், மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே இதற்கான விதை புதைக்கப்பட்டுவிட்டது. 1947இும் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட கனடிய குடியுரிமைச் சட்டம்தான் பிரித்தானிய தலைக்களை நீக்கி, கனடியர்களுக்கான தேசிய அடையாளத்திற்கு முதன்முறையாக வழிவகுத்தது. 1960இல் அமலுக்கு வந்த கனடியர்களுக்கான உரிமைகளின் சட்ட மூலமானது இனம், மதம், நிறம், பால், பண்பாடு, பூர்வீகம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டலாகாது என்ற தடையை விதித்தது. 1962-67 ஆண்டுகளில் கனடாவின் குடிவரவுச் சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றங்கள் குடிவரவாளர்கள் தெரிவில், புள்ளி முறையை அறிமுகப்படுத்தின. இப்புள்ளி முறையே ஆசிய, ஜோராப்பிய நாடுகளிலிருந்தும், மேற்கிந்திய தீவுகளிலிருந்தும் பெருந் தொகையான குடிவரவாளர்கள் கனடாவுக்குள் வந்துசேர வழிசெய்தது. 1971இும் ஆண்டு பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையைத் தனது தேசியக் கொள்கையாகக் கனடா பிரகடனம் செய்தது. 1982இல் உரிமைகள் சுதந்திரங்களுக்கான கனடிய சாசனத்தின் சட்ட மூலத்தில், பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை உள்ளடக்கப்பட்டது. 1986இல் சமவேலை வாய்ப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1988இல் மல்றோணி அரசாங்கத்தி னால் நிறைவேற்றப்பட்ட கனடிய பன்முகப் பண்பாட்டுச் சட்டமானது, பன்முகப் பண்பாட்டை கனடிய சமுகத்தின் அடிப்படைப் பண்பாக மேலும் அங்கீகரித்து, உறுதி செய்துகொண்டது. 1993இல் கனடியர் பாரம் பரியங்களுக்கான தினணக்களாம் ஒன்றினாடாகப் பன்முகப் பண்பாட்டு ஊக்குவிப்புச் செயற் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. 2005இல் இனவாதத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைத் திட்டம் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கைக்கு மேலும் வலுவுட்டும் நோக்குடன் அறிமுகமாயிற்று. இவ்வாறாக, கனடாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையை செவ்வனே செயற்படுத்துவதற்கென அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கபூர்மான நடவடிக்கைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். இந்தப் படி

முறை ரீதியிலான நடவடிக்கைகளே, கனடாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையின் வெற்றிக்கான அடிப்படைக் காரணங்களுமாகும்.

“பல்வேறு பண்பாடுகளையும் இனக்குழுக்களையும் சார்ந்த மக்கள் தத்தமது பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் வெளிப்பாடுகளையும் கனடியர்களுடன் பகிர்ந்து, அதன் பயனாக எல்லோரதும் வாழ்க்கை யையும் செழுமைப்படுத்த ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்” என்ற நோக்குடன் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையை அரசின் கொள்கை யாக உலகில் முதன் முதலாகப் பிரகடனம் செய்த நாடு, கனடா. இப் பிரகடனத்தை 1971இும் ஆண்டு ஒக்ரோபர் கிழமீது, இதன் பிதாமகரும் சூத்திரதாரியுமான முன்னாள் பிரதமர் பியர் ட்ருடோ வெளியிட்டார். ஆனால் கடந்த ஆண்டான 2010 இதே திகழியில் வந்துபோன அதன் நாற்பதாவது வருடாந்த தினத்தைக் கனடிய மக்கள் குறிப்பிடும்படியாகக் கொண்டாடவில்லை. அரசாங் கழும் ஆரவார மேதுமின் றி, நினைவுசூரவுடன் மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டது. மக்களதும் அரசாங்கத்தினதும் இந்த அசமந்தம் “கனடாவில் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை காலாவதியாகிவிட்டதா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ள போதிலும், அது தனது செல்வாக்கை இழந்துவிட்டதாக அர்த்தமாகாது.

பன்முகப் பண்பாடு கனடாவிலும் மேற்குலக நாடுகளிலும் சர்ச்சைக்குரிய ஒரு விடயமாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது என்பது உண்மை தான். ஆனால் மிகப் பெரும்பான்மையான 90 சதவீத கனடியர்கள் கனடாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையே கனடாவுக்கு உலக அரங்கில் தனித்துவமான மதிப்பைத் தேடிக் கொடுத்துள்ளது எனக் கருதுகின்றார்கள். இக் கொள்கையையிட்டுத் தாம் பெருமை அடைவதாகவும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கனடிய மக்கள் சமூகத்தில் பெருமளவில் பேசாப் பொருளாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும், அவர்களது வாழ்வியலிலிருந்து பிரிக்க முடியாத, உணர்வு பூர்வமான ஒரு விடயமாகவே இப்பன்முகப் பண்பாடு தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது.

கனடாவை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பன்முகப் பண்பாட்டுக்

கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் தலைவர்கள் தமது நாடுகளில் பன்முகப் பண்பாடு தோல்வி அடைந்துவிட்டதாக அன்றையில் பகிரங்கமாகக் கூறியுள்ளனர். புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு நன்றை பயக்கவெனப் பின்பற்றப்பட்ட பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையானது, நாட்டின் சட்டம், ஒழுங்கு என்பவற்றைச் சீர்குலைத்து விட்டதாகக் குறைபட்டுக் கொள்கின்றனர். தமது நாடுகளில் அரசியல், பண்பாட்டு மோதல்களுக்கு வழி வகுத்து விட்டதாகவும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கி விட்டதாகவும், தீவிரவாதத்திற்குத் தீணியிட்டுவிட்டதாகவும், தாராண்றைப் போக்குக்கு மாறாக, கருமையான நம்பிக்கைகளுக்கும் நடத்தைகளுக்கும் வழிவகுத்துவிட்டதாகவும் பன்முகப்பண்பாட்டுக் கொள்கை மீது பழி சுமத்துகின்றனர்.

இதேபோல, பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை கனடாவிலும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற் கில்லை. சிறுபான்றை இனத்தவர்களும் அவர்களது பிள்ளைகளும் - அவர்கள் கனடாவில் பிறந்திருந்தாலும்கூட - வேலை வாய்ப்புக்களில் இன்னமும் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறார்கள். மேலும், குடிவரவாளர்கள் தத் தமது நாடுகளின் பிரச்சினைகளைக் கனடாவுக்கும் கொண்டுவந்து சேர்க் கிறார்கள் என்றும், முற்றிலும் அந்நியமான பழக்க வழக்கங்களை இறக்கு மதி செய்கிறார்கள் என்றும், இரட்டைத் தேசப்பற்றுகையவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்றும், இவற்றிற்கெல்லாம் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை தான் காரணம் என்றும் குற்றச் சாட்டுக்கள் இங்கும் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

ஆனால், கனடாவின் அடிப்படைக் குணாம்சமான பன்முகப் பண்பாடு, கனடிய அரசியலில் எவ்வித பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதற்கு உடனடி உதாரணங்கள் இரண்டொன்று - கடந்த 2010 நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ மாகாண சட்டசபைத் தேர்தலில் ரிம் ஹௌடாக் தலைமை தாங்கிய ஒன்றாறியோ புறோகிறசிவ் கொன்சவேட்டிவ் கட்சி

வெற்றிபெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் வாய்ப்பு ஆரம்பத்தில் காணப்பட்டது. பிரச்சார காலத்தில் இடம்பெற்ற மாகாண வேலைவாய்ப் புப் பயிற்சி ஒன்றின்போது உரையாற்றிய அவர், புதிய குடிவரவாளர்களை “வெளிநாட்டு வேலையாட்கள்” எனச் சுட்டியமை, அவரது கட்சியின் வீழ்ச் சிக்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது. அதேவேளை, சமஷ்டி அரசுக்கான பொதுத் தேர்தலின்போது பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையினை இந்த நாட்டுக்கு அறிமுகம் செய்த லிபரல் கட்சி, அது குறித்து மதில்மேல் புனையாயிருந்து, தனது பிரச்சாரத்தைச் செய்து, தேர்தலில் மன்ற கெளவிக்கொண்டது. ஆனால் கொன்சவேட்டில் கட்சியின் தலைவரும் பிரதமருமான ஸ்ரிவன் ரஹப்பர், பல்லின மக்களின் ஆதரவைக் கருத்தில் கொண்டு, பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கைக்குச் சார்பாகத் தமது பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டார். அதில் வெற்றியும் கண்டார். மீண்டும் பிரதமரானார். பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையின் நெடுநாளைய நேசக் கட்சியான என்.டி.பி., பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பெரும் வெற்றியைப் பெற்று, முதன்முறையாக உத்தியோகபூர்வ எதிர்க் கட்சியானமை வரலாறு. இவற்றைவிட, பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையை இப்போதும் கண்டியர்கள் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள் என்பதை நிருபிப்பதற்கு வேறென்ன சான்றுகள் தேவைப்படுகின்றன?

ஜேராப்பிய நாட்டவர்கள் பன்முகப் பண்பாடு தோல்வி அடைந்து விட்டது என ஒப்பாரி வைப்பதற்கு அவர்களே காரணமாவர். பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தும் வகையில் உறுதியான அடித்தளத்தை ஆரம்பத்திலிருந்தே இடத் தவறியதன் விளை வகுகளையே இன்று அந்நாட்டவர்கள் அறுவட்டசெய்து வருகின்றனர். கண்டாவில் அதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட நீண்டகால, நடைமுறைச் சாத்தியம் மிக்க முதலீடுகள் ஆழமானவை; காத்திரமானவை. அவற்றின் பெறுபேறாகவே, அறுவடையும் கணிசமானதாகவும் ஆரோக்கியமான தாகவும் வந்தமைந்தது. கண்டாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக்

கொள்கையின் முன்னணி ஆய்வாளரான Will Kymlicka இது குறித்துக் கருத்து வெளியிடுகையில், “கனடாவின் குடிவரவாளர்களும் குடிவரவாளர் அல்லாதவர்களும், பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை குறித்துப் பெருமிதம் அடைகிறார்கள்” எனக் கூறுகின்றார். கனடாவில் குடிவரவாளர்கள் மிக விரைவாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நாட்டு நடைமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைந்து கொள்கின்றனர் எனவும், வாக்களிப்பு, பங்குபற்றுதல், பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் ஊடாக, மிகத் துரிதமாக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் எனவும், கல்வியால் கிடைக்கும் பலாபலன்கள் அவர்களது பிள்ளைகள் ஜுக்கு விரைவாகவும் கூடுதலாகவும் கிட்டுகின்றன எனவும் அவரது ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

மேலும், ஏனைய மேற்கு நாடுகள் போலன்றி, கனடாவுக்குப் பல்வேறு வழிகளில் பொருத்தப்பாடுமிக்க ஒரு மூஸ்லீம் சமூகத்தைப் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை உள்வாங்கிக் கொண்டுள்ளமையும் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். “பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையின் வழிநடத்தலின்கீழ், கனடா சரியான பாதையிலேயே முன்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது” என 71 சதவீத அதனத்துக் கனடியர்களும், 91 சதவீத மூஸ்லீம் கனடியர்களும் அபிப்பிராயப் படுவதாகப் புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில்தான் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கைக்கான மக்கள் அங்கீகாரம் கனடாவில் வருடாவருடம் ஆதிகரித்துக்கொண்டு வருவதாக, Environics Research Group உறுப்பினரான Barry Watson எனும் ஆய்வாளர் கூறுகின்றார்.

இன்றைய தாராண்மை ஜனநாயகத்தின் வழித் தோன்றல் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள பன்முகப் பண்பாடு, நவீன நாகரிகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு முன்பாய்ச்சலாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனை முன் கூட்டியே உணர்ந்தறிந்து, இன, மத, நிற, கலை, பண்பாட்டு வேறுபாடுகளைக் கடந்து, கனடா தனது சட்ட, அரசியல், சமூகப் பரப்பை பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கையின் வழியாக விரிவாக்கிக் கொண்டுள் எமைதீர்க்கதறிசனம் மிக்கதோர் செயற்பாடாகும். எல்லா வகையிலான அரசியல் சட்டங்களுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் உரிய பலங்களையும்

பலவீனங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள போதிலும், “பன்முகப் பண்பாடு” கனடிய சமூகத்திற்கு உரமாகவும் ஊக்கியாகவும் இருந்து உதவி வருகின்றதே தவிர, உபத்திரவமாக இல்லை என்பது தான் உண்மை.

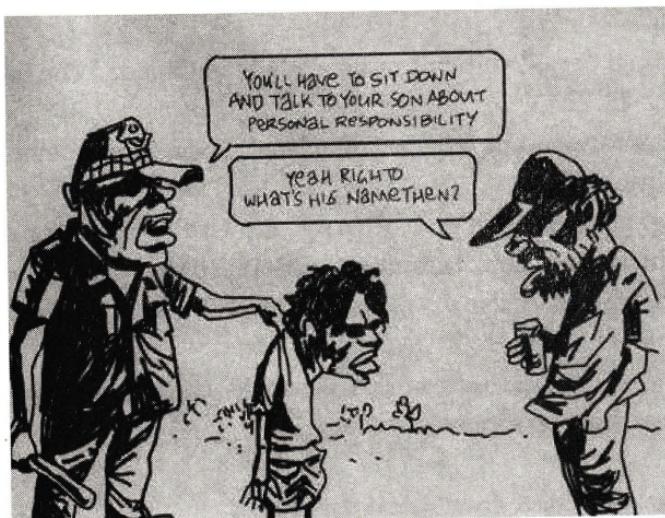
#### சான்றாதாரங்கள்:

1. Daniel Cere, 'Multiculturalism, Made in Canada,' The Gazette, Oct. 25, 2011
2. Trudeau, His Life & Legacy, Maclean's Special Commemorative Edition, 2000
3. Harron Siddiqui, 'Happy Birthday to Canadian Multiculturalism,' Toronto Star, 08-10-2011
4. Stephen Clarkson & Christina McCall, 'Trudeau and Our Times,'
5. க. நவம், “கனடிய பல்கலாசாரக் கொள்கை பற்றிய ஒரு மீஸ்பார்கல்“ தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர், 2003

“தமிழர் தகவல்” - 2015 ஆண்டுமலரில் பிரசுரமானது.

## கேடாகிப் போன

## கெலிச்சித்திரம்!



The moment a little boy is concerned with which is a jay and which is a sparrow, he can no longer see the birds or hear them sing.

- Eric Berne

“நீ உன்றை மகனோடை உக்கார்ந்திருந்து, தனிப்பட்ட பொறுப்புணர்வு பற்றிப் பேசவேணும்.” அவஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் சமூகச் சிறுவனோருவனின் “ஷேர்ட் கொலரைப்” பற்றிப் பிடித்தவாறு, அவனது தந்தையிடம், அதே சமூகத்துக் காவற்துறை அதிகாரி ஒருவர் இவ்வாறு அலறுகின்றார்! ஒரு “பியர்”த் தகரக் குவளையைக் கையில் ஏந்தியபடி மதுபோதையில் நிற்கும் தந்தையோ “அப்பிடியோ ...! அவன்றை பேரென்ன..... அப்ப...?” என்று அந்த அதிகாரியிடம் திருப்பிக்

கேட்கின்றார்.

The Australia என்ற செய்திப் பத்திரிகை இந்த உரையாட வுடன் கூடிய காட்சியைச் சித்திரிக்கும் கேவிச்சித்திரம் ஒன்றைக் கடந்த 04-08-2016 வியாழக்கிழமை வெளியிட்டிருந்தது. அவஸ்திரேலியாக் கண்டம் இன்று அல்லோல கல்லோலப் பட்டுக்கொண்டிக்க, இந்தச் சின்னங்கிறு கேவிச் சித்திரம் காரணமாகிவிட்டது! சர்ச்சைசக்குரிய இந்தக் கேவிச் சித்திரத்தை வரைந்தவர் ப்பில் லீக் (Bill Leak) என்பவர். இதனால் ஒரு பறத்தில் கோபத்துடன் கிளர்ந்தெழுந்து, ஆர்ப்பரித்து நிற்பவர்கள் அவஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர். அவர்களுக்கு ஆதரவாகக் குரலெழுப்புவர்கள் சில அரசியல்வாதிகள், நுழுநிலை ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், உள்ளூர் - வெளியூர் பழங்குடியினரின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அமைப்பினர் - முகவர் நிலையத்தினர் எனப் பலதரப்பட்டவர்கள். இனவெறுப்பாளர்களுடன் மறு தரப்பில் கைகோர்த்து நின்று கள்ள மௌனம் காப்பவர்கள் வெள்ளள நிறப் பெரும்பான்மையினர். இடையில் நின்று இருபக்க மத்தளம் போல அடிபடுவோர் அரசியந்திரச் சாரதிகளும் சங்கூதிகளுமான அரசாங்கத்தினர்!

Cartoons எனப்படும் கேவிச் சித்திரங்கள் அதன் ஆரம்ப காலங்களில் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், கலை, பண்பாடு போன்ற அம் சங்கள் குறித்த வர்ணனைகளையும் கருத்துக்களையும் கண்ணொட்டங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வரைபடங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. அங்கத்துடனும் நெயாண்டியுடனும் நகைச்சுவையுடனும் நுட்பமான விமர்சனங்களை மிகுந்த புத்தி சாதுரியத்துடன் அவை முன்வைத்து வந்துள்ளன.

இந்த வகையில், மேற்கூறப்பட்ட கேவிச்சித்திரத்தை வரைந்த ப்பில் லீக், தனது கேவிச்சித்திரத்தைக் கண்டு, “புனிதமான இனிய பறவைகள் வீறிட்டெழுந்துள்ளன” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதுடன், இதன் விளைவாக ஆத்திரம் கொண்ட சமூக ஊடகப் பாவனையாளரிடம், காவல

துறையினர் தம்மைக் கையளிப்பது போன்ற ஒரு புதிய கேலிச் சித்திரத்தையும் தற்போது வெளியிட்டுள்ளார். மேலும், பிரச்சினைக்குரிய அந்தக் கேலிச்சித்திரத்தைப் பிரசுரித்த பத்திரிகையின் ஆசிரியர், தமது செயலை நியாயப்படுத்தி இருக்கின்றார். பழங்குடி இனத்தவரின் அலுவல்களுக்கெனத் தமது பத்திரிகை கணிசமான மூலவளங்களை ஏற்கனவே அர்ப்பணித்துள்ளது எனவும், இந்தக் கேலிச்சித்திரம் அவர்களை இழிவுபடுத்தும் ஒன்றல்ல எனவும் அவர் வாதிட்டிருக்கின்றார்.

ஆயினும் பழங்குடியினர் அலுவல்கள் அமைச்சர் Nigel Scullion, The Greens அமைப்பினர், NSW பழங்குடியினர் நில அலுவல்கள் சபையினர், விக்டோரியன் பழங்குடிப் பிள்ளைப் பராமரிப்பு முகவர் நிலையத்தினர் போன்ற பல அமைப்புகளது பிரதானிகளிடமிருந்தும் ப்பில் லீக் வரைந்த கேலிச்சித்திரத்திற்கு வன்மையான கண்டனங்கள் மேலெழுந்துள்ளன. உள்ளே கனன்றுகொண்டிருக்கும் இனத் துவேஷத்திற்கு இது என்னைய் ஊற்றுகின்றது என்றும், பழங்குடியினர் குறித்து ஏனையோரது வகைமாதிரிப்படுத்தலை இது அடையாளப் படுத்துகின்றது என்றும், பழங்குடியினருக்கு அவஸ்திரேலிய சமுகத்தில் இடம் இல்லையென இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது என்றும், இது அசிங் கமானது, அவமானமானது, தவறானது, பாகுபாடானது, இனவெறித்தனம் மிக்கது, மிகுந்த ஏமாற்றம் தருவது என்றும் பலரும் பலவாறு தமது அதிருப்பியை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

ப்பில் லீக் தீட்டிய கேலிச்சித்திரம் கிளப்பியிருக்கும் எதிர்ப்பலை களுக்கு, அது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் காலமும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். அவரைப் பொறுத்தவரை, போதாத காலமொன்றில் அது பொது மக்கள் பார்வைக்கு வந்துள்ளது போலும்! பழங்குடி இளம் சந்ததியினர் சிகறுயிடப்படுதலின் வீதம் அசர வேகத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறமை குறித்தும், சிகறச்சாலைகளிலும், திருத்த நிலையங்களிலும் அவர்கள்மீது காவலர்கள் மேற்கொண்டுவரும் வன்முறைச் செயல்கள்

அத்துமீறிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றமை குறித்தும் பலத்த சர்ச்சைகளும் காரசாரமான விவாதங்களும் இடம்பெற்றுவரும் தருணத்திலேயே, பழங்குடியினரைக் கிண்டல் செய்வது போன்ற இந்தக் கேலிச் சித்திரம் பகிரங்கமாகியிருக்கின்றது.

பழங்குடி இனத்தவரின் இளைஞர்களும் சிறுவர்களும் சிறைச்சாலைகளிலும், திருத்த நிலையங்களிலும் சித்திரவதை செய்யப்படும் காட்சிகள் ABC தொலைக்காட்சி தனது Four Corners என்னும் நிகழ்ச்சியில் கடந்த மாதம் காண்பித்திருந்தது. வளரிளாம் பருவத்தினர் கை விலங்கிடப்பட்ட நிலையில் முகத்தை மூடிக்கட்டப்பட்டு, இயந்திரக் கதிரையில் பல மனித்தியாலங்கள் பூட்டி வைக்கப்பட்டு ஸ்ளனர். ஆடை களையப்பட்டவர்களாய் அடித்து, உதைத்து, வதைக்கப் பட்டுள்ளனர். கண்ணீர்ப் புகையடித்துக் கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட்டு ஸ்ளனர். இவ்வாறான பல துன்புத்தல்களும் சட்டவிரோத செயல்களும் அந்நிகழ்ச்சி மூலம் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. இவற்றிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முகமாக கடந்த ஜௌலை பிற்பகுதியில் மெல்போர்ஸ், சிட்டி, ப்பிரிஸ்பென் ஆகிய நகர வீதிகளில் பெருந்தொகையான மக்கள் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். உலகின் செல்வந்த நாடுகளில் ஒன்றான அவுஸ்திரேலியாவில் இளைஞர்களும் சிறுவர்களும் சிறைச்சாலைகளில் அனுபவித்துவரும் துன்ப துயரங்கள் தமக்கு அதிர்ச்சி அளிப்பதாகப் பிரதமர் Malcolm Turnbull கவலை தெரிவித்தார். ஆனால் இச்சம்பவங்கள் தொடர்பான புலன்விசாரணை ஒன்றுக்கு அவர் உத்தர விட்டாரே தவிர, விரிவான நாடளாவிய தேசிய அரசு ஆகணை விசாரணை ஒன்று நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவர் நிராகரித்திருக்கின்றார்.

ஆவுஸ்திரேலியாவில் பழங்குடி மக்கள் உரிமைகள் மறுக்கப் பட்டவர்களாக, பலவித இன்னல்களை அனுபவித்து வருகின்றனர் என ஜ. நா. அமைப்பு நீண்ட காலமாகக் குற்றும் சாட்டி வந்துள்ளது. 2009

ஆகஸ்ட் மாதம் வெளியிடப்பட்ட ஐ. நா. அறிக்கை ஒன்றில், அன்றைய அரசு பழங்குடி மக்களது சனத்தொகையைக் குறைப்பதற்கென மேற்கொண்டுவரும் குடும்பமான நடவடிக்கை பாகுபாடானது என்றும், மனித உரிமைகள் மற்றும் பழங்குடியினர் உரிமைகள் தொடர்பான அனைத்துலகக் கடப்பாடுகளையும் அவஸ்திரேலிய அரசு மீறி வருகின்றது என்றும் அதில் குற்றும் சாட்டப்பட்டிருந்தது. அன்றைய அரசின் குடும்பமான நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் தாம் சொந்த நாட்டுச் சட்டங்களாலேயே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால், தம்மை அகதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்துமாறு ஐ.நா.விடம் கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர். 1910 முதல் 1970 வரை இன ஒருங்கிணைப்பு என்ற பெயரில் பழங்குடியினப் பெற்றோரிடமிருந்து பிரத்தெடுக்கப்பட்ட 10 முதல் 30 சதவீதமான “திருடப்பட்ட தலைமுறையினருக்கு” (Stolen Generation) அவஸ்திரேலிய அரசு இழப்பீடு வழங்க வேண்டும் எனவும் கோரிக்கை ஒன்று முன்வைக்கப்பட்டது.

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து அவஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்களைக் கருதப்படும் பழங்குடியினர், ஐரோப்பியர்களது வருகைக்கு முன்னர் சுமார் 60,000 ஆண்டுகளாக அங்கு வாழ்ந்து வருவதாகச் சில ஆய்வுகளும், சுமார் 30,000 - 45,000 ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருவதாக வேறுசில ஆய்வுகளும் கூறுகின்றன. இவ்வாறு நீண்ட காலம் அங்கு வாழ்ந்து வரும் ஆதிவாசிகளின் எண்ணிக்கை இன்று சுமார் 460 ஆயிரமாக - நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் 2 சதவீதமாக - குறைந்திருக்கின்றது. இந்த ஆட்குறைப்புக்கென வெள்ளள இனத்தவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தந்திரமான வழிமுறைகள் பலவும் மிகக் கொழுரமானவை. மேலும் 1788 - 1868 காலப் பகுதியில் பிரத்தானிய அரசினால் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, அவஸ்திரேலியாவின் தண்டனைக்குறிய குடியேற்றங்களில் (Penal Colonies) குடியமர்த்தப்பட்ட 162, 000 பிரத்தானியக் குற்றவாளிகளை இன்று பெரும்பான்மையினருள் பெரும் பகுதியினராய் இருந்து

பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கையை நிட்டுரமாகக் குறைத்து வரு கின்றனர் - உரிமைகளைப் பறித்து வருகின்றனர் என்பது இன்னொரு வேட்க்கையான தகவல். இன்றைய அவஸ்திரேவியப் பழங்குடியினர் மத்தியில் வேலைவாய்ப்பின்மை, போதைப்பொருட் பாவனை, குடும்ப வன்முறை என்பன அதிகரித்துக் காணப்படுவதற்கும், இவர்களது சராசரி ஆயுட்காலம் ஏனைய அவஸ்திரேவியர்களை விட 17 வருடங்கள் குறைந்து காணப்படுவதற்கும் நாட்டில் வேறான்றியிருக்கும் இனவெறியும், காலாகாலமாக அரசு இவர்கள் மீது காண்பித்துவரும் மாற்றான் தாய் மனோபாவமும் அடிப்படைக் காரணங்கள் என மனிதவரிமைகள் அமைப்புகள் கருதுகின்றன.

இத்தகையதொரு கச்பான அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணியில் வாழ்ந்துவரும் அவஸ்திரேவியப் பழங்குடியினரது தன்மானத்துக்கு, ப்பில் லீக் தீட்டிய கேவிச்சித்திரம் ஒரு சவாலாக அமைந்தமை ஒன்றும் புதினமல்ல. விளைவாக, அவர்கள் தமக்கேற்பட்ட அவமானத்தை வெளிப்படுத்துவதிலும், தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதிலும் தீவிரம் கொண்டுள்ளனர். அதன் ஓர் அங்கமாகப் பழங்குடியினர் குடும்பங்களும் தந்தையரும் தமது படங்களையும் குடும்ப நினைவுகளையும் சமூக ஊடகங்களில் பகிர்ந்து வருகின்றனர். நல்ல தந்தையராய் வாழ்ந்திருந்த தமது அனுபவங்களை #IndigenousDads hashtag எனும் அடையாளக் குறியீட்டின் கீழ் பிரசரித்து வருகின்றனர். அன்பின் நினைவுகளையும் பழங்குடியினர் பண்பாட்டின் பெருமைகளையும் படங்களுடாகவும் குறிப்புகளுடாகவும் வெளியிட்டு, ப்பில் லீக் வரைந்த கேவிச்சித்திரத்தில் பிரதிபலிக்கும் நையாண்டியைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி வருகின்றனர். துணிச்சலோடு எழுந்து நின்று தமது உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்து வருகின்றார்கள்.

குவான்றனாமோ ப்பே (Guantanamo Bay) தடுப்பு முகாமில்கூட, அரசியல் கைத்திகள் கழுத்திலும், இருப்பிலும், கைகளிலும், பாதங்களிலும் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டு, ஓரளவேனும் நடமாடும் வகையில் சிறை

வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அதனைவிட மோசமான முறையில், முகத்தையும் தலையையும் மூடிக்கட்டி, அசைவின்றிக் கதிரையில் பூட்டிக் காவலில் வைக்கப்படும் கொடுமை நவீன முதலாளித்துவ உலகின் முன்னணி நாடுகளில் ஒன்றான அவுஸ்திரேலியாவில், பழங்குடி மக்களது இள வயதினர்க்கு நடந்தேறியுள்ளமை அதிர்ச்சியுட்டும் தகவல்! இவர்களைக் கட்டி வைத்துத் தண்டிப்பதற்கு இவர்களது கட்டாக்காலித்தனமே காரணம் எனக் கூறுவது வெறும் கண்துடைப்பு!

உலகெங்கும் ஒதுக்கப்பட்டு வாழ்ந்துவரும் பழங்குடி மக்களதும், விளிம்புநிலை மக்களதும் கல்வி, சுகாதாரம், வேலைவாய்ப்பு, வதிவிடவசதி, அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் போன்ற துறைகளில் காண்பிக்கப்படும் ஒரவஞ்சனை மிக்க புறக்கணிப்பே இப்பிரச்சினைக் கான தோற்றுவாய் என்பதை ஏனையவர்கள் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்! இதற்கு மாற்றுப் பரிகாரமாக ஓரங்கட்டல், சுரண்டல், அதிகாரப் பறிமுதல், பண்பாட்டு வல்லாதிக்கம், வன்முறை ஆகிய ஒருக்குமுறையின் ஜந்து கோர முகங்களது முகமூடிகள் அகற்றப்பட வேண்டும்! சுலை மக்களுக்கும் சமத்துவமான முறையில் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும்! அது நிறைவேற்றப்படாவிடத்து, அவுஸ்திரேலியாவில் மட்டுமல்ல எந்தவொரு நாட்டிலும் உண்மைச் சனநாயகத்துக்கான சாத்தியம் இல்லை என்பது சுத்தியம்!

சான்றாதாரங்கள்:

ABC News, Aug. 06, 2016

BBC News, Aug. 08, 2016

BBC News, July 26, 27, 30, 2016

“தாய்வீடு” – செப்ரெம்பர் 2016 இதழிலும்

“பதிவுகள்” – ஒக்டோபர் 06, 2016 மின்னிதழிலும் பிரசுரமானது.

# ஸமூத் தமிழ்க் கனமயர்களின் தவிப்பும் தன்முறைப்பும்



Sometimes even to live is an act of courage.  
- Seneca

“தமிழன்” என்ற ஒரேயொரு தகுதியே ஸமூத் தமிழனின் வாழ்வியல் இருப்பினைக் கேள்விக்குள்ளாகிய பிரதான அடையாளம். அவனது அண்மைக்கால வரலாறு இந்த அப்பட்டமான உண்மையை அத்தாட்சிப்படுத்துகிறது. தனது இருப்பின் அடையாளத்துக்காகவும், அடையாளத்தின் இருப்புக்காகவும் இற்கறவரை இடையறாது போராடி வருபவன், ஸமூத் தமிழன். வெறும் சொல்லில் அடங்க மறுக்கும் சோகச் சுமைகளைச் சுமந்து களைத்தவன். இனி இழப்பதற்கு ஏதுமற்ற

ஏதிலியாய் இன்று முள்வேவிச் சிகறக்குள் முடங்கிக் கிடப்பவன். மூட்டை முடிச்சவிழ்ந்த நெல்லிக்கனி போல, உலகின் மூலம் முருக்கெங்கனும் சிந்திச் சிதறிக் கிடப்பவன். இச்சிதறு பரம்பவின் ஒர் அங்கமாக மிகப் பெருந்தொகையில் அள்ளுண்டு கனடாதேசம் வந்து கரையொதுங்கிய வன். சுமார் மூன்று தசாப்தகால வரலாற்கறைக் கொண்ட இந்த ஈழத் தமிழ்க் கனடியனது வாழ்வும் வளமும் பற்றிய ஒரு குறுக்கு வெட்டு முகத்தைத் தொட்டுக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேச எல்லைக்குள் வாழ்கின்றவர்கள் என்ற வகையிலும், அவ்வாறு வாழும்பொழுது, பொதுமைப்பாடுகடைய பல்வேறு அம்சங்களைத் தமிழகத்தே கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையிலும், பல்வேறு தொடர்புகளையும் உறவுகளையும் ஊடாட்டங்களையும் தமக் கிடையே மேற்கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையிலும், அக்குழமத் தினரை “ஒரு சமூகம்” என அழைத்தல் மரபு. இந்த வரைவிலக்கணத் திற்கு அமைய, பலதரப்பட்ட பொதுமைப்பாடுகளுடன் கனடாவில் வந்து குடியேறி, வாழ்ந்துவரும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தினரை “எழுத் தமிழ்க் கனடியர்கள்” என்றும், “கனடிய ஈழத் தமிழர்” என்றும் பெயர் சுட்டிக் குறிப்பிடுவர்.

தனிமனிதனானவன் அவன் வாழும் சமூகத்தின் உறுப்பினன் என்ற வகையில், அவனது வாழ்வை, அவன் வாழும் முழுச் சமூக வாழ்வுக்கான அடிப்படை அலகாகக்கொண்டு ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்துவன்டு. தனிமனித வாழ்வு என்பது ஒருவனது அன்றாட வாழ்வியலைக் குறிப்பதுடன், முழுச் சமூகத்தினது வாழ்வியலையும் ஒட்டுமொத்தமாக பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவல்ல ஒரு நியம அலகாகவும் பயன்படக்கூடியது. மேலும் இவற்றின் அடிப்படையில், தனிமனிதன் ஒருவன் தனது வாழ்வியல் முன்னேற்றம் கருதி, பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்துப் பெரிதும் அக்கறை கொள்கின்றான். குறிப்பாக கல்வி, பொருளாதாரம், உள் - உடல் நலம், தனிமனித உரிமை, அடையாளம், குடும்ப - சமூக உறவு, செல்வாக்கு, வாழ்த்தரம், வாழ்முறை, திறந்கள், சாதனங்கள் போன்றன 54 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

அவற்றுள் பிரதானமானவை. ஆயினும் தனிமனிதனதும், அவன் வழியாக - அவன் வாழும் முழுச் சமூகத்தினதும் ஒட்டுமொத்த அபிவிருத்தியைச் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், ஆண்மீக, கல்வி, கலை, கலாசாரத் தளங்களினுடோகப் பொதுமைப்படுத்தி உற்று நோக்கும் ஒரு இலகு முறைமையும் நடைமுறையில் உண்டு. இந்த முறைமையின் வழிநின்று, ஈழத் தமிழ்க் கனடிய சமூகத்தினது இன்றைய வாழ்வியலைக் காய்தல் உவத்து விண்றி உற்று நோக்குவது பொருத்தமாகவும் இலகுவாகவும் இருக்கும்.

காலா காலமாகக் கல்வியை மூலாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தது, எமது ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம். அதிலும் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வாதாரமே கல்விதான். அத்தகைய சமூகப் பின்னணியுடன் என்பதுகளின் முற்பகுதியில் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்த ஈழத் தமிழரில் இளம் தலைமுறையினருக்கு, இலங்கை அரசின் ஓரவஞ்சகை காரணமாகவும், போர் அனர்த்தங்கள் காரணமாகவும் ஈழத்தில் முறையான கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிட்டவில்லை. கனடாவில் தமது வாழ்வைப் பொருளாதார மற்றும் குடிவரவு அந்தஸ்து ரீதியாகத் தம்மை வலுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசிய - அவசர தேவை காரணமாக, இவர்களுக்குத் தமது கல்வியை இங்கு தொடரும் வாய்ப்புக்கள் இருந்தும், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாமற் போயிற்று. ஆங்கில மொழித் தேர்ச்சியின்கை இவர்களுள் பெருந் தொகையானோர்க்கு ஒரு மேலதிக சவாலாக இருந்தது. ஏற்கனவே கல்வித் தகைமைகளுடன் கனடா வந்தவர்களுக்கும் - ஏற்குறைய இதே காரணங்களால் - கனடிய தராதரங்களுக்கு ஏற்ப தமது கல்வித் தகைமை களைத் தருமேம்பாடு செய்ய முடியாதபடி தடுகள் இருந்ததன. இவ்வாறாக, என்பதுகளின் பின்னர் கனடா வந்த பெரும்பாலான ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்களுக்குப் புதிய வாழிடத்திற்கு ஏற்ற கல்வி கிடைக்க வில்லை என்பதனால், அலுவலகப் பணிகளுக்கான வாய்ப்புக்களும் அருகிப் போயின. உடல் உழைப்பை மூலாதாரமாகக் கொண்ட வேலைகளைச் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாயினர். கல்வில்

நார் உரிப்பதை ஒத்த கலூழிய வாழ்வுக்குள் அன்றைய பெரும்பாலான ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர் தள்ளப்பட்டனர்.

புதிய நூற்றாண்டின் வரவுடன் இந்நிலைமையில் கணிசமான மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. புதிய தலைமுறையினர் இவர்களிடத்தே தலை தூக்கத் துவங்கினர். தமக்குக் கிட்டாத கல்வி தமது பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் முழு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமும் வழக்கம் போலக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தது. எமது புதிய தலைமுறைப் பிள்ளைகளும் பெற்றோரது ஊக்குவிப்புடன், தமக்குக் கிடைத்த கல்வி வாய்ப்புக்களைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் கவனமாக இருந்தனர். “கனடாவின் கல்வி வாய்ப்புக்களை வந்தேறு குடியினர் தமக்குள் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டார்களே” எனச் சீனச் சமூகத்தவர் களைப் பார்த்து ஏற்கனவே வெப்பிசாரம் அடைந்திருந்த கனடியர்களுக்கு, இந்திய மற்றும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர், மேலும் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்தனர். எமது பிள்ளைகள் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்களில் பெருவாரியான இடங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இவர்களுக்கே உரித்தான அறிவுத் திறனாலும் கடின உழைப்பினாலும் கல்வியில் முன்னணி வகித்தனர். கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பட்டங்களுடன் வெளியேறிய எமது இளம் சந்ததியினர் இப்போது அரசு துறைகளிலும், தனியார் துறைகளிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் உயர் உத்தியோக வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுவங்கி விட்டனர். பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கைக்கு மத்தியிலும் உயர் பதவிகளைப் பொறுத்தவரை இன்னமும் இலைமறை காயாக இருந்துவரும் இனத் துவேஷத் தடையையும் தாண்டி, எமது புதிய சந்ததியினர் தலைதூக்கிவர ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

இது ஒருபுறமிருக்க, வர்த்தகம், வியாபாரம், சுயதொழில் போன்ற துறைகளில் துணிந்து காலடி எடுத்து வைத்த ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர் படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றனர். முன்னொரு காலத்தில் மூலைக்கு மூலை பலசரக்குக் கடைகளை மட்டுமே திறந்து வைத்துக்கொண்டு, காசு வருமெனக் காத்துக் கிடந்த தமிழர், இன்று பாரிய முதலீடுகளுடன் கூடிய 56 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

பல்வேறு தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, துரித கதியில் முன்னேறி வருகின்றனர். பிற சமூகத்தவர் மூக்கில் விரல் வைத்துப் பிரமிப்பதையும் அளவுக்கு மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் வர்த்தக, வியாபாரத் துறைகளில் பிரகாசித்து வருகின்றனர்.

சுமார் மூன்று தசாப்தகால வரலாற்கற மட்டுமே கொண்ட ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர், கனடிய அரசியலிலிம் வெற்றிகரமாகக் காலுங்றத் துவங்கியுள்ளதை இன்னொரு நற்சகுனமாகும். ஒருபாராணமன்ற உறுப்பினர், ஒரு மாநகரசபை உறுப்பினர், ஒரு கல்விச்சபை உறுப்பினர், ஒரு தேசியக் கட்சித் தலைவர் என்றவாறான வாய்ப்புக்களை இவர்கள் ஏற்கனவே தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் பலர் கடந்த காலங்களில் தேசிய, மாகாண, மாநகர மட்டங்களில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டுள்ளனர்; இன்னமும் போடியிடத் தயாராகி வருகின்றனர். சகல மட்டங்களிலும் தேர்தலில் குதிக்கும் சகல வேட்பாளர்களுக்கும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவரின் ஆதரவு தேவை என்ற உண்மையை - முக்கியமாக ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் உள்ள - சகல அரசியல்வாதிகளும் உணர ஆரம்பித்துள்ளனர். ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவர் களும் தமது அரசியல் பங்குபற்றவினதும், பங்களிப்பினதும், ஈடுபாட்டின தும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இப்போது செயற்பட முயற்சிக் கின்றனர். இது கனடிய பாராமன்றிலும், மாகாண சட்ட சபைகளிலும், மாநகர சபைகளிலும் நாமே எமது நலவர்கள், உரிமைகள், சலுகைகள், அபிலாதைகள் குறித்துக் குரலெழுப்பும் வல்லமை வலுப்பெறும் நாள் தொலைவில் இல்லை என்ற நல்ல செய்தியை எமக்குச் சொல்லி வைக்கின்றது.

அடுத்து எமது மொழி, மதம், உணவு உடைப் பழக்க வழக்கங்கள், கலை, இலக்கியங்கள் போன்ற தனித்துவம் மிகக் பல்வேறு பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தங்கு தடையின்றிப் பேணுவதற்குக் கண்டாவின் பன்முகப் பண்பாட்டுக் கொள்கை வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றது. எமது குழந்தைகளுக்குத் தமிழை இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மொழி

யாக்க கற்றுக் கொடுக்க அரசு வசதி செய்து கொடுக்கின்றது. பல்கலைக் கழகக் கல்வியாளர்கள் மட்டத்திலான தமிழ் மொழி ஆய்வு களை மேற் கொள்ளவும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. தனிநபர் ஒருவரது மத நம்பிக்கையில் பிறரோ, பிற அமைப்போ, பிற நிறுவனமோ அல்லது அரசோ தலையிடுவது கிடையாது. எமக்கு விருப்பமான உணவுப் பழக்க வழக்கத்தை நாம் பின்பற்ற எந்தவித தடையும் கிடையாது. அது மட்டு மன்றி, ஈழத்தவருக்கே உரிய தனித்துவமான உணவு வகைகளை வெள்ளையர் உட்பட, பல இனத்தவரும் தேடி வாங்கி மனமார விரும்பிச் சுகவத்து உண்டு மகிழும் செளஜன்ய சூழ்நிலை சிறுகச் சிறுக உருவாகி வருகின்றது.

எமது வைபவங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் எமக்கு விருப்பமான உடைகளை அணிந்து செல்வதற்கு இங்கு எந்தவித தடையும் கிடையாது. எங்கள் விருப்புக்கேற்ற கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும், விழாக்களில் பங்கு கொள்வதற்கும் எமக்குப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு. மேலும் பல்வேறு கலைத் துறைகளிலும் தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் திறனும் மிக்க கலைஞர்கள் பலரும் தத்தமது துறைசார் கலைகளை எமது இளம் தலைமுறையினர்க்கும், ஏனையோர்க்கும் பயிற்றுவிக்கவும், அதனைத் தமது தொழிலாகக் கொண்டு பொருளீட்டவும் வாய்ப்பு வசதிகள் நிறை யவே உண்டு. இதன் விளைவாக ஏராளமான தனியார் நடனப் பள்ளி களும், இசைப் பயிற்சி நிலையங்களும் பலராலும் நிறுவப்பட்டு, அதன் மூலம் தாழும் முன்னேறி, பிறகரயும் முன்னேற்றி வருகின்றனர். பல்வேறு இனக் குழுமங்களின் கலை இலக்கிய, பாரம்பரிய பண்பாட்டம் சங்களை உள்வாங்கி, எமது கலை இலக்கியங்களின் தரத்தை உலகளாவிய ரீதியில் செழுமைப்படுத்தவும் கனடிய பன்முகப் பண்பாட்டுச் சூழலைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

சுருங்கக் கூறின், ஈழத்துச் சூழ்நிலைக்கு மாறாக, கனடாவில் எமது இனத்துவ அடையாளங்களைப் பேணுவதற்கும், எல்லாத் துறைகளிலும் எம்மை முன்னேற்றுவதற்குமான எல்லாக் கதவுகளும் கனடாவில் திறந்து கிடக்கின்றன. இந்த உண்மையை ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம்

நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றது. அதன் விளைவாகத் தமக்கு முன் வியாபித்துக் கிடக்கும் வளங்களைச் சாதுரியமாகப் பயன்படுத்திவரும் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தவரின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டு, கலை இலக்கிய அடிப்படையிலான நிலை, இப்போது கணிசமான அளவு உயர்ந்து வருகின்றது என்பதுவே உண்மை.

என்பதுகளுக்குப் பின்னர் கண்டாவுக்குக் குடிபெயர்ந்த ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தினரில் பெரும்பாலானோர் போர்க் கொடுமைகளுக்கு இரையானவர்கள், சொந்த பந்தங்களை இழந்தவர்கள், சௌத்து சுகங் களைப் பறிகொடுத்தவர்கள், பின்தங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், கல்வி வாய்ப்பை இழந்தவர்கள், ஆங்கில அறிவு குறைந்தவர்கள், தொழிற் தகைமையோ திறஞ்களோ அற்றவர்கள், அகதி வாழ்வுக்குள் அகப்பட்டு அலைந்து உலைந்தவர்கள், கண்டிய பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்குப் பழக்கப்படாதவர்கள். ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான பலதுறப்பட்ட பின்னடைவுகளுக்கு முகம் கொடுத்தவர்கள். ஆயினும் இந்தப் பின்னடைவுகள்தான் இச்சமூகத்தின் இன்றைய அபரிமிதமான வளர்ச்சிக்கு ஊக்கிகளாகவும் இருந்து வருகின்றன. ஈழத்தில் எதிர்கொண்ட இழப்புக்களை ஈடுசெய்யும் முனைப்புடன் தூரித கதியில் தொழிற்படவல்ல ஒரு சமூகமாக ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் இன்று மினிர்ந்து வருகின்றமைக்கு இவ்விதமான பின்னடைவுகள் எம்மவர் மனங்களில் விளைவித்த “ஓர்மம்” ஒரு பிரதான காரணம்.

இன்று கண்டாவில் ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் புத்துயிர்ப்புடன் கிளர்ந்துமுந்து முன்னேறி வரும் ஒரு தனிக்குமுமாக விளங்குகின்றது. கண்டிய நாட்டின் வசதி வாய்ப்புக்களையும் வளங்களையும் சரிவரப் பயன்படுத்தும் சாதுரியம் மிக்க சமூகமாக விளங்குகின்றது. ஏனைய சமூகத்தவரைவிட, வேகமாக வளர்ந்துவிட வேண்டும் என்ற ஓர்மம் கொண்ட சமூகமாக விளங்குகின்றது. அதற்கான மூச்சையும், வீச்சையும் எமது சமூகத்துக்கு ஒன்றே ஒன்றுதான் வழங்கி வருகின்றது. அதுதான், எமது சமூகத்தின் கடந்தகால இழப்புக்களினால் ஏற்பட்ட, மனவலி!

“தமிழர் தகவல்” – 2013 ஆண்டு மலரில் பிரசரமானது.

# நேசிந்தால் வெஞ்சிலிருப்பேன் நூழிந்தால் நினைவிலிருப்பேன்



If peace can only come through killing someone,  
then I don't want it.

- Hiro Mashim

“இற்கறப் பென் இராணுவம் ஓரவஞ்சமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டுவிட்டது! வனத்தினுள் வைத்த அக்கினிக் குஞ்சு ஆணாதிக்க விலங்குகளால் வதை செய்யப்பட்டுவிட்டது! மாறிவரும் உலக நியமங்களின் ஒலிபெருக்கி உடைத்தெறியப்பட்டுவிட்டது! காவலை மீறிய கலக்க குரல் கழுத்து நெரித்துக் கொல்லப்பட்டுவிட்டது! கிம் கடார்வதியானின் கிழக்கவர்ப் பிரதிபிம்பம் பழைமைப் பிசாசுகளுக்குப் பலியிடப்பட்டுவிட்டது!.....”

“என்னிறந்த பாரம்பரியப் பெருமகளின் எதிர்ப் பாச்சறை ஏறியுட்பட்டுவிட்டது! காலத்தை விழுசிய கலாசாரத்தின் மீது கவிந்த கறை கழுவி அகற்றப்பட்டுவிட்டது! மேற்கூரின் நோய்க் கிருமி, தொற்றகற்றித் தீராவகத்தால் துடைத்தழிக்கப்பட்டுவிட்டது! அற்ப புகழுக்காக ஆடை அவிழ்க்கத் துணிந்த ஆபாசச் சன்னம் செயலிழக்கப் பட்டுவிட்டது! ஆழ்ந்தகன்ற பண்பாட்டு விழுமியங்களின் அவமானச் சின்னம் அடக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டது!.....”

எதிரும் புதிருமான இந்த ஒலங்களினதும் கோவைங்களினதும் அடிமுடிதான் என்ன? கடந்த ஐஞ்சல மாதம் வெள்ளிக்கிழமை (16–07–2016) பாகிஸ்தானில் நடந்து முடிந்த ஒரு படுகொலையின் எதிரொலியே இவையாகும். பாகிஸ்தான் பஞ்சாப் மாநிலத்தின் மூல்ரான் நகர்ப்புறத்தில் இது நடந்தேறியது. கழுத்து நெரித்துப் படுகொலை செய்யப்பட்டவர், கண்ணல் ப்பலோச் (Qandeel Baloch) எனும் பெயருடைய 26 வயது இளம் பெண். இதனைச் செய்தவர், அவரது உடன்பிறந்த தம்பி, வஸீம் (Waseem). இவர் செய்த கைங்கரியத்தின் பெயர் கெளரவக் கொலை! இக்கொலைக்கு எதிரானவர்களதும் ஆதரவானவர்களதும் என்னத் தெறிப்புக்களே இந்த ஒலங்களும் கோவைங்களும்!

ஃபெள்ளியா அஸீம் என்ற இயற்பெயருடைய கண்ணல் ப்பலோச் ஒரு ஃபஷன் மொடல், ஒரு நடிகை என்பவற்றிற்கும் மேலாக, சமூக வலைத்தளங்களில் ஒரு பிரபல நட்சத்திரம். இவற்றில் இவர் வெளியிட்டுவந்த துணிச்சலான, வெளிப்படையான இவரது உருவப் படங்களும் காணொளிகளும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. பெண்களை அடக்கியொடுக்கி வைத்திருக்கும் கடுமையான தொன்மரபுப் பண்புகள் கொண்ட பாகிஸ்தானின் சமூக விதிமுறைகளுக்குச் சவால் விடுப்பவை. குறிப்பாக மஸ்லீம் மதகுரு ஒருவருடன் அவர் எடுத்துக்கொண்ட செல்.பி, உயர் பாதனிகளுடனும் மூடி மறைக்கப்படாத கால்களுடனும் ஒளியுருவும் மேலாடையடினும் வெளிவந்த அவரது உருதுமொழி இசைக் காணொளி என்பன உட்பட, கிளர்ச்சியுட்டும் பல படங்கள்

பாகிஸ்தானியர் மத்தியில் பலத்த சர்ச்சைக்களை ஏற்படுத்தியவை.

இந்திய - பாகிஸ்தான் கிரிக்கற் அணிகளுக்கிடையில் இவ்வருட ஆரம்பத்தில் இடம்பெற்ற ஆட்டத்தின்போது, இந்தியாவைத் தோற்கடித் தால் பாகிஸ்தான் அணியினருக்கு முன்னால் ஆடைகளைந்து நடனமாடி மகிழ்விப்பேன் என இவர் அறிவித்திருந்தார். முடிவில் தோல்வியடைந்த பாகிஸ்தான் அணியினரைத் திட்டியவாறு, இந்திய அணியினரை மகிழ்விக்கவேன “ப்பிகினி” ஒன்றுடன் நடனமாடிய காணொளியினை வலைத்தளங்களில் வெளியிட்டிருந்தார்.

இவை போன்ற பல சர்ச்சைக்குரிய படங்களையும் காணொளி களையும் வெளியிட்டு, தம்மைப் பிரபலப்படுத்திய ப்பலோச் மீது பழைம வாத பாகிஸ்தானியர்கள் கண்டனக்கணை தொடுத்தனர். பாகிஸ்தானுக்கு பலத்த அவமானத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் குற்றம் சாட்டினர். இவர் படுகொலை செய்யப்பட்டதை இப்போது நியாயப்படுத்துகின்றனர். செய்த இவரது சகோதரர்களைப் பாராட்டுகின்றனர்.

இதேவேளை, பாகிஸ்தானைப் பெண்கள் விடயத்தில் ஒரு தாராண்மைச் சமூகமாக மாற்ற வேண்டுமென்று சங்கற்பம் செய்திருந்தமையால், மிதவாதப் போக்குடையோர் மற்றும் இளம் தலைமுறையினர் மத்தியில் இவர் ஒரு புரட்சியாளராக விளங்கினார். “நான் ஒரு நவீன பெண்ணிலைவாதி. சமூக சமத்துவத்தை நம்புபவள். நான் நானாக இருப்பதை விரும்பும் சுதந்திரமான சிந்தனையும் மனோபாவும் கொண்டவள். என்கண நீங்கள் நேசிப்பீர்களேயாயின், நான் எப்போதும் உங்கள் இதுயத்தில் இருப்பேன். என்கண வெறுப்பீர்களேயாயின், நான் எப்போதும் உங்கள் என்னத்தில் இருப்பேன். எனவே என்கண நீங்கள் நேசிப்பதும், தூதிப்பதும் எனக்குச் சாதகமான செயல்களே” எனத் தமது முகநூலில் பதிவு செய்தவர்.

பெண்கண ஒரு போகப் பொருளாகவும் ஆணின் ஆதனமாகவும் பயன்படுத்திவரும் பாகிஸ்தானிய ஆணாதிக்க சமூகத்தைப் பகிரங்கமாக விமர்சித்தவர். தமது நாட்டின் பழைமவாத, ஆசார மனோபாவத்தினை

மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் இளைய தலைமுறை யினரை அணி திரட்டியவர். இச்சமூகத்திற்கு எதிரான பெண்கள் சக்தியின் ஒரு முன்னணிப் பிரதிநிதியாகவும், புதிய கலாசாரத்தின் அடையாளச் சின்னமாகவும் இனங்காணப்பட்டவர். துணிச்சல் மிக்க செயற்பாடுகள் காரணமாக, தமது உடலுக்கும் உயிருக்கும் எந்தேநத்திலும் ஆபத்து ஏற்படலாம் எனும் அச்சுறுத்தவுடன் வாழ்ந்தவர்.

இவரது படுகொலை, மிதவாதச் சிந்தனை கொண்ட மக்களிடத்தே ஆறாத துயரத்தையும் தீராத கோபத்தையும் தூண்டி விட்டிருக்கின்றது. பாலின அடிப்படையிலான விவாதங்களுக்கு வழி வகுத்திருக்கின்றது. “இது ஒரு கெளரவக் கொலையல்ல - வெறும் காட்டுமிராண்டித்தனம்” என்றும், “கெளரவத்திற்காகப் பெண்களைக் கொலை செய்வது கோழித்தனம்” என்றும் முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க பாகிஸ்தானியர்கள் தமது விசனங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இரண்டு ஒள்கார் விருதுகளைப் பெற்ற பாகிஸ்தானிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளரும், ஊடகவியலாளரும், சமூக செயற்பாட்டாளருமான ஷர்மீன் ஒபெய்ட் சினோய் (Sharmeen Obaid-Chinoy) இப்படு கொலையை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார். “பெண்களைக் கொல்லும் ஆண்கள் ஆயுள் பூராவும் சிறைக்குள் அடைத்து வைக்கப்படும்வரை, பாகிஸ்தானில் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை” என அவர் கருத்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்.

“எத்தனை தடவைகள்தான் என்னை எட்டி உதைத்தாலும் அத்தனை தடவையும் நான் எழுந்து நிற்பேன். நான் ஒரு போராளி. என்னை நிரந்தரமாக வீழ்த்திவிட முடியாது” எனச் சூழ்நிரத்த வீராங்கனையை இங்கு காவுகொண்டது, கெளரவக் கொலை! மனுக்குலத்தைத் தலைகுனிய வைக்கும் ஈனச் செயல்களுள் ஒன்றான இந்த “கெளரவக் கொலை” என்றால் என்ன? இது ஏன், எங்கே, யாரால் நிகழ்த்தப்படுகிறது? இதற்கான காரணங்கள் யாவை? போன்ற வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாகவேனும் விடை காண்பது பயன்தரவல்லது.

ஒரு குரும்பத்தின் அல்லது சமூகத்தின் அல்லது சமயத்தின் விதிமுறைகளை மீறுவதன் மூலம், குறிப்பிட்ட அக்குரும்பத்திற்கு அவமானத்தையும் அகெளரவத்தையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் கருதப்படும் உறுப்பினர் ஒருவரை பிறிதொரு உறுப்பினர் கொலை செய்தலே கெளரவக் கொலை எனப்படுகின்றது.

புராதன காலம் தொட்டு இன்றைய நவீன காலம் வரை, சகல நாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் கெளரவக் கொலை இடம்பெற்று வருகின்றது. பெண்களும் சிறுமிகளுமே பெரும்பாலும் இதற்குப் பலியா கிண்றனர். உலகில் வருடாந்தம் சுமார் 5,000 பெண்களும் சிறுமிகளும் இன்று கெளரவக் கொலைக்குப் பலியாகி வருவதாக ஜ.நா. சனத்தொகை நிதியம் கூறுகின்றது. பாகிஸ்தானில் மட்டும் 2013இல் 869 பெண்களும், 2014இல் 1,105 பெண்களும், 2015இல் 1,100 பெண்களும் கெளரவக் கொலைக்குப் பலியாகியிருப்பதாக மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் குழுவென்று கூறுகின்றது. இந்தியாவில் பல நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் ஓவ்வொரு வருடமும் கெளரவக் கொலை செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். 2010இன் முற்பகுதி முன்று மாதங்களில், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 48 கெளரவக் கொலைகள் இடம்பெற்றதாக ஜ.நா. அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது.

விவாகரத்து, விபச்சாரம், கள்ள உறவு, கூடாவொழுக்கம், ஒருபாலின உறவு, திருமணத்துக்கு முன்னான பாலியல் நடவடிக்கை, பாலியல் நம்பிக்கைத் துரோகம், பாலியல் வல்லுறவுக்குப் பலியா கிண்றமை, ஏற்பாட்டுத் திருமணத்துக்கு சம்மதிக்காமை, தமது விருப்புக் கேற்ற துகணையைத் தாமே தேடிக்கொள்ளல், சாதி - சமய - இன வரன்முறைகளை மீறுதல், குற்றச்சாட்டுகளும் வதந்திகளும் போன்ற பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையிலேயே இக்கெளரவக் கொலை கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

பன்முகப் பண்பாட்டு நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கி வரும் கனடாவிலும் இந்நாட்களில் இடம்பெற்றுவரும் கெளரவக்

கொலைகளால் மக்கள் அவ்வப்போது அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி வருகின்றனர். கனடாவுக்குள் வந்து சேரும் புதிய குடிவரவாளர்கள் பலதரப்பட்ட பண்பாட்டு, பாரம்பரியப் பின்னனிகளுடன் வருகின்றனர். இவற்றிற்கே உரித்தான எல்லைகளை புதிய தலைமுறையினர் மீறுமற்பாடுவதை ஒரு குடும்பமான குற்றமாக இவர்கள் கருதுகின்றனர். அவ்வாறு மீறுபவர் களைக் கொலை செய்தலே சரியான தண்டனை என நம்புகின்றனர். இவ்வாறாகப் பெற்றோரது தொன்மைமிகு மரபுகளுக்கும் புதிய வாழிடப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் இடையே சிக்குண்டு இளம் தலைமுறையினர் புதிய நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுத்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.

2007இல் கனடாவின் மிஸிலாகா நகரில் அக்லா பர்வேஸ் எனும் 16 வயதுடைய சிறுமி, பகுதிநேர வேலைக்கென மேற்கத்தைய உடையுமுத்த விரும்பியதற்காக அவரது பாகிஸ்தானிய தந்தையாரும் சகோதரரும் இணைந்து அவரைக் கெளரவக் கொலை செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். முகமட் டீ.பி.யா தமது இரண்டாவது மனைவியுடனும் மகனுடனும் இணைந்து அவரது முதலாவது மனைவியையும் மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் கெளரவக் கொலை செய்த சம்பவம் கிங்ஸ்ரன் ஓன்ராறியோவில் 2009இல் நடந்தேறியது. 2012இல் ஓர் ஆப்கானிஸ்தானியத் தாய், தனது 19 வயது மகள் ஓரிரவு முழுவதும் வீட்டுக்கு வெளியே தங்கியமைக்காக, அவளைக் கத்தியால் குத்திய சம்பவம் மொன்றியால் நகரில் நடந்துள்ளது. மேலும் கெளர் சித்து, அமண்டெப் அத்வால், கட்டாரா சாதீக் ஆகியோர் சம்பந்தப்பட்ட கெளரவக் கொலைகளும் கனடாவில் பெரிதும் பேசப்பட்டது.

2002 முதல் இற்கறவரை கனடாவில் 13 கெளரவக் கொலைகள் இடம்பெற்றுள்ளதாகவும் இந்த எண்ணிக்கை வருடாவருடம் அதிகரித்து வருவதாகவும் கூறும் நியூஃபவண்லாந்து மெமோறியல் பல்கலைக்கழக மனநலமருத்துவர் கலாந்தி அமின் முஹமட், கெளரவக் கொலையை இல்லாம் அங்கீகரிக்கவில்லை எனத் தெளிவுபடுத்து

கின்றார். மேலும் இத்தகைய கெளரவுக் கொலைகளில் ஈடுபடுவோரது பண்பாட்டு, பாரம்பரியப் பின்னனிகளுடன், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரதும் மனோநிலைகளும் முக்கிய பங்கு வகிப்பதாக இவர் கருதுகின்றார்.

இவ்வாறாக உடலினுள் நின்று ஊடுபரவும் பற்றுநோய் போல, கெளரவுக் கொலை எனும் இக்கொலூரம் உலகு பூராவும் சிறுகச் சிறுகப் பரவிகொண்டிருக்கின்றது.

உயிர் விலை மதிப்பற்றது. அதிலும் மானுட உயிரோ மகத்துவம் மிக்கது. தன்னுயிரை மாய்ப்பதற்கே உரிமையற்ற மானுடனால் எப்படி, தனது அவமானத்தினையும் அகெளரவத் தினையும் கழுவித் துடைப்பதற்கென இன்னோர் உயிரெப் பறிக்க முடியும்?

சாக்ராதாரங்கள்:

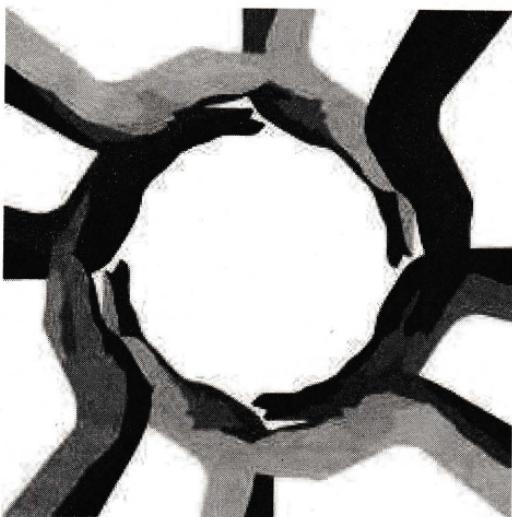
Mubasher Bukhari, Thomson Reuters, July 16, 2016

Tobi Cohen, Canwest News Service

BBC News, July 16, 17, 18, 2016

“தாய்வீடு” – ஆகஸ்ட் 2016 இதழில் பிரசுரமானது.

## சாமானிய நோக்கில் சமஸ்தி



Federalism isn't about states' rights. It's about dividing power to better protect individual liberty.

- Elizabeth Price Foley

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலம் முதலாக, அதனத்துலக அரசியலில் இருவேறுபட்ட போக்குகள் இடம்பெறலாயின. நடைமுறையில் இருந்துவரும் அரசியற் கட்டமைப்புக்கள் குலைந்து, அதன் விளைவாகப் புதிய தேசிய அடையாளங்கள் முனைப்புப் பெற்று வருதல், ஒன்று. சோவியத் தீவிரியத்தின் உடைவும், அதனத்துடைவும் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற செக்கோஸ்லவாக்கியா, யூகோஸ்லாவியா போன்ற நாடுகளின் சிதைவும் இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாகும்.

இதேவேளை சுதந்திர நாடுகள் பல தமது இறையை உரிமைகள் சிலவற்றை விட்டுக் கொடுத்து, பாரிய கட்டமைப்புக்களை நிறுவும் வகையில் ஒன்றுபட ஆரம்பித்துள்ளதை, இரண்டாவது போக்காகும். சமத்தி என்ற பெயருடனான கூட்டாட்சி முறையை ஸ்பெயின், பிரேஸில் போன்ற நாடுகள் அன்றைக்காலங்களில் தழுவிக்கொண்டுள்ளன. இதே கூட்டாட்சி முறையின் சில சிறப்பு அம்சங்களை உள்ளடக்கும் வகையில் ஜரோப்பிய நாடுகள் பல ஒன்றுகூடி ஜரோப்பிய ஒன்றியத்தினை நிறுவிக் கொண்டன. இந்த ஜரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் இதனைந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்புடன் கிரேக்கம், றொமேனியா, பல்கேரியா என்பன உட்பட, மேலும் பல நாடுகள் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. அதை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக அனைத்துலகினதும் ஏகபிரதிநிதியாக இருந்து செற்பட்டு வரும் ஐ. நா. அமைப்பை ஏன் ஒரு சமத்தி அமைப்பாக மாற்றக்கூடாது என்றவாறான கோரிக்கைக்கூட அன்றைக்காலங்களில் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலாக இனம், மதம், நிறம், மொழி போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையிலான தீராத பிரச்சினைகளால் சிறைத்துபோயிருக்கும் நாடுகள் பலவும், இப்பிரச்சினை களுக்கான பிணி தீர்க்கும் மருந்தாக சமத்தியையே பின்பற்ற முன்வருவதையும் இந்நாட்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. “சமத்திப் புரட்சியானது முழு உலகையுமே அடித்துச் செல்ல ஆரம்பித்திருக்கின்றது” என்று டாகியல் எலஸார் எனும் அரசியல் விமர்சகர் அன்றையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் சமத்தி என்றால் என்ன என்பதை சாதாரணமாக விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் அதன் மீது மிகச் சிறியதாய் ஒரு பொட்டொளியைப் பாய்ச்சுவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

### சமத்தி என்றால் என்ன?

அரசியல் என்பது அதிகாரத்தை உருவாக்கி அதனைப் பங்கிடும் ஒரு சமூக முறைமையாகும். ஒரு சமூகத்துக்காக அதிகாரத்துடன் கூடிய

தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும், அவற்றை நடைமுறைப்படித்துவதற்கும் அவசியமான வழிமுறை, அரசியல் முறை எனப்படும். அரசியல் முறையின் பல பிரிவுகளில் ஜனநாயகம் முக்கியமான ஒன்று, ஜனநாயகத்தை அடியொற்றி மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆட்சி முறைகளில் ஒற்றை ஆட்சிமுறை, சமஷ்டி ஆட்சிமுறை என்பன இரு பிரதான கூறுகளாகும்.

அதிகாரம் பிளவுபடா வகையில் அதனை நாடு முழுவதும் பிரயோகிப்பது, ஒற்றை ஆட்சிமுறை. இதற்கு பிரத்தானிய, இலங்கை ஆட்சி முறைகள் எமக்கு நன்கு பரிச்சயமான உதாரணங்கள். அதிகாரம் ஒரு நாட்டின் மத்திய அரசுக்கும் அங்கத்துவ அரசுகளுக்கும் இடையே பிரிக்கப்பட்டுப் பிரயோகிக்கப்படுவது கூட்டாச்சிமுறை அல்லது சமஷ்டி ஆட்சிமுறை. இது கனடா, இந்தியா, சவிற்ஸலாந்து, அவஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

### சமஷ்டியின் குணாம்சங்கள்

இரு சமஷ்டி அமைப்பில் எப்போதும் வரலாறு, இடம், இனம், மதம், மொழி, கலாச்சாரம் போன்ற ஒன்றியனைக்கும் அம்சங்களில் ஒன்றினாலோ அல்லது பலவற்றினாலோ மிக நெருக்கமாகப் பியனைக்கப்பட்ட சிறு நாடுகளின் பொது அமைப்பு ஒன்று இருக்கும். கனடா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இந்தப் பொது அமைப்பை சமஷ்டி அல்லது மத்திய அல்லது தேசிய அரசாங்கம் என்றும், சவிற்ஸலாந்தில் இதனை அரசாங்கம் என்றும், அவஸ்திரேலியாவில் இதனை பொதுநல வாயம் என்றும் அழைப்பர். இப்பொது அமைப்பின் கீழுள்ள சிறிய அங்கத்துவ நாடுகளை கனடாவில் மாகாணங்கள் / நிலப்பரப்புக்கள் என்றும், இந்தியாவிலும் அவஸ்திரேலியாவிலும் மாநிலங்கள் என்றும், சவிற்ஸலாந்தில் கன்றோன்கள் என்றும் கூறுவர். சிறிய அங்கத்துவ நாடுகளை, பொது அமைப்பான சமஷ்டி அரசு ஒரு மேலான, பாரிய, கமைப்படுத்தப்படாத, தேசிய அமைப்பினுள் ஒன்றுபடுத்தி வைத்திருக்கும். அதே வேளை, ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடும் தனது சுயாதீனம், சுய

அிடையாளம் என்பவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் ஆது அனுமதிக் கின்றது. அங்கத்துவ நாட்டவர்களிடத் தே தேசிய ஒற்றுமைக்கான விருப்புடன், தத்துமது நாடுகளது சுதந்திரத்தைப் பேணுவதற்கான மன உறுதியும் திடசங்கற்ப மும் பிரதான அம்சங்களாகக் காணப்படும்.

சமஷ்டி முறையில் அதிகாரம் சமஷ்டி அரசுக்கும் அங்கத்துவ அரசுகளுக்கும் இடையே பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றது. வருமானங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் மக்களுக்குச் சேலவைகளை வழங்குவதற்கும் என மத்திய அரசும் அங்கத்துவ அரசுகளும் வெவ்வேறு அதிகாரங்களைத் தத்துமக்கென்று வகுத்து வைத்துக்கொள்கின்றன. நாட்டின் பொது விவகாரங்களில் ஒவ்வொரு அங்கத்துவ அரசும் தனது அதிகாரத்தின் ஒரு பகுதியை மத்திய அரசுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கச் சம்மதிக்கின்றது. கண்டாவில் குடிவரவு, தேசிய பாதுகாப்பு போன்ற பொறுப்புக்கள் மத்திய அரசிடமும், கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவை மாகாண அரசுகளிடமும் கையளிக்கப்பட்டுள்ளதையை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இவ்வாறாக அதிகார மையப்படுத்தாமை சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் ஒரு முக்கிய பண்பாகும். மேலும் மத்திய அரசே அண்மைக் காலம் வரை பல நாடுகளில் அதிகாரம் மிக்கதாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் இது ஒரு காலம் கடந்த நடைமுறையாக இந்நாட்களில் கருதப்படுகின்றது. பதிலாக அங்கத்துவ அரசுகள் கூடுதலான அதிகாரம் பெற்றுவரும் தன்மை தற்போது இடம்பெற ஆரம்பித்துள்ளது.

சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையில் அரசு அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டிருப்பதனால் அவை தமிழ்மத் தாமே நிர்வகிக்கக்கூடியனவாக அமையப் பெறுகின்றன. இவ்வாறு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கிப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கென்று அங்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஒன்று எப்போதும் இருக்கும். எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அதிகாரப் பரவலாக்கம் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கும். சமஷ்டி ஆட்சிமுறையில் இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டமே அதியுச்ச அதிகாரத்தைக்

கொண்டது. இதன் வழியாகவே அங்கத்துவ அரசுகள் நிறுவப்பட்டு, அவற்றின் அதிகார வரம்புகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன. சமஷ்டி அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இறுக்கமானதாகவும், நெகிழ் தன்மை அற்றதாகவும், மக்கள் அங்கீகாரம் இன்றி இலகுவில் மாற்றியமைக்கப்பட முடியாததாகவும் காணப்படும்.

இரு நாட்டில் உள்ள வெவ்வேறு அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் ஊடாகத் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை சமஷ்டி அரசியல் முறை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. சில விடயங்கள் சிறிய உள்ளுர்ப் பிரதேசம் ஒன்றை மட்டும் பாதிப்பதாக இருக்கலாம். வேறுசில, நாட்டாவிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியனவாக இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு அங்கத்துவ நாட்டுக்குரிய விவகாரம் அதன் அரச நிறுவனத்தினாலேயே தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றது. முழு நாட்டுக்கும் பொதுவான விடயம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றது. மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை தவிர்ந்த ஏனைய விவகாரங்கள் பெரும்பாலும் கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அரச நிறுவனங்களாலேயே தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும் என்ற “குறைந்த பட்சக் கொள்கை” சமஷ்டி ஆட்சி முறையினால் பின்பற்றப்படுகின்றது. உதாரணமாக அவஸ்திரேவியாவில் பூர்வீகக் குடியினர் தொடர்பான பிரச்சினைகள் பிரதானமாக தெற்கு அவஸ்திரேவிய மாநிலத்தில் மட்டுமே பெருமளவில் கூர்மையடைந்திருந்தது. இதனால் அப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கும் பொருட்டு அம்மாநில அரசு, பூர்வீகக் குடியினருக்கான நிலவரிமை மற்றும் சமூக நல சீர்திருத்தங்கள் பலவற்றை அறிமுகம் செய்தது. அதில் அந்த நாட்டின் பொதுநலவாய அரசு தலையிட வேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை.

### சமஷ்டிக்குச் சாதகமான சூழல்கள்

சமஷ்டியை விரும்பும் மனோபாவம் சகல தரப்பினரிடத்தும் காணப்படவேண்டும். புவியியல், வரலாறு, இனம் போன்றவற்றின்

அடிப்படையில் நாட்டு மக்களிடத்தே எல்லோரும் ஒரே தேசிய இனம் என்ற மனப்பான்மை இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் ஒன்றுபடுதலுக்கான விருப்பும் நாட்டு மக்களிடத்தே இருத்தல் வேண்டும். இந்தியாவில் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ் நாடு, காஷ்மீர், பஞ்சாப், அஸாம் போன்ற மாநிலங்களில் பிரிவினைக் கோரிக்கைகள் தீவிரமடைந்திருந்தன. தற்போது தமிழ் நாடு தவிர்ந்த ஏனைய பல மாநிலங்களில் இது தொடர்பாக இடம்பெற்று வரும் வன்செயல்களுடன் கூடிய போராட்டங்கள் காரணமாக, இந்தியாவில் உறுதியற்ற சமஷ்டி முறையே காணப்படுகின்றது. கனடாவில் பாரிய வன்செயல்களின்றி இடம்பெற்று வரும் கியுபெக் பிரிவினைப் போராட்டம் காரணமாக இங்கு ஓரளவு உறுதியான சமஷ்டி நிலவி வருகின்றது. வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமை காணும் கவிற்ஸலாந்து நாட்டவர்களிடமோ சமஷ்டியை விரும்பும் மனோபாவழும், தேசிய இனம் என்ற மனப்பான்மையும், ஒன்றுபடுதலுக்கான விருப்பமும் காணப்படுவதால் அங்கு உறுதியான சமஷ்டி நிலவி வருகின்றது.

ஒர் உறுப்பு நாட்டின்மீது ஏனையன அதிகாரம் செலுத்தாதவாறு, சகல அங்கத்துவ அரசுகளும் சம அந்தஸ்தும் பலமும் உடையனவாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த வகையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஊடாக அங்கத்துவ நாடுகளுக்குள் அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் சமமாகப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுதல் அவசியம். தவறின் அங்கத்துவ நாடுகளுக் கிடையே போட்டிகளும் மோதல்களும் இடம்பெறுவதைத் தடுக்க முடியாது போய்விடும். மேலதிகமான அல்லது விசேடமான அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கனடாவின் கியுபெக் மாநிலம் விடுத்துவரும் கோரிக்கை இதன் காரணமாகவே ஏனைய மாநிலங்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கியுபெக் மாகாணத்துக்கு விசேட அந்தஸ்து வழங்குவதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட 1987 மீச்லேக், 1992 சார்லற்ரவன் உடன்படிக்கைகள் ஏனைய ஆங்கில மாநிலங்களால் தோற்கடிக்கப் பட்டன. சமச்சீரற்ற சமஷ்டிக்கு நாட்கடை இட்டுச் செல்லக்கூடிய இவ்வாறான விசேட அந்தஸ்து, கியுபெக் மாநிலத்தின் அரசியல்,

பொருளாதார ரீதியிலான ஆதிக்கத்துக்கு வழிவகுத்துவிடும் என்ற அச்சுமே இந்த நிராகரிப்புக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். ஆனால் மேலதிகமான அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு மட்டுமன்றி, தேசிய அங்கீகாரம் ஒன்றை உறுதி செய்துகொள்வதற்காகவுமே தேசிய சிறுபான்மையோர் விசேட அந்தஸ்தைக் கோருகின்றனர் என்பதையும் இங்கு கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். தேசிய சிறுபான்மையோர்க்கு அல்லது பின்தள்ளப்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு - பிரதேசத்தவர்களுக்கு, பொறுமை மிக்க அரசியல் கலாச்சாரத்தின் கீழ் உண்மையான சுயாதிக்கம், சுதந்திரம் என்பவற்றை வழங்குவதே பிரிவினைவாதக் கோரிக்கையை பலவீனப்படுத்தும். சமஷ்டி ஆட்சி முறைக்கு வலுவுட்டும். இந்த நோக்குடன் முயற்சிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டதன் விளைவாக கணேஷிய சமஷ்டி தனது உறுதிச் சமநிலையை இழந்ததுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

உறுப்பு நாடு மீதான பற்றும் சமஷ்டி நாட்டின் மீதான பற்றும் எப்போதும் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருந்தல் வேண்டும். உறுப்பு நாடு மீது பற்று அதிகமானால் சமஷ்டி உடைந்து, பிரிவினை ஏற்படும். சோவியத் தீவிரியத்துக்கும் ஏனைய கிழக்கு ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கும் நேர்ந்த கதி இதுவேயாகும். அதே போன்று சமஷ்டி நாட்டின் மீதான அளவு கடந்த பற்றுதல், ஒற்றை ஆட்சியை ஏற்படுத்திவிடும். 50 மாநிலங்களைக் கொண்ட அமெரிக்காவில் மக்கள் சமஷ்டி மீது அதிக பற்றுதலும் மதிப்பும் நாட்டமும் கொண்டுள்ள காரணத்தினால் மாநில அரசுகள் வலுவிழந்துள்ள நிலையில் மத்திய அரசு வலுவடைந்து வருதல் அவதானிக்கப்படுகின்றது.

அங்கத்துவ நாட்டின் மீதான பற்றுதலையும் விஞ்சிய பொது வான தேசாபிமானம் இல்லாதபோதும் சமஷ்டி தோல்வி அடைந்துவிடும். இந்தியாவில் உள்ள பல மாநிலங்களில் இந்நிலைமை காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்தியா மீதான தேசாபிமானத்துக்கும் மேலாக பஞ்சாப், ஜம்மு - காஷ்மீர், அஸாம், திரிபுரா போன்ற பல

மாநிலத்தவர்களும் தத்தமது பிரதேசங்கள் மீது அதீத பற்றுதலும் அபிமானமும் கொண்டு காணப்படுதல் இந்திய சமஷ்டிக்கு ஒரு பலத்த சவாலாகவே இருந்து வருகின்றது.

சில சமூக, அரசியல், பொருளாதார நோக்கங்களை நிறை வேற்றுவதற்கென சமஷ்டி முறையில் அங்கத்துவ அரசுகள் ஜந்து விரல்கள் போலத் தனித் தனியே சுதந்திரமான அரசுகளாக இருக்க விரும்ப வேண்டும். அதேபோன்று அவசியமான, பாதுகாப்பு போன்ற வேறுசில நோக்கங்களுக்காக ஒன்றுபடவேண்டும் என்ற விருப்பும் அவற்றிற்கிடையே இருக்க வேண்டும். கனடாவின் மாகாணங்களான அல்பேர்ட்டா தனது எண்ணெய் வளத்தையும், சால்கக்சவான் தனது விவசாய வளத்தையும், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா தனது வன வளத்தையும், நோவஸ்கோசியா, நியூ ஃபவண்லாந்து என்பன தமது கடல் வளத்தையும் பயன்படுத்தி, பிரதேச ரீதியில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைந்துகொள்வதற்கென, தனிப்பட்ட சுதந்திர அலகுகளாக இயங்க விரும்பின. இதேவேளை நாட்டின் பாதுகாப்பைக் கருத்தில் கொண்டு, “யானை ஒன்றுக்கருகே படுத்துறங்கும் நாடு, கனடா” என்ற முன்னாள் பிரதமர் பியர் ட்ருடோவின் கூற்று, அமெரிக்காவின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக கனடாவின் மாகாணங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுபட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகின்றது. இராணுவப் பாதுகாப்பின்மையும், அதனால் உண்டான பீதியும், பொதுவான இராணுவப் பாதுகாப்பு அவசியம் என்ற எண்ணைமும் கனடா, அவஸ்திரேவியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சமஷ்டிக்கான சில முக்கிய காரணங்களாகும்.

கொள்கை ஆக்கத்தின்போது மத்திய அரசுக்கும் அங்கத்துவ அரசுகளுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருத்தல் அவசியம். இந்த உறவுகளும் தொடர்புகளும் சட்ட விதிமுறைகளுக்கமையவே இடம்பெற வேண்டும். இவற்றிற்கிடையிலான முரண்பாடுகளும் உடன்பாடின்மை களும் மோதல்களோ அல்லது சண்டைகளோ இன்றிச் சமாதானமான முறையில் தீர்த்து கவக்கப்பட வேண்டும். மேலும் அங்கத்துவ

அரசுகளிடையே சச்சரவுகள் ஏற்படும்போதும், அவற்றிற்கும் மத்திய அரசுக்கும் பினாக்குகள் ஏற்படும்போதும் மத்தியஸ்தம் செய்வதற்கென சமஷ்டி நீதிமன்றம் நிறுவுவதற்கான விசேட நீதி ஒழுங்குகளும் இருத்தல் அவசியம்.

### சமஷ்டியின் நன்மைகள்

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட, பிரதேச அடிப்படையிலான வழிமுறை களில் ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியை சமஷ்டி ஆட்சிமுறை ஊக்குவிக் கின்றது.

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து கவப்பதற்கெனத் தனித்துவமான, புதுமையான வழிமுறைகளைக் கையாள்வதற்கு சமஷ்டி ஆட்சிமுறை அனுமதிக்கின்றது.

பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்துக்குச் சமஷ்டி தடைபோடு கின்றது.

மக்களுக்கு மிக நெருக்கமாக அங்கத்துவ அரசு இருப்பதை சமஷ்டி உறுதி செய்கின்றது.

பொதுவான இராணுவப் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தி, அச்சமின்றி மக்கள் வாழ இது உதவுகின்றது.

அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருக்க விரும்பாமல் சுதந்திரமாக இருப்பதற்கும், அதன் பொருட்டு சிறிய அரசுகள் அல்லது சமூகங்கள் விரும்பி ஒன்றுபடுவதற்கும் இது உதவுகின்றது.

மொழி, இனம், மதம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒருமைப் பாடு உடைய சமூகங்கள் சமஷ்டி ஆட்சியில் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்கும் இது உதவுகின்றது.

### சமஷ்டியின் தீமைகள்

ஒரு நாட்டிற்கான பொதுக் கொள்கைகளின் பிரதான பகுதிகள் சிலவற்றை அலட்சியம் செய்துவிடுவதற்கு சமஷ்டி சில சமயங்களில்

வழிவகுத்துவிடுகின்றது.

ஒரே நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறுபட்ட முரணான கொள்கைகள் பின்பற்றப்படுவதற்கும் சமஷ்டி காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றது.

மாநிலங்களிடையே சமத்துவம் இல்லாமை ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஆரோக்கியமற்ற போட்டிகளும் பொறாமைகளும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

ஒரு மத்திய அரசு, பல அங்கத்துவ அரசுகள், ஏராளமான உள்ளூர் ஆட்சி சபைகள் ஆகியவற்றை சமஷ்டி முறை ஏற்படுத்துவதனால் அதிக பண விரயம் ஏற்பட இடமுண்டு.

பலவித வரிச்சுமைகளை மக்கள் சுமக்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது.

பல அதிகாரங்களுக்கு மக்கள் அடிபணிய வேண்டியிருக்கின்றது.

## சமஷ்டி குறித்து முடிவாக

ஜனநாயகம், மனித உரிமை என்பவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து உறுதிசெய்து கொள்வதற்குச் சமஷ்டி ஒரு நல்ல கருவி என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்த சமஷ்டி அமைப்பின் உறுதியானது முன்னர் கூறப்பட்ட பல அம்சங்களுடன் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், நிதி ஏற்பாடுகள், கட்சி அமைப்பு ஆகிய மூன்று முக்கிய அம்சங்களிலும் தங்கியிருக்கின்றது. மேலும் அரசியல் சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் இகறைமை பிரிக்கப்பட முடியாதது எனக் கருதப்படுகின்ற போதிலும், சமஷ்டி அமைப்பு ஒன்றில் அது பிளவுபட்டிருக்கின்றது என்பதுவே உன்மையாகும். இந்த யாதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மாநில அடிப்படையில் இகறைமையின் உன்மையான செயற்படுத்துமையை அங்கீகரிப்பதே சமஷ்டியின் உறுதி நிலைக்கு உத்தரவாதமளிக்கும். குறிப்பாக இன, மத, மொழி அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டுள்ள மாநிலங்களைக் கொண்ட சமஷ்டிக்கு இது மிகமிக இன்றியமையாத்தாகும்.

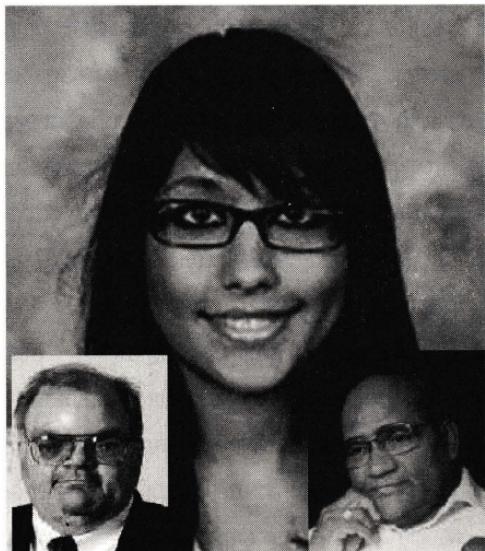
சில நாடுகளில் மத்திய அரசுக்கும் தேசிய சிறுபான்மை யினருக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடுகள் காரணமாக இடம்பெற்று

வரும் மோதல்களை “முன்றாம் உலக யுத்தம்” என்று இக்கால அரசியல் விமர்சகர்கள் சிலர் பெயரிட்டுள்ளனர். மயன்மார், திபெத், ஆப்கானில் தான், பிலிப்பைபன்ஸ், இந்தோனேஷியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் சமஷ்டியின் மிக முக்கிய மூலகமான பிரதேச சுயாட்சியை வேண்டி தேசிய சிறுபான்மையினர் தத்தமது நாட்டு அரசுகளுடன் போராடி வருவதாக இவர்கள் குறிப் பிட்டுள்ளனர். மக்கள் தமது தனித்துவங்களைப் பேணிக்கொள்ளும் அதேவேளை, தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் கட்டிக் காத்தவாறு, ஒன்றியனந்து வாழ முடியும் என நிருபித்துள்ள சமஷ்டி முறை, இந்த யுத்தங்களுக்கு உகந்த பரிகாரமாக அமைய முடியும் என்றும் இதன் காரணமாகவே இன்று பல நாடுகள் சமஷ்டி குறித்து ஆர்வம் காட்ட ஆரம்பித்துள்ளன என்றும் இவர்கள் மேலும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

“ஒன் ரோடொன்று போட்டியிடும் - சிலவேளைகளில் முரண்பட்டு மோதிக்கொள்ளும் - வேறுபாடுடைமயை ஏற்று, அதனை உள்வாங்கி, செயற்படும் திறனிலேயே சமஷ்டியின் வெற்றி பெரிதும் தங்கியிருக்கின்றது. சகிப்புத்தன்மை, மரியாதை, விட்டுக்கொடுப்பு, பேரம்பேசல், பரஸ்பர அங்கீகாரம் என்பன அத்திறனின் முக்கிய கூறுகள். சுயாதிக்கத்துடன் கூடிய ஒன்றியனைப்பு அதன் உயிர் நாடி” என்ற மைக்கல் பேர்கள் எனும் அரசியல் ஆய்வாளரது கருத்து இங்கு மிகுந்த கவனிப்புக்குரியது. சமஷ்டியில் உள்ள பலவீங்கள் சிலவற்றிற்கும் மேலாக, பலங்கள் பலவற்றிற்காக அதனை உலக நாடுகள் பல இன்று பெரிதும் விரும்புகின்றன. இதுவே சமஷ்டியின் வெற்றி என்று பல நாடுகள் கருதுகின்றன!

“தமிழர் தகவல்” 2006 ஆண்டுமலரில் பிரசரமானது.

## பால், நிறம், வெள்ளை!



Why should there be one law for men,  
and another for women?

- Oscar Wilde

“முரட்டுத்தனம் மிக்க சட்டத்தரணி, மரியாதையீனம் தொடர்பான, தமது மேன்முறையீட்டு முயற்சியில் தோல்வியற்றார்.” ஜூன் 15, 2016 “ரொறன்ரோ ஸ்ரார்” பத்திரிகை இப்படியொரு தகவலையங்கள்துடன் செய்தியொன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் ரொறன்ரோவைச் சேர்ந்த பிரபல சட்டத்தரணியான Joseph Groia என்பவர். சுமார் 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற வழக்கு விசாரணை ஒன்றின்போது, எதிர்த் தரப்பினருக்காக வாதாடிய இவர்,

வழக்குத் தொடுநர் குறித்துத் தகாத் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார் என்பதுவே இவர் மீதான குற்றச்சாட்டு.

தாம் குற்றமற்றவர் என நிருபிப்பதற்கு எடுத்த முதல் இரு முயற்சிகளும் தோற்றுப் போகவே, முன்றாவது முயற்சியாக, ஒன்றாறியோ மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றில் தமது முறையீட்டை Joseph Groia சமர்ப்பித் திருந்தார். அதுவும் தற்போது தோல்வியில் வந்து முடிந்துள்ளது! இங்கு சட்டத்தரணி ஒருவர் தண்டனைக்குள்ளாவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக கருதப்படுவது, தரக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்ததாகக் கூறப்படும் அவரது தகாத் நடத்தை!

1974 ஜெவரி பத்தாம் திகதி, நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் கடைசி நாள் நிகழ்ச்சியின்போது, 9 தமிழர்கள் கொல்லப்படு கின்றனர். அது தொடர்பான விசாரணை யாழ் நீதவான் மன்றில் நடைபெற முகிறது. அந்நாளைய யாழ், பொலிஸ் அதிபர் ஆரியசிங்க, இன்ஸ்பெக்ரர் பத்மநாதசுடம், முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தவிங்க த்தைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொல்கிறார், “இவர்தான் பிரச்சினைக்குக் காரணம். இவரைக் கவனிக்க வேண்டும்.” இவ்வார்த்தைகள் அமிர்தவிங்கத்தின் காதில் விழவே அவர் எழுந்து, நீதிபதி பாலகிட்னரிடம் முறைப்பாடு செய்கிறார். ஆனால் நீதிபதியோ முறைப்பாட்டாளரையே நீதிமன்றை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்.

இதனை அவதானித்துக்கொண்டிருந்த முன்னாள் மாவட்ட நீதிபதி தம்பித்துரை, “திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் மதிப்புக்குரிய, ஆற்றல் மிக்க, ஒரு சிறந்த சட்டத்தரணி மட்டுமல்ல, இலங்கையிலுள்ள சுமார் இரண்டரை மில்லியன் தமிழரது மரியாதைக்கும் உரிய ஒரு தலைவர். அத்தகைய ஒருவரை இவ்வாறு நீதிமன்றை விட்டு வெளியேற்றி அவமதிப்பது, முறையற்ற செயல்” எனக் கூறித் தமது ஆட்சேபனையை முன் வைக்கிறார். நீதிபதி பாலகிட்னர் தமது தவறை உணர்ந்து, அமிர்தவிங்கத்தை மீள அழைத்து, மன்னிப்புக் கோரி, ஆசனத்தில் அமர வைக்கிறார். இங்கு சட்டத்தரணி ஒருவர் தண்டனைக்குள்ளாவதற்கு

அடிப்படைக் காரணமாகக் கருதப்படுவது, அவரது அரசியல்!

அமெரிக்காவின் தலைநகரான வாஹிங்ரன் அமைந்துள்ள கொலம்பியா மாகாணத்தில், 2007 இலையுதிர் காலத்தின்போது, Liyah Brown எனும் பெயருடைய, நிறத்தோல் கொண்ட பெண் சட்டத்தரணி ஒருவர் நீதிபதியால் தண்டிக்கப்பட்ட சம்பவம் ஒன்று நடந்தேறியது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஓர் ஏழை சார்பாக, பொதுமக்கள் பிரதிவாதச் சட்டத்தரணியாக அவர் நீதிமன்றில் வாதிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். தமது தரப்பைச் சேர்ந்த பிரதிவாதி, வீட்றிற ஓர் ஏழை என்பதை நீதிபதிக்கு எடுத்துரைக்க முற்பட்டமையத் தவிர, வேறு எந்தவித, பாரதாரமான குற்றத்தையும் அவர் செய்யவில்லை.

நீதிமன்றில் எல்லை மீறி நடந்ததாக John H. Bayly Jr. எனும் பெயருடைய நீதிபதியால் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, தேடுதலுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டு, கைவிலங்கிடப்பட்டு, சட்டத்தரணி Liyah Brown தடுத்து வைக்கப்படுகிறார். முறையற்ற இத்தண்டனைக்காக நீதிபதி பின்னர் பகிரங்கமாகக் கண்டிக்கப்படுகிறார். தனித்துவமும் அர்ப்பணிப்பும் ஆர்வமும் மிக்க ஒரு சட்டத்தரணி எனப் பெயரெடுத்த Liyah Brown, இவ்வாறு தண்டனைக்கு ஸ்ளாவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகக் கருதப்படுவது என்னவாக இருக்கலாம்?

அமெரிக்காவின் லாஸ் வேகஸ் நகரில் 23-05-2016 திங்கள்ளிறு இதனையொத்த இன்னொரு துண்பியல் சம்பவம் நடந்தேறி யுள்ளது. பொதுமக்கள் பிரதிவாதச் சட்டத்தரணியாகக் கடமையாற்றும் Zohra Bakhtary எனும் பெயருடைய, நிறத்தோல் கொண்ட பெண்ணொரு வருக்கே இம்முறையும் இது நடைபெற்றுள்ளது. நன்னடத்ததக்கட்டனையை மீறிய குற்றத்திற்காக தமது தரப்புப் பிரதிவாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட 6 மாதச் சிறைத் தண்டனையைக் குறைத்து, கருதன காட்டுமாறு அவர் வாதாடியதால் வந்த வினை.

சட்டத்தரணிக்கும் நீதிபதிக்கும் இடையே இடம்பெற்ற வாதாட்டம் சூழபிடிக்கவே, “சுத்தம் போடாதே, இனியொரு வார்த்தை 80 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

தன்னிலும் பேசாதே, நீதிமன்றில் கேவலப்பட்டு, அவமதிக்கப்பட நீ விரும்புகிறாயா?" என அன்றைய விசாரணையை மேற்கொண்ட நீதிபதி Conrad Hafen, சட்டத்தரணி Zohra Bakhtary மீது சீரிப் பாய்கிறார். முடிவில், "இதோ பார், நான் உனக்கொரு பாடம் புகட்டுகிறேன்" எனக் கூறிக்கொண்டு, அங்கு கடமையிலிருந்த காவலதிகாரிகளிடம் கருமையான உத்தரவு ஒன்றைப் பிறப்பிக்கிறார். விளைவாக, கை விலங்கிடப்பட்டு, கைதிகளோடு கைதியாக, ஜௌரர்களுக்கருகில் சட்டத்தரணி Zohra Bakhtary இருத்தி வைக்கப்படுகிறார்.

நீதிமன்றில் "குறுக்கிடுவது" ஓர் ஒழுக்கமற்ற செயல் என்றும், அவ்வாறு குறுக்கீடு செய்த சட்டத்தரணிக்கு விலங்கிடுதல் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு தரும் என்றும், அவ்வாறே விலங்கிட்டதால் அன்றைய விசாரணை சமுகமாக நடந்து முடிந்தது என்றும் சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதி Conrad Hafen கூறுகிறார்.

"நீதிமன்றில் ஒழுங்கை மீறுவோரைக் கட்டுப்படுத்தல் ஒரு நீதிபதியின் கடமையே" என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் சட்டத்தரணி Zohra Bakhtary "ஆனால் ஒரு சிறு களவுக் குற்றத்திற்கான நன்னடத்தைக் கட்ட களையை மீறிய ஏழையின் தண்டனையைத் தயயூற்றந்து குறைத்து உதவுமாறு வாதாடியமைக்காக, நான் கைவிலங்கிடப்பட்டுக் கைதிகளோடு கைதியாக வைக்கப்பட்ட அந்த நாள், அமெரிக்க வரலாற்றில் ஒரு கரிய நாள்" என மிகுந்த மன வேதனையுடன் தெரிவித்திருக்கிறார்.

"உரிய, நியாயமான, காத்திரமான சட்ட ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் பெறும் உரிமையை இந்த நாட்டின் அரசியல் சட்டம் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் வழங்கியிருக்கும் நிலையில், அந்த உரிமையை வலியுறுத்தும் வகையில் முன்வைக்கப்படும் வாதங்களுக்குச் செவி மடுப்பதே ஒரு நீதிபதியின் கடமையான்றி, வாய் மூட வைப்பதல்ல" என அவர் மேலும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

வழக்குத் தொடர்களுடனும் அறங் கூறுநர்களுடனும் (Jurors) சாட்சியாளர்களிடமும் சட்டத்தரணிகளிடமும் ஏனையோரிடமும் நீதி

பதிகள் பொறுமையுடனும் பெருந்தன்மையுடனும் மரியாகதயுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என அமெரிக்க நீதித்துறை ஆணையம் வலியுறுத்துகிறது. இதற்கமைய, அன்றைய சம்பவத்தின்போது நீதிபதி Conrad Hafen நடக்கத் தவறிவிட்டதாக பல்வேறு திருச்சுவில் இருந்தும் குற்றச் சாட்டுகள் வந்து குவிந்த வண்ணமுள்ளன.

“பாடம் படிப்பிப்பதற்கென்று ஒரு சட்டத்தரணிக்கு விலங்கிடுதல் ஒரு முறையற்ற, நீதியற்ற, முன்னொருபோதும் நடைபெற்றிராத செயல்” என்று கருத்து வெளியிட்டுள்ள Clark County Defenders Union, நீதிபதி Conrad Hafen செய்தது ஒரு தவறான செயல் எனக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது. தமது 10 வருட சேவையில் இதுபோன்ற சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டதேயில்லை எனக் கூறும் பிரதம பொது மக்கள் பிரதிவாதச் சட்டத்தரணி Phil Kohn நீதிபதி Conrad Hafenனின் அனுகுழுமறையைக் கண்டித்ததுடன், “ஒரு சட்டத்தரணிக்கு உரிய கெளரவ த்தை வழங்காதவராக, அவரை Zohra என முதற் பெயர்கொண்டு விழித்து, நீதிமன்றில் பாலபாட வகுப்பு ஒன்றினை நீதிபதி Conrad Hafen நடத்தியிருக்கிறார்” என விமர்சித்திருக்கிறார். அமெரிக்க நீதித்துறையை நீதிபதி Conrad Hafen அவமதித்திருப்பதாக நெவேடாவைச் சேர்ந்த 150 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொதுமக்கள் பிரதிவாத சட்டத்தரணிகள் குழு ஒன்று கண்டனம் தெரிவித்துள்ளதுடன், நீதிபதி Conrad Hafen துத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் முறைப்பாடு செய்துள்ளது.

அமெரிக்காவின் 80-90 சதவீதமான நகரப்புறக் குற்றச் செயல்களுடன் சம்பந்தப்படுவர்களுக்காக, பொதுமக்கள் பிரதிவாதச் சட்டத்தரணிகளே நீதிமன்றங் களில் வாதாடி வருகின்றனர். இச்சட்டத்தரணிகள் ஏழைகளுக்காகவும் அதிகாரமற்றவர்களுக்காகவும் நீதிமன்றங்களில் வாதாடுபவர்கள். அதிர்ஷ்டமற்ற அம்மக்களின் கவசமாகவும் காவலரண்களாகவும் விளங்குபவர்கள். குறைந்த பலா பலன்களுக்கும், பாராட்டுதல்களுக்கும் இடையே கடமையாற்றும் இச்சட்டத்தரணிகள், நெஞ்சறுதியும், ஆழமான இலட்சிய வேட்கயும்,

மிகுந்த அர்ப்பணிப்பும் உடையவர்களாக இருந்தல் அவசியம் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய விடயமல்ல. போற்றுதலுக்குரிய இப்பொதுப் பணியாளர்களுக்கு, ஜனநாயகத்தின் காவல் தேசத்தில் சட்டத்தின் காவலர் களால் இவ்வாறு விளைவிக்கப்பட்டுவரும் அந்திகளுக்கான அடிப்படைக் காரணமாகக் கருதப்படுவது என்னவாக இருக்கலாம்?

ஒர் அரசாங்கத்திடம் சட்டமியற்றும் அதிகாரம், நிர்வகிக்கும் அதிகாரம், நீதித்துறை அதிகாரம் என மூவகை அதிகாரங்கள் இருந்தல் வேண்டும் என அரசறிவியல் அரிச்சவடி சொல்கிறது. சட்டத்தின் சர்வ வியாபகத் தன்மையையின் அடையாளமாக, அந்த அரசாங்கத்தினால் இயற்றப்படும் சட்டங்களின் அடிப்படையில்தான் நாடு நிர்வகிக்கப் படுகிறது. அதே சட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே நீதியும் நிலை நாட்டப்படுகிறது. இவ்வாறு நீதி நிலைநாட்டப்படுகையில், ஜனநாயக த்தின் அடிப்படைப் பண்புகளான மக்கள் இறைமை, சமத்துவம், சுய ஆட்சி என்பன பேணப்படுதல் இன்றியமையாதது.

வடகொரியா, சீனா, வியட்நாம், கியுபா, அரபு நாடுகள், மத்திய கிழக்கு நாடுகள் என உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இந்த ஜனநாயகப் பண்புகள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகவும், அடிப்படை மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதாகவும் அமெரிக்கா அடிக்கடி புகார்செய்து வருகிறது. அவை குறித்து அவ்வப்போது அவ்விலக நாடுகளுக்குப் பாடமெழுத்து வருகின்றது. பொருளாதாரத் தடையெனும் தடியெடுத்து ஆங்காங்கே தண்டனை கொடுத்தும் வருகிறது.

இதே அமெரிக்காவில்தான் இன, மத, நிற, பாலினப் பாகுபாடு மலிந்துபோய்க் கிடப்படுத்தும், ஜனநாயகத்தின் முதுகெலும்பான சமத்துவம் மலிந்துபோய்க் கிடப்படுத்தும் அன்மைக்காலச் சம்பவங்கள் சட்டிக்காட்டுகின்றன. சட்டத்தரணி Zohra Bakhtary முகங்கொடுத்த துயர சம்பவம் அதற்கான ஒரு சிறு துளி உதாரணம்.

இங்கு வெள்ளைத்தோல் கொண்ட ஆண் நீதிபதி ஒருவர், தமது அதிகார பலத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். கடமையைச்

சரிவரச் செய்யமுயன்ற நிறுத்தோல் கொண்ட பெண் சட்டத்தரணி ஒருவருக்குக் கைவிலங்கிட்டு, அவரை மானபங்கப்படுத்தியிருக்கிறார். வெள்ளை, ஆணாதிக்க சமூகம் இன்னமும் தனது ஆணவத்தைக் கைவிடவில்லை என்பதனை இவர் அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறார். சட்டத்தின் பாதுகாவலர்களது கைகளாலேயே பாலின சமத்துவமும், தோல்நிற சமத்துவமும் படிகொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறாக, Liyah Brown, Zohra Bakhtary போன்ற அதிகாரமற்றவர்கள் தன்டனைக்குள்ளாவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் பால், நிறம், வெள்ளை எனும் அடையாளங்களுக்கிடையிலான “பனிப் போர்” மோதலன்றி வேறு என்னவாக இருக்கலாம்?

சான்றாதாரங்கள்:

Toronto Star, Wednesday, June 15, 2016

Matt Ferner, The Huffington Post, May 27, 2016

Keith L. Alexander, Washington Post, September 5, 2007

கனக. மனோகரன், “வரலாற்றின் மனிதன்,” ஆ. அமிர்தவிங்கம் பவழ விழா மலர், 2002

“தாய் வீடு” – ஜூலை இதழிலும்

“பதிவுகள்” – ஆகஸ்ட் 04, 2016 மின்னிதழிலும் பிரசரமானது.

## தமிழரின் சமூக ஊடாட்டங்களில் உடல் பற்றிய கருத்தியல்



Genuine equality means not treating everyone the same,  
but attending equally to everyone's different needs.

- Terry Eagleton

இரு குறிப்பிட்ட பிரதேச எல்லைக்குள் வாழ்கின்றவர்கள் என்ற வகையிலும், அவ்வாறு வாழும்பொழுது, பொதுமைப்பாடுகடைய பல்வேறு தொடர்புகளையும், உறவுகளையும், ஊடாட்டங்களையும் தமக்கிடையே மேற்கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையிலும், அக்குழமத்தினரை “இரு சமூகம்” என அழைத்தல் மரபு. பாரம்பரிய தமிழ்ச் சமகத்தில், மிக நீண்ட காலமாக, இந்த மனித உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் ஊடாட்டங்களையும் நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணிகளுள் ஒன்றாக, உடல் இருந்து

வந்துள்ளது.

இவ்வாறான சமூக நடத்தகளின்போது, உடலை மையமாக கைத்து, சமூக உறுப்பினர்கள் ஒருசாரார்மீது, “பாகுபாடு” பேணப்பட்டு வந்துள்ளமைக்கு, ஏராளமான வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள். ஒரு மனிதனின் உடல், இன்னொரு மனிதனால் தீண்டப்படுதலை, தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வழிவகுத்த, இந்தப் பாகுபாட்டுக்கு, குறிப்பாகப் பெண்களும், இயற்கையாகவே உடலில் குறிப்பிட்ட குணாம்சங்களையோ அல்லது குறைபாடுகளையோ கொண்டவர்களும், சாதி என்ற பெயரால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் இலக்காகி வந்துள்ளனர்.

மனித வரலாற்றின் ஆரம்ப காலம் தொட்டு, உடல் வலுவின் அடிப்படையில், பெண்ணினத்திலும் வலுவான சக்தியாகக் கணிக்கப் பெற்ற ஆணினமானது, சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலும், தனது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திக்கொண்டது. பெண்ணினத்தை இரண்டாந்தர சக்தியாக, அடையாளப்படுத்திக்கொண்டது. இது போதாதென்று, கற்ப என்ற பொன் விலங்கை, பெண்களின் கரங்களில் பூட்டிக்கொண்ட தமிழ்க் கலாசாரம், “மாதவிலக்கு” என்ற இயற்கையான உடலியல் செயற்பாட்டின் போதும், “தீட்டு” என்ற பெயருடன் பெண்களின்மீது தீண்டாகமயைத் திணித்துக்கொண்டது.

அடுத்து, இயற்கையாகவே உடலியல் மாற்றங்களுக்குள்ளாகி, அன்மைக் காலம்வரை அரவாணிகள் எனும் அருவருக்கத்தக்க பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்த திருநங்கையரை, சங்க இலக்கியங்களும், அறநால்களும், பக்தி இலக்கியங்களும், காப்பியங்களும் “அச்சமாறிகள்” என்றும், “ஆண் பெண்ணாகிகள்” என்றும், “பரத்தையருக்கு ஒப்பானோர்” என்றும், “அவிகள் - ஊனங்கள் - பேடிகள்” என்றும் குறிப்பிட்டு, அவர்களை இழிவானவர்களாகவும் கேள்விக்குரியவர்களாகவும் ஒதுக்கிய வரலாறு இற்றைவரை தொடர்கிறது. அனைத்து மாற்றுத் திறனாளிகளது நிலைமையும் எமது சமூகத்தில் இவ்வகைப்பட்டதே! மேலும், கறுப்பு நிறமுடையவர்களாகப் பிறந்த தமிழ்ச் சமூகத்தினர், அழகற்றவர் 86 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

களாகவும், ஆளப்படுவர்களாகவும், அதிகாரத்திற்குத் தகுதியற்றவர்களாகவும், இழிவின் சின்னங்களாகவும் கருதப்பட்டு வருகின்றமைக்கான ஆரம்ப விதை, தமிழ் அரசுகள் வீழ்ச்சியடைந்த 13ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே நாட்டப்பட்டுவிட்டது.

இவ்வகைப்பட்டவர்களை உடலால் தீண்டுதல் “தீட்டுத் தன்மையது” என்பதாக “தீண்டாமையாக” தமிழ்ப் பண்பாட்டுணர்வு நீண்ட காலமாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. இந்தத் தீட்டுக் கருத்தியலின் முக்கிய வகையான சாதி ஒருக்கு முறையின் மூலங்களையும், அது வரலாற்றுப் போக்கில் எய்திய பரிமாணங்களையும் மட்டுமே இங்கு கருத்தில் எடுத்து, தமிழிலக்கிய நிலைப்பட, சான்றுகளின் துறையுடன் அடையாளம் கண்டு, ஆய்வுக்குட்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பண்பாட்டு வரலாற்கறக்கொண்ட தமிழ்ச் சமூகமானது “பிறப்பொக்கும் எல்லாவ யிர்க்கும்” எனக் கூறிக்கொண்டே, ஒருக்குமறைக்கு உள்ளாகும் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தைக் காலந்தோறும் உருவாக்கி வந்துள்ளது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பரந்த சிந்தனையை சங்காலப் புலவர்கள் ஒருசிலரிடம் காணமுடிகின்ற போதிலும், அச்சிந்தனை வீச்சு சங்க இலக்கியங்களின் அடிநாதமாகவோ, அடிப்படைப் பண்பாகவோ இருந்ததாகச் சொல்வதற்கில்லை. “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே” என்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்துவதாகவே, பெரும்பாலான சங்க இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன.

தமிழர் பண்பாட்டில், அன்றைய காலத்திலிருந்தே பாணர், பறையர், துடியர், கடையர் என்ற பிரிவினைகள் இருந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியம் உறுதி செய்கின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் பாணர், விறவி, கூத்தன், கூத்தி, புலையன், புலைத்தி போன்ற சொற்கள் புழக்கத்தில் இருந்திருக்கின்றன என்பதற்கு, ஆற்றுப்படை இலக்கியம் சான்றாக இருக்கின்றது.

“பக்கெகால் மெல்விரல் பெருந்தோட் புலைத்தி துறை விட்டன்ன தூமயி ரெகினம்”

என்ற நற்றினைப் பாடலொன்றும்,

“தூடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்று இந்நான் கல்லது குடியும் இல்லை”

என்று புறநானாற்றில் வரும் பாடலொன்றும் இவற்றிற்கான இரு உதாரணங்கள் மட்டுமே.

எனவே, சங்க காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சாதியில்லை என்றும், ஆரியரின் வருகையின் பின்னர் புகுத்தப்பட்ட வருணாசிரம முறையே சாதியத்தைப் புகுத்தியது என்றும், கூறப்பட்டு வருகின்றபோதிலும், சங்ககாலச் சமூகத்தினை அதன் இலக்கியச் சான்றுகளோடு பொருத்தி ஆராய்ந்து பார்த்தால், மக்கள் பிறப்பின் அடிப்படையிலும், தொழிலின் அடிப்படையிலும் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் - உடல் தீண்டப்படுதலுக்கு உரியவர் அல்லர் என, இம்மக்களில் ஒரு பகுதியினர் இழிவுபடுத்தப் பட்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் அறியமுடிகின்றது.

நிலவுடைமைப் பண்பாட்டின் விளைச்சல்களான காப்பியங்கள் உருவாக ஆரம்பித்த சங்கமருவிய காலத்தில், ஊர் அமைப்பிலும் வருண வேறுபாடு புகுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அங்கு தீண்டாமை ஆரம்பமாகிவிடுகின்றது. பெருங்குடி-சிறுகுடி, கருமை-வெண்மை, ஊர்-பட்டினம் என்ற இருமை எதிர்வுகள்கூட, இக்காப்பிய காலத்தில்தான் கட்டமைக்கப்பட்டன. வணிகர் போற்றும் இந்தப் புத்தசமயக் காப்பியங்கள் வேடர், எயினர், மறவர், குறவர் என்றெல்லாம் சுட்டப்படும் மக்களது செயலை இழிவாகக் காட்டுகின்றன.

“அருந்தவர்க்காயினும் அரசர்க்காயினும்

ஓருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க்காயினும்

நால்வேறு வருணாப் பால்வேறு காட்டி

இறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த

குறியவு நெடியவுங் குன்று கண்டனன்

சமூமணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்”

என்று தீண்டாமையைச் செயற்படுத்தும் களமாக இருகாடும் அமைவது இந்த மணிமேகலைப் பாடல் மூலம் தெரியவருகின்றது.

“ஊனாடு தேனுங் கள்ளு முண்டுயிர் கொன்ற பாவத் தீநராய் பிறந்த திங்வனி யிவை யொழின்”

என்ற பாடலின் ஊடாக “இழிகுலத்தில் பிறந்தது முன்வினைப் பயன்” என்று சீவகசிந்தாமணி கூறுகின்றது.

இவ்வாறாக, இலக்கியங்கள் வழியிலான சான்றுகள் கைக்கெட்டிய சங்க காலம் தொடக்கம், தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதிவேறுபாடு நிலவி வந்துள்ளபோதிலும், கி.பி. மே நூற்றாண்தட அடுத்த பக்தி இலக்கிய காலத்திலேயே, இதன் ஒடுக்குமுறை அம்சங்கள் துலக்கமாகத் தெரியலாயின. கடவுளின் பெயரால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமயக் கருத்தியல்களின் ஒருவகையின, சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினரைப் புறக்கணிப்பதற்கும் அடக்கி ஒடுக்குவதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டன என்ற உண்மையை, இந்தப் பக்தி இலக்கியங்கள் நிருபிக்கின்றன. இறையடியார்கள் என்ற பொது அடையாளங் கொண்டவர்களான நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் ஆகியோருள் சிலர், அப்பொது நிலைக்கு மேலாக, அவர்களது பிறப்பு, தொழில் ஆகிய அம்சங்களின் அடிப்படையில், தனி அடையாளங்களுடன் சுட்டப்பட்டதையும், அந்நிலையில் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டதையும் பக்தி இலக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

புலையரான நந்தனார், இடையரான ஆனாயர், நுளையரான அதிபத்தர், வேடரான கண்ணப்பர், பாண்ரான திருநீலகண்ட யாழிப்பாணர், இடையரான திருமூலர் போன்ற நாயன்மார்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சார்ந்தவர்களாகவே சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறுகின்றனர். “திருநாளைப் போவார்” எனப்பட்ட நந்தனார், தீக்குளித்ததாகச் சொல்லப்படும் பெரியபூராணச் செய்தியானது, அக்காலச் சமூகத்தின் உடல்சார் ஒடுக்குமுறைக்கான உதாரணமாகக் கூறப்படும் ஓர் இலக்கியப்

பதிவாகும்.

விசேடமாக வடக்கு வாசல் ஒன்று அகமத்துத்தான், இகைக் கலைஞரான திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணைர் திருவாளர் திருத்தலத்தினுள் வரவழைக்கப்பட்டார் என்றும், “பிராகாமியம்” எனும் சித்தியினால் சிவயோகியார் ஒருவர்தான், பாம்பு தீண்டி இறந்த இடையனான மூலனின் உடலில் புகுந்து, திருமந்திரம் எனும் அருமந்திரம் தந்த திருமூலராய் வந்தார் என்றும், உள்ளார்ந்த இறை அன்பினால், ஊனையும் தேனையும் படைத்து, இறைவனை வழிபட்ட கண்ணப்பரின் வழிபாட்டை “அனுசிதம்” என - அதாவது “பழுதானது” எனக் குறிப்பிட்டு, “பழுது புகுந்தது தீர்ப் பவித்திரம் செயல் பரிந்து” புனிதமாக்கிக் கொண்டார் என்றும் புராணக் கதைகள் கூறும் செய்திகளின் உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள் உணரக் கூடியனவே. சாதி குறைந்தவர்களை அறிஞர்களாகவோ, இறைபக்தர் களாகவோ அல்லது கலைஞர்களாகவோ ஏற்க மறுக்கும் மேலாண்மை மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடுகள்தான் இவை என்பது வெளிப்படத்.

இதேவேளை, தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தின் சகல தரப்பினரையும், சமநோக்குடன் தழுவிச் செல்லும் அணுகுமுறையைக் கையாண்ட, சமயப் பெரியோரும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்ற உன்மையையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை. உதாரணமாக, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை, தமது தொண்டர் கூட்டத்தில் ஒருவராக்கியதுடன், அந்தணராகிய திருநீலங்களின் இல்லத்தில் ஒருமுறை அவர் தங்குவதற்கும் ஏற்பாடுசெய்து உதவிய திருஞானசம்பந்தர், ஒரு சிவபக்தராகவும், பக்தி இயக்கத் தலைவராகவும் மட்டுமல்லாமல், சமூக சமநோக்குடைய மனிதநேயப் பண்பாளராகவும் காணப்படுகின்றார்.

ஆனால் இதே காலப்பகுதியில் தோன்றிய சித்தர்களோ, சாதிப் பிரிவினைக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பிய கலக்காரர்கள், என்பதனால், இவர்கள் இலக்கியத்திலும் சரி, ஆன்மீகத்திலும் சரி, பெரிதாகக் கண்டுகொள்ளப்படாமல் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர் என்பதும், இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

“சாதிப் பிரிவினிலே தீய முட்டுவோம்”

என்று பாம்பாட்டிச் சித்தரும்,

“சாதி பேதங்கள் சொல்கிறீர் தெய்வம் தானென் ஹாருவடல்  
பேதமுன்டோ”

என்று கொங்கண நாயனாரும்,

“ஆதி கபிலர் சொன்ன ஆகமத்தின் சொற்படியே சாதிவகை  
இல்லாமல் சஞ்சரிப்ப தெக்காலம்”

என்று பத்திரகிரியாரும் மனம் நொந்து பாடியிருப்பதை,  
அக்காலகட்டத்துச் சாதிபேதத்தின் வழித்தோன்றலான, உடல்  
தீண்டாகமம் கொடுக்கான சான்றுகளாகும்!

நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களில், ஒருக்கப்  
பட்டோர் நிகலைபற்றி, விரிவான தகவல்கள் பெருமளவில் இல்லாத  
போதும், அவர்கள் குறித்த பார்க்கவையைப் பள்ளு, குறவுஞ்சி ஆகிய  
இரண்டிலும் காணலாம். இவையிரண்டும், ஒருக்கப்பட்டோர் என்று  
சொல்லப்படுகின்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பற்றிப் பேசுகின்றன. பள்ளர்கள்  
ஆதிக்க சக்திகளால் அடக்கப்பட்டனர் என்பதற்குரிய ஆதாரங்களை,  
பள்ளு இலக்கியத்தின் மூலமாகவும், அதில் இடம்பெறும் ஏசல்கள்  
மூலமாகவும் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. புறம்தள்ளி கவக்கப்பட்டவர்  
களான குறவனின் வேட்டைத் தொழிலும், குறத்தியின் குறிசொல்லும்  
தொழிலும், இழிவான தொழில்களாகவே நாயக்கர் காலத்தில்  
கருதப்பட்டுள்ளன என்பதை, குறவுஞ்சி இலக்கியத்தின் மூலமாக  
அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இத்தகைய வரலாற்றுப் போக்கினுக்கு மாறாக, தம்மீது  
திணிக்கப்பட்ட சாதி ஒருக்கு முறையை எதிர்த்து, தாழ்த்தப்பட்டோரே  
கலகக் குரலெழுப்பி, கேள்விக் கணை தொழுத்த காட்சிப் படலங்களும்  
பழந்தமிழ் இலக்கிய காலங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. சங்கமருவிய  
காலத்து மணிமேகலையின் ஆபுத்திரன் கதையும், நாயக்கர் காலத்து  
கபிலரகவல், மற்றும் உத்திர நல்லூர் நங்கை பாடல் என்பனவும்,

இதற்கான நல்ல உதாரணங்களாகும்.

இவை இவ்வாறிருக்க, ஜோப்பியரின் வருகையின் பின்னர், தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றின் மறுகட்டமைப்புக்கான பணிகள், ஊக்கம்பெற்ற தொடங்கின. இந்த மாற்றங்கள், தமிழ்ச் சமூகத்து ஒருக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும், விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. ஆங்கில ஆட்சிச் சூழலில், கல்வி வாய்ப்பு அனைத்துத் தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கும் திறந்து விடப்பட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத்திலிருந்தே, சமூக இயக்க நிலைச் செயற்பாடுகள் தோன்றின.

இப்பின்னணியில் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும், மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களின் வழிநடத்தல்களால் தீவிரமடைந்த தீண்டாமை எதிர்ப்புணர்வு, இவ்விரு நாடுகளைச் சேர்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்திலும், வெவ்வேறு தன்மையதாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. ஈ.வே. ராமசாமிப் பெரியாரின் பகுத்தறிவு இயக்கமும், இதுசாரி இயக்கங்களும் ஏற்கனவே தமிழ் நாட்டில் தீண்டாமைக்கு எதிராகக் குரலெழுப்பிய போதிலும், இந்திய தலைத் இயக்கத்தின் முன்னோடியான, டாக்டர் அம்பேத்காரின் நூற்றாண்டு நிகழ்வுகளை ஒட்டியே, 1990 - 91 காலப் பகுதியில் தலைத் இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் புத்துணர்ச்சியுடனும் புதுவேகத்துடனும் செயற்படலாயிற்று.

கலை இலக்கிய இதழ்கள், ஆக்க இலக்கியங்கள், நாடக அரங்கியற் செயற்பாடுகள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வுநால் வெளியீடுகள் போன்ற பல்வகைத் தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலமாகவும், தலைத்தியம் தமிழகத்தில் தன்னை ஒரு முக்கிய சமூக சக்தியாக இனங்காட்டலாயிற்று. அ. மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி, ரவிக்குமார், ராஜ்கௌதமன், பாமா, இமயம், சிவகாமி, டாக்டர் ஏ. குணசேகரன், சமுத்திரம், விழி. பா. இதயவேந்தன், அபிமானி, அழகிய பெரியவன், ராசமுருக பாண்டியன், குருச சாக்கிரஸ், ஸ்ரீதர கணேசன், அறிவுழகன் போன்ற ஏராளம் தலைத்திய படைப்பாளி களுடன், டாக்டர் வீ. அரசு, எஸ். வீ. ராஜதுரை, வ. கீதா, கருணாமனோகரன் போன்ற பலரது ஆய்வுகளும், தமிழ் நாட்டில் தலைத்தியப் போராட்டங் 92 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

களுக்கு ஊட்டமளித்து வந்துள்ளன.

இந்திய மண்ணுக்கே சிறப்பாக உரிய இந்தச் “சாதி ஏற்றத் தாழ்வு” என்ற சமூக வியாதியை எதிர்கொள்வதற்கு ஒரு தனிநிலை இயக்கக் செயற்பாடு அவசியமாகிறது என்பதே இந்த தலித்தியத்தின் நிலைப்பாடாகும். இவ்வகையில் மார்க்சியம் கூறும் “வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு” முன்னர் நிகழ்ந்து முடியவேண்டிய ஒரு “பண்பாட்டுச் செயற்பாட்டை” முன்னெடுப்பது தலித்தியரின் நோக்கு நிலையாகும். பாரம்பரியமாக நிலவிவரும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை, மற்று முழுதாக எதிர்த்து நின்று, மாற்றுக் கலாசாரம் தேடும் பண்பாட்டுச் செயற் பாட்டையே அவர்கள் தமது “கலகப் பண்பாடு” என்பர்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, 1925இல் எழுச்சியுற்ற யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் மாநாடு, காத்திரமான சமூக வரலாற்றுச் சுவடுகளைப் பதித்துச் சென்றுள்ளது. அதன் சாதியத் தகர்ப்பு, மற்றும் பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகள், பின்னாளில் அதன் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை முன்னெடுத்த, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் கையேற்கப் பட்டது. இந்த எழுச்சியோடு, சாதியத் தகர்ப்புப் போராட்டங்களை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தாமாகவே முன்னெடுத்தபோது, இடதுசாரி உணர்வு படைத்த உயர்சாதியினர் உட்பட, அனைத்து சாதியினரும் ஜக்கியப்பட்டு, அதன் வெற்றிகளுக்குத் தோள் கொடுத்தனர். வர்க்க உணர்வோடு, அனைத்துச் சாதியினரையும் ஜக்கியப்படுத்தி, தீண்டாகமக்கு எதிராகப் போராடுவது என, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயங்கியபோது, சகல சாதியினரையும் அணிதிரட்ட முடிந்தது.

இத்தகைய சாதகமான பின்னணியில் “சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை,” மற்றும் “தீண்டாகம ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்” போன்ற அமைப்புக்கள், தத்தமக்கே உரிய போராட்டங்கள், செயற்பாடுகள் ஊடாக, ஒருக்கப்பட்டோருக்கான வாழ்வாதாரங்களை மேம்படுத்துவதில், ஓரளவு வெற்றி கண்டிருந்தன. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் இந்த வெற்றிக்குத் துணையாக இருந்து வந்தள்ளது. தமிழ்

நாட்டில் தவித்திய எழுச்சிக்கு வித்திட்டவராகவும், பஞ்சமர் இலக்கியங்களின் பிதாமகராகவும் மதிக்கப்படும் ஈழத்து எழுத்தாளர் கே. டானியல் மற்றும் டொமினிக் ஜீவா, என். கே. ரகுநாதன், சுபத்திரன், பெனடிக்ட் பாலன், தென்னியான் ஆகியோருடன், செ. கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னயன், சுபைர் இளங்கீரன், அகஸ்தியர் போன்ற பலரும், இலங்கையில் தீண்டாமைக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்திய, குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளிகள் ஆவர்.

இனவிடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் ஆரம்பமான காலக்ட்டத்திலிருந்து, இன்றுவரை, தீண்டாமைக்கெதிரான போராட்டம், திசை திருப்பப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர - தீண்டாமையின் தீவிரம், சற்றுத் தணிந்திருப்பதான தோற்றுமாயை ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர - அங்கு இன்னமும் தீண்டாமை செத்துவிட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை! வெளித் தெரியாப் புற்றுநோயாக, சாதிப் பாகுபாடும், அதன் தொடர்ச்சியான தீண்டாமையும், அங்கு இன்னமும் விரவிப் பரவிக் கிடக்கின்றன என்பதுதான் உண்மை!

இவ்வாறான வரலாற்றுப் போக்கினைக்கொண்டதும் - தமிழர்தம் சமூக ஊடாட்டங்களை நெறிப்படுத்தும் வல்லமை கொண்டதுமான - தீண்டாமையானது, இந்திய உபகண்டத்துக்கு மட்டுமே உரிய, சில பொதுப் பண்புகளைக் கொண்டதோர் சமூக ஒடுக்கு முறையாகும்.

அப்பொதுப் பண்புகளாவன -

1. வர்க்க ஒடுக்குமுறை என்பது பொருளாதாரச் சரண்டல், அரசியல் உரிமை மறுப்பு, பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறை என்பவற்றை உள்ளடக்கும். ஆனால் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தீண்டாமை என்ற கருத்து நிலையோ, வர்க்க வேறுபாடுகளுக்குள் அடங்கமறுக்கும் -பிறப்பின் அடிப்படையில் நிரணயிக்கப்பட்டிருக்கும் - ஒரு மாறுபட்ட ஒடுக்கு முறையாகும்.

2. கடவுளின் பெயரால் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கும் இத்தீண்டாமையானது, ஆதிக்க சக்திகளின் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அதிகாரமும் மதமும் கைகோர்த்துப் பெற்றிருத்த காரணத்தினாலேயே, இத்தீண்டாமையின் ஆணிவேரை இனங்கண்டு பிருங்கி எறிவதில், இக்காலம் வரை சிரமங்கள் இருந்து வருகின்றன.

3. புறக்கணிப்புணர்வையும் அடக்கி ஒருக்கும் மனப்பாங்கையும் உள்ளடக்கிய தீண்டாமைக் கருத்தியல்களுக்கு முரணாக, சமரசப் பாங்குகொண்ட முயற்சிகள் பல, பக்தி இலக்கிய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

இவற்றை, தீண்டாமை அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராக எழுந்த, கிளர்ச்சிகளின் தீவிரத்தைக் குறைப்பதற்கான தணிப்பு முயற்சிகள் என்றும் - அடக்கி ஒருக்கப்பட்ட மக்கள், பிற சமயங்களை நோக்கிச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கான, அரசியல் நோக்கிலான உத்திகள் என்றும், கொள்ளவேண்டுமே தவிர, தீண்டாமைக் கொடுமைக்கெதிரான, இதுய சுத்தியுடன்கூடிய எத்தனங்கள் எனக் கூறிவிட முடியாது.

4. தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆளாகுவோரான, அடிநிலை மக்களது வாழ்வியல் நியமங்கள், தரமுயர்த்தப்படுதற்கான சகல தரப்பு முயற்சிகளும் வேண்டப்படும் இத்தருணத்தில், அவர்களைக் கொடுமைக்கு ஆளாக்குவோரும், தத்தமது மனச்சாட்சியின் நியமங்களை, பரஸ்பரம் தரமுயர்த்திக்கொள்ள வேண்டியதும் தர்மம் ஆகும்.

மனிதனை மனிதனாக மதித்தலே தர்மங்களிலெல்லாம் தலையாய தர்மம்!



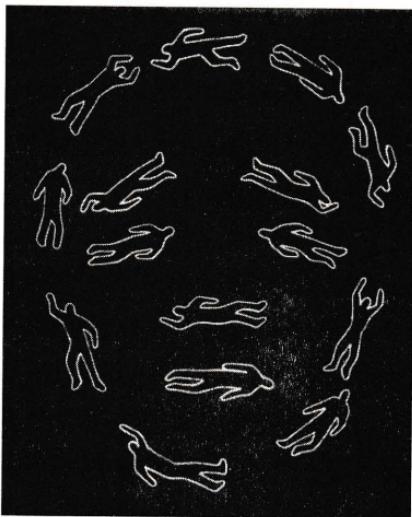
**சான்றாதாரங்கள்:**

1. விழி. பா. இதயவேந்தன், “தலித் அழகியல்,” காவ்யா வெளியீடு, சென்னை 2002
2. க. பூரணச்சந்திரன் (பதிப்பாசிரியர்), “தலித் இலக்கியத்தில் ஒருக்கப்பட்டோர்.....,” அகரம், தஞ்சாவூர் 2004
3. ந. இரவீந்திரன், “அம்பேத்காரும் எம். சி. சுப்பிரமணியமும்,” மல்லிகை, ஜூன் 2010
4. தெயியான், “சமூக சமத்துவக் குரலாக ஒவிக்கும் சித்தர் பாடல்கள்,” ஜீவநிதி, ஆவணி 2010
5. கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், “நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும்,” கலைஞர் பதிப்பகம், சென்னை 2002
6. தி. பெ. கமலநாதன், “தலித் விடுதலையும் திராவிடர் இயக்கமும்,” எமத்து, மதுரை 2009

ரொறன்றோ பல்கலைக்கழக 2012 தமிழியல் மாநாட்டு ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

“மல்லிகை” – ஜூன் 2012, 47வது ஆண்டுமலரில் பிரசரமானது.

## கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களே!



Darkness cannot drive out darkness; only light can do that. Hate cannot drive out hate; only love can do that.

- Martin Luther King, Jr.

மெல்ல அவல் தேடும் மேற்குலக ஊடகங்களின் வாய்க்குள் அகப்பட்டு, அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, வெர்மான்ற் (Vermont) பல்கலைக்கழகம்! அமெரிக்காவின் வடக்கிழக்கே, இயற்கையழகு கொஷ்சம் வெர்மான்ற் மாநிலத்துப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் மத்தியில் பறந்துகொண்டிருந்த கொடி ஒன்று, இந்தவார இறுதியில் (செப்ரெம்பர் 24-25) களவாடப்பட்டமையே அதற்கான காரணம். அது 'Black Lives Matter'ன அழைக்கப்படும் "கறுப்பு உயிர்களும்

உயிர்களே” இயக்கத்தின் கொடி. கடந்த வாரம் சார்லெற் (Charlotte) நகரிலும், அதற்கு முன்னர் வேறுபல நகர்களிலும் கறுப்பு இனத்தவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதன் எதிரொலியாக ஏற்றப்பட்ட கொடி. ஒற்றுமை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், நீதியின் தேடல், வன்முறைக்கெதிரான போராட்டம் போன்ற இலட்சியங்களின் அடையாளச் சின்னமாகப் பறக்க விடப்பட்ட கொடி. பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தின் பூரண அங்கீகாரத்துடன், தேசியக் கொடியுடனும் மாநிலக் கொடியுடனும் சம உயரத்தில், சமாந்தர மாகப் பறக்க விடப்பட்ட கொடி. இனவாதிகள் அதனை இரவோடிரவாகக் களவாடியமை, ஏரிகின்ற இனவெறுப்புச் சூதளயினுள் என்னையை ஊற்றிவிட்டிருக்கின்றது!

அமெரிக்கக் காவற் துறையினரின் கடும் போக்கும், அதன் விளைவாக இனவெறவில் ஏற்பட்டு வரும் விரிசல்களும் சமூகத்தில் ஆழ ஊருநியுள்ள இத்தருணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள, வெர்மான்ற பல்கலைகழகக் கொடியகற்றற் சம்பவம், இனப் பதற்றத்திற்கு மென்மேலும் ஊட்டம் அளித்துள்ளது. “கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களே” இயக்கம் குறித்த புதிய சர்ச்சைகளுக்கும், வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கும் வழி திறந்துள்ளது. நல்ல நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை, வெவ்வேறானோர் வெவ்வேறு விதங்களில் அர்த்தம் கொள்ள வகைசெய்துள்ளது.

“கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களே” இயக்கம் (BLM) வன்முறையை ஊக்குவிப்பதாகவும், அதுவே ஒரு இனவெறுப்பு இயக்கமென்றும், வெர்மான்ற பல்கலைகழக நிர்வாகம் இவ்வியக்கத்தின் கெடுபிடிகளுக்கு அடிபணிந்துவிட்டதாகவும், பண்பாட்டு மோதலொன்றின் போது பல்கலைக் கழகம் பக்கச்சார்புநிலை எடுத்துவிட்டதாகவும், இனிவருங் காலங்களில் தீவிரவாதக் குழுவொன்றின் கொடியையும் ஏற்றிவைக்கப் பல்கலைகழக நிர்வாகம் சம்மதிக்கக் கூடும் என்பதாகவும் வெள்ளள யின அடிப்படைவாதிகளும் பழைமவாதிகளும் குற்றம் சாட்டத் துவங்கியுள்ளனர். இக்குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கும் 98 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி

BLM இயக்கத்தின் மூலக்ரத்தாக்களோ, இதற்கு முற்றிலும் முரணான வாதத்தை முன் வைத்துள்ளனர். கறுப்பின மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் பாகுபாடுகளையும் கொடுமைகளையும் ஒருக்குமுறைகளையும் உணர்ந்தவர்கள் இவ்வாறான குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லத் துணிய மாட்டார்கள் எனவும், BLM பற்றி இத்தகைய தவறான பரப்புரையை அவர்கள் ஒருபோதும் மேற்கொள்ள மாட்டார்கள் எனவும் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

2012 பெப்ரவரி 26ஆம் திங்கள் :ப்ளோரிடாவில் Trayvon Martin என்ற பெயருடைய 17 வயது ஆபிரிக்க - அமெரிக்க வாலிபனை George Zimmerman எனும் வெள்ளளயரான சுற்றுப்புறக் காவற்பணித் தன்னார்வ ஊழியர் ஒருவர் சுட்டுக் கொலல செய்திருந்தார். வழக்கு விசாரணையின் பின்னர், ஜூலை 2013இல் அவர் நிரப்பாதி என விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தார். இந்தச் சம்பவம்தான் “கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களோ” எனும் இயக்கம் கருக்கட்டக் காரணமாயிற்று. தொடர்ந்து, 2014இல், Michael Brown, Eric Garner எனும் இரு கறுப்பின இளைஞர்கள் காவல் துறையினரால் கொல்லப்பட்டதனாத் தொடர்ந்தே, இவ்வியக்கம் அமெரிக்காவெங்கும் பரவி, ஒரு தேசிய இயக்கமாக வடிவெடுத்தது. சிறுபான்மையினர் பெருந்தொகையில் சிறைவைக்கப்படுதல், சிறு பான்மையினருக்கு எதிராகக் காவற் துறையினர் கடும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல், நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட இனத்துவேஷத்தைக் கடைப் பிடித்தல் போன்ற கெடுபிடிகள் மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளுடன் இவ்வியக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. காவல் துறையினர் தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வரும் துப்பாக்கிச் சூட்டுக் கொலலுக்கும், அவர்களது கொடுர நடவடிக்கைகளும் அமெரிக்காவில் மட்டுமன்றி, அண்டை நாடான கனடாவிலும் BLM இயக்கத்தின் பரம்பலுக்கு வழிகோலியது. இவ்விரு நாடுகளிலும் சுமார் 30 கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு இயக்கமாக BLM வியாபித்துள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறாக, BLM தனது வகையமைப்பை விரிவாக்கி,

இருப்பாட்டங்களையும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் தீவிரப்படுத்தி வருகின்ற அதே சமயம், ஆயுதம் தரிக்காத அப்பாவிக் கறுப்பின மக்களுக்கெதிரான காவற் துறையினரின் அட்காசங்களும் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளன. கடந்த ஜூலை மாதம் டிரெனாயிற் நகரில் BLM இயக்கத்தை விமர்சித்துமைக்காக காவற்துறை அதிகாரி ஒருவர் பதவி யிறக்கம் செய்யப்பட்டார். அதேமாதம் ஒவைறோவில் BLM அடையாளச் சின்னத்தைச் சட்டையில் குத்திக்கொண்டு நீதிமன்றம் சென்ற சட்டத்திற்கு, நீதிபதி 5 மணித்தியால் சிறைத்தன்டனை வழங்கினார். காவற்துறை அதிகாரிகள் பலர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேலும் பல ஆபிரிக்க - அமெரிக்கர்களைத் துப்பாக்கிக்கு இரையாக்கி உள்ளனர். பதிலாக 6 காவற் துறையினர் டலஸ் நகரில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இம்மாதம் சார்லெற் நகரில் Keith Lamon என்பவரும், ரூல்ஸாவில் Terence Crutcher என்பவரும் காவற் துறையினரால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறாக, பழிக்குப் பழி, இரத்தக்திற்கு இரத்தம் என்ற பரமவைரி மனோபாவத்துடனான மல்லுக்கட்டல்களினால் நாடு கொதிநிலை அடைந்துள்ளது!

இவற்றின் பக்க விளவுகளாக, வெள்ளள இனத்தவர் மத்தியில் “வெள்ளள உயிர்களும் உயிர்களே” என்றும், “நீல உயிர்களும் உயிர்களே” என்றும், “எல்லா உயிர்களும் உயிர்களே” என்றும் புதுப்புது இயக்கங்கள் புற்றிச்சல்கள் போலக் கிளம்பியுள்ளன. இவை அனைத்தும் BLM இயக்கத்திற்கு எதிரான இயக்கங்களாகத் தமிழ்மை இனங்காட்டி யுள்ளன. பெருந்தொகையில் வந்து சேரும் மூன்றாமுலக நாட்டுப் புதிய குடிவரவாளர்களையும், இனங்களுக்கிடையிலான பலவந்தமான ஒருங்கிணைப்பையும், 24/7 இனக்கலப்புப் பிரசாரத்தையும் இப்புதிய இயக்கங்கள் மூர்க்கமாக எதிர்க்கின்றன. இன, நிற வேறுபாடுகளைக் கண்ணாற் காணக்கூடாத “நிறக்குருடுகளாக” வாழுமாறு தாம் நிர்ப்பந்திக் கப்படுவதாக வெள்ளள இனத்தவர் இயக்கங்கள் கூறுகின்றன. BLM இயக்கத்திற்கு எதிராகப் போர்க் கொடிகளும் பதாகைகளும் தாங்கியாவறு

ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவென இவை வீதிகளில் இறங்கியுள்ளன.

இவ்வாறு வெளிக்களம்பியுள்ள புதுப்புது இயக்கங்களை மிகுந்த துயரத்தோடும் ஏமாற்றத்தோடும் BLM இயக்கத்தின் பெரும் பாலானோர் உற்று நோக்குகின்றனர். உண்மையில் இப்புதிய இயக்கங்கள் மேலாண்மைக்கெனப் போராடுவதாகவும், தாம் சமத்துவத்துக்கெனப் போராடுவதாகவும் இவர்கள் கூறுகின்றனர். இதேவேளை, புதிதாக முனைத்த வெள்ளையர் இயக்கத்தினரை “போர்வைக்குள் படுத்துறங்கும் பன்றிக் குட்டிகள்” என்றும், “பொரித்த பன்றி இறைச்சித் துண்டுகள்” என்றும், “பன்றி இறைச்சித் துண்டுகளைப் பொரிப்பது போல இவர்களைப் பொரித்துத் தள்ளுங்கள்” என்றும் BLM இயக்கத்தின் ஒருசில தீவிரப் போக்குடையோர் அவதாறு செய்கின்றனர்.

கனடாவுக்குள் ஏற்கனவே ஆழுக் கால் பதித்துவிட்ட BLM பிரித்தானியா, ஜேர்மனி, நெதர்லாந்து, தென்னாபிரிக்கா, பலஸ்தீனம், இஸ்ரேல் (எத்தியோப்பிய இஸ்ரேலியர்கள்) போன்ற நாடுகளுக்குள்ளும் மௌலில, மௌலில ஊடுருவி வருகின்றது. தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்குப் பன்னெடுங்காலமாக இரையாகிவரும் இந்திய தலித்துக்களின் அனுதா பத்தையும் பெற்றுவருகின்றது. எங்கெல்லாம் கறுப்பு இனத்தவர்மீதும், ஒருக்கப்பட்டவர்கள் மீதும் காவற்துறை தனது கைப்பிடியை நெரித்துப் பிடித்து நிட்ச்சுரம் செய்துவருகின்றதோ, அங்கெல்லாம் BLM காட்டுத் தீயாகப் பரவி வருகின்றது. இனவெறுப்பை மறுதலிக்கும் மக்கள் - குறிப்பாகக் கறுப்பின மக்கள் - வீதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர். ஆபிரிக்க - அமெரிக்கக் கறுப்பின மக்களுக்கு ஆதரவாக பிரித்தானியர்கள் “I do this for My Brother” என்றும், “No Racist Police” என்றும் சுலோகங் களைச் சுமந்துபடி தெருவிலிறங்கி ஊர்வலம் செல்கின்றனர். அமெரிக்கா வில் சூல்கொண்ட BLM இயக்கம், இப்போது கடல் கடந்து, கண்டம் கடந்து உலகின் பலதிக்கும் பல்கிப்பெருகி வருகின்றது. இக்கொந்தளிப்பின் விளைவாக, ஆபிரிக்க வம்சாவழியினர் பற்றிய தமது ஆய்வினை ஜ.நா. நிபுணர்க்கும் ஒன்று துரிதப்படுத்திக்கொண்டது. ஆபிரிக்க வம்சாவழி

யினர்க்கு அமெரிக்கா இழப்புத் தொகை வழங்க வேண்டும் என்றும், அதற்கான ஆதாரங்களை அடிமை வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது என்றும், அமெரிக்க வரலாற்றின் இருளதைந்த அத்தியாயங்களுக்கும், இன்று அங்கு நிலவிவரும் இனத்துவ அநீதிகளுக்கும் தொடர்புண்டு என்றும் அந்த நிபுணர் குழு அன்மையில் தனது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது.

நிலைமை கட்டுக்கடங்க வேண்டுமாயின், அமெரிக்காவிலும் ஏனைய பல நாடுகளிலும் இனத்துவேஷம் பல சமயங்களில் புலப்படா வகையிலும், சில சமயங்களில் பூதாகாரமாகவும் உயிர் வாழ்ந்து வருவதை வெள்ளையினத்தவர் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். கறுப்பினத்த வர்களுடன் கூடிவாழ்ந்து, அவர்களது குறைகளை நேரில் கண்டறிய முன்வர வேண்டும். கறுப்பினத்தவர்களிடத்து காட்டப்பட்டு வரும் பாரபட் சத்திற்கு எதிராக ஒவ்வொருவரும் மனமறிய உழைக்க முன்வர வேண்டும். அமைப்பு முறையிலான நிறவாதத்தை - நிறவனமயப்படுத் தப்பட்ட நிறவாதத்தை - முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒருவரது இனம் அல்லது மதம் போன்ற அடையாளங்களை, அவர் குற்றும் செய்தார் எனச் சந்தேகிப்பதற்கான ஆதாரங்களாகக் கொள்ளும் Racial Profiling எனும் சமூகக் கொடுமையை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, கறுப்பு இனத்தவர்கள் மீது கண்முடித்தனமாகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுவரும் காவற் துறையினரின் வன்மம் கைவிடப்பட வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் காவற்துறையினரால் வெள்ளையர்கள் கொல்லப்படுவதைவிட, 2.5 மடங்கு அதிகமான கறுப்பினத்தவர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர் எனக் கணக்கெடுப்பு ஒன்று கூறுகின்றது. சுமார் ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகச் சுடு பிடித்துள்ள அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தலின் ஆரவாரங்களை, BLM இயக்கத்தின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஓரங்கட்டிவிட்டாகச் செய்தி ஒன்று கூறுகின்றது. 1989ஆம் ஆண்டு சீனத் தலைநகரான பீஜிங்கில் உள்ள ரியனன்மென் சதுக்கத்தில், பீரங்கித்

தாங்கி முன்னால் தனித்து நெஞ்ச நிமிர்த்தி நின்ற போராளி ஒருவனின் வீரியத்துடன் BLM இயக்கத்தினரது தீர்த்தை ஒப்பிட்டு இன்னொரு தகவற் தளம் தலையங்கம் தீட்டியிருக்கின்றது. 'BLM is a Cry for Help' என்பது தான் உண்மையே தவிர, வெறுப்பை விதைக்கும் ஒரு வன்முறை இயக்க மல்ல என்று சமூக ஊடகங்கள் வழியாக BLM மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகின்றது.

மனித உரிமை இயக்கத்தின் தந்தையான மார்ட்ட்டின் லூதர் கிங் ஜௌனியர் மறைந்து 40 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. அவர் உயிரோடிருந்து சமவரிமைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தபோது பெரும்பான்மையான வெள்களை இனத்தவர்கள் அவரை வெறுத்தனர். அவரது போராட்டத்தை எதிர்த்தனர். அவர் மறைந்த பின்னர், வரலாற்றின் சரியான பக்கத்தில் நிற்கத் தவறிவிட்டோம் என அதே வெள்களை இனத்தவர்கள் வெட்கித் தலை குனிந்தனர். ஆனால் இன்றோ அவரைப் போற்றிப் புகழ்கின்றனர். இந்நிலையில், மார்ட்டின் லூதர் கிங் அன்று முன்னெடுத்த மனித உரிமைகள் இயக்கத்தின் இன்னொரு வடிவமான “கறுப்பு உயிர்களும் உயிர்களே” இயக்கத்தை ஏற்க மறுத்து, அதே வரலாற்றுத் தவறிகளை மீண்டும் செய்யத்தான் வேண்டுமா? என்பதை ஒவ்வொரு வெள்களை இனத்தவரும் சிர்ந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டிய காலம் வீணே கரைந்துகொண்டிருக்கின்றது!

சான்றாதாரங்கள்:

Derek Hawkins, The Washington Post, 'This is what happens when a Black Lives ...' - Sept 26, 2016

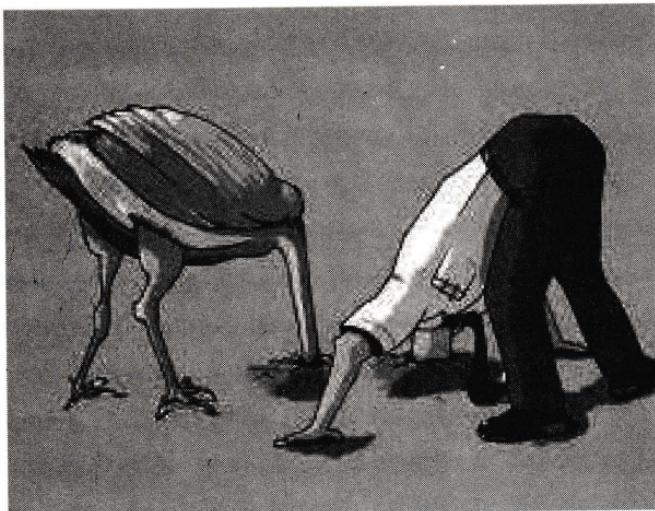
Katie Mettler, The Washington Post, 'Why SPLC says White Lives Matter is...' - Aug. 31, 2016

John Halstead, The Huffington Post, 'The Real Reason White People Say ...' - Jul 28, 2016

“தாய்ஸீ” – நவம்பர் 2016 இதழிலும்

“பதிவுகள்” – நவம்பர் 26, 2016 மின்னிதழிலும் பிரசரமானது.

## தீவிரவாதமும் தீக்கோழி மனோபாவமும்



The free world cannot afford to accept any form of extremism, whether it is facism, racism or religious extremism.

- Widad Akreyi

“அமுதேன்....! அவனையும் அவனது தாய் தந்தையரையும் நினைத்து, உண்மையில்.... நான் வாய்விட்டு அமுதேன்!”

ஓன்றாறியோவின் ஸ்றத்ரோய் (Strathroy) என்னுமிடத்தில், ஆரன் ட்ரைவர் (Aaran Driver) என்னும் வாலிபன் காவல் துறையினரால் கொல்லப்பட்ட செய்தி கேட்டு, தற்போது பிரான்ஸில் குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்துவரும் முன்னாள் கனடியக் குடிமகளான கிரிஸ்ரியான் ப்புட்ரோ (Christianne Boudreau) இப்படித்தான் சொல்லியமுதாள்! ஆரன்

ட்டறவரின் கொலையின் மூலம் பெருந்தொகையிலான உயிர்ச் சேதங்களும் பொருட் சேதங்களும் தவிர்க்கப்பட்டமை கனடியர்களுக்கு ஒரு நல்ல செய்தி! ஆனால் இருவருடங்களுக்கு முன்னர், சிரியாவில் இஸ்லாமியதேச தீவிரவாதக் குழுவொன்றுடன் இணைந்து போராடி உயிரிழந்த, தனது 22 வயது மகனான டேமியன் கிளயமனைப் (Damian Clairmont) பறிகொடுத்த தாயான கிரிஸ்ரியான் ப்புட்ரோவைப் பொறுத்த வரை, ஆரன் ட்டறவரின் கொலை அவளுக்கு இன்னொரு அவலச் செய்தி! “என்னையும், எனது மகனையும் குழும்பத்தையும் போலவே, ஆரன் ட்டறவரையும் அவனது குழும்பத்தையும் கனடிய அரசு அனாதரவாகக் கைவிட்டுவிட்டது!” வளரிளாம் பருவத்துச் செல்வங்கள் பலவும், வழி தவறிப்போய் மாண்டழிவதற்குக் கனடிய அரசின் கையாலாகாத்தனமும் அதிகாரிகளின் அசமந்தப் போக்கும் ஒருவகையில் காரணங்கள் என அத்தாயானவள் முன்வகைக்கும் வாதங்கள் வெறுமனே அலட்சியம் செய்யப்படக் கூடியனவல்ல!

24 வயதுடைய ஆரன் ட்டறவரது தந்தையார் ஒரு வான்படை அலுவலராகப் பணியாற்றியவர். தந்தையாரது பணியின் நிமித்தம் ஆரன் ட்டறவர் ஒன்றாறியோ, அல்பேர்ற்ரா ஆகிய மாகாணங்களில் வசித்தவர். 2014இல் கனடியப் பாராளுமன்றில் தாக்குதல் நடத்திய மைக்கல் ஜேய்வூஃப் ப்பிப்போவையும் (Michael Zehaf-Bibeau) பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும் சமூக ஊடகங்களில் விதந்து பாராட்டியவர். தம்மை ஓர் இஸ்லாமியராகச் சுய பிரகடனம் செய்தவர். இஸ்லாமியதேச தீவிரவாதிகளை ஆதரித்து, அவர்களோடு தொடர்பில் இருந்தவர். விளைவாக, 2015இல் கைதுசெய்யப்பட்டு, விசாரணைகளின் பின்னர், கணினியோ கைத்தொலைபேசியோ பாவிக்கக்கூடாதென்ற நீதிமன்ற உத்தரவுடன், கண்காணிப்பின் கீழ் காலம் கழித்தவர்.

இந்நிலையில் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் ஸ்றத்ரோயிலுள்ள தமது இருப்பிடத்தின் நிலக்கீழறுயில் இரகசியமாக வெடிகுண்டு ஒன்றைத் தயாரித்து, சனசந்தடி மிக்க ஒன்றாறியோ நகர் ஒன்றில் அதுகன வெடிக்க

வைக்கவென ஆரன் ட்ரைவர் ஆயத்தமாயிருந்தார். தனது நோக்கத்தை வெளியிடும் காணொளி ஒன்றையும் தயாரித்துப் பதிவுசெய்து வைத் திருந்தார். இத்தகவலை அறிந்த அமெரிக்க மத்திய புலனாய்வுத் துறை யினர் (FBI), கனடிய ஆர்சியெம்பினருக்கு (RCMP) அதனைத் தெரியப் படுத்தினர். ஆகஸ்ட் 10, 2016 புதன்கிழமை ஆரன் ட்ரைவர் தமது கண்டுத் தாக்குதற் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் புறப்பட்ட தருணம், ஒன்றாறியோ காவல் துறையினருடன் இடம்பெற்ற மோதலில் அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

வழக்கம் போல ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் அமைதியாகக் கிறங்கிக் கிடந்த கனடாவை ஆன் ட்ரைவரின் கொலை தட்டி எழுப்பியது. அரசு தறப்பினரும் காவல் துறையினரும் பாதுகாப்புப் படையினரும் துயில் கலைந்து கண்விழித்துக் கொண்டனர். பீதியால் நிலைகுலலைந்த மக்கள் தற்காலிகமாக, அதிர்வத்தம் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொண்டதாக நிம்மதிப் பெருமுச்சு விட்டனர். ஆயினும் வெறும் அதிர்வத்ததை மட்டும் நம்பி, எப்படி வாழுமுடியும் எனவும், எப்போதோ ஒரு நாள், எங்கோ ஓரிடத்தில் அந்த அதிர்வத்தம் காலை வார்க்கூடும் எனவும் என்னிடி அவர்கள் அச்சத்தில் உழல்கின்றனர். “கனடிய மண்ணில் இன்னும் ஏராளம் ஆரன் ட்ரைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் எப்போதும் கண்காணிக்க முடியாது. சிலவேளைகளில் எமது அதிர்வத்தம் எம்மைக் கைவிடும்போது, எம்மில் ஏராளம் பேர் கொல்லப்படலாம்” என்று லோர்ன் டாஸன் (Lorne Dawson) எனும் வாட்டர்லூ பல்கலைக்கழக சமூகவியலாளர், மக்லீன் (McLean) சஞ்சிகைக்குத் தெரிவித்திருக்கும் அபாய அறிவிப்பைப் புறக்கணிக்க முடியாமல் மக்கள் தடுமாறுகின்றனர். தீவிர வாதத் தாக்குதல் அச்சம், கனடா முழுவதும் காட்டுத் தீயாகப் பரவிக் கொண்டுள்ளது!

## தீவிரவாதம் என்றால் என்ன?

தீவிரவாதம் என்பது மிதமானதும், விட்டுக்கொடுப்பு மிகுந்தது மான கொள்கைகளை நிராகரிக்கும் ஓர் அரசியல் கருத்தாக்கமாகும். அது தாராண்மை வாதத்தின் மறுதலை. ஒரு சமூகத்தின் தார்மீக நியமங்களை

மீறி, அச்சமூகத்தின் அரசியல் கையத்தைப் புறந்தன்றும் போக்கினைக் கொண்டது. சமூகப் பொதுநடத்தையிலிருந்து மாறுபட்டது. அச்சமூகத்தின் பொதுவிருப்புக்கு எதிராக, வன்செயலைப் பிரயோகிப்பதில் பொதுவாக நாட்டமுடையது. இத்தகைய குணாம்சங்களைக் கொண்ட தனிநபர்களை அல்லது குழுக்களை தீவிரவாதிகள் என்பர். இயல்பு நிலைக்கு மாறான அரசியல் நடவடிக்கைகளில் விருப்பங்கொண்டவர்கள் என இவர்களைக் குறிப்பிடுவர். தீவிர இடதுசாரிகளும் தீவிர வலதுசாரிகளும் தீவிரவாதிகள் எனும் வகைக்குள் அடங்குவர்.

தீவிரவாதம் அல்லது தீவிரவாதி என்பன பிறரால் இவர்கள்மீது திணிக்கப்பட்ட பதங்களே அன்றி, இவர்கள் தமக்குத் தாமே சூட்டிக் கொள்பதை அல்ல. பதிலாக, தம்மை அரசியல் மாற்றங்களை விரும்புவோர், போராளிகள் என்றும், தமது செயற்பாடுகளை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், போராளிகளின் செயற்பாடுகள், உடல் வலிமைப் பிரயோகம் என்றும் சுட்டிக்கொள்ளவே இவர்கள் விரும்புவர்.

கடந்த நூற்றாண்டின் நருப்பகுதியிலிருந்து, மத்திய கிழக்கில் ஏறியும் பிரச்சினையாக கனன்றுகொண்டிருக்கும் பலஸ்தீனிய - இஸ்ரேலிய பிரச்சினையில், றஹாஸ் போராளிகளும் யூத அடிப்படைவாதி களும் பொருது மோதிவரும் இரு தீவிரவாதுப் போராளிக் குழுக்கள். இவ்விரு குழுக்களையும் உதாரணமாகக் கொண்டு, தீவிரவாதிகளின் அடிப்படைப் பண்புகளை இனங்காண்பது சுலபம். இருதரப்பினரும் தேசிய வாதிகள்; எதிரிகளைப் பிசாக்களாகப் பார்ப்பவர்கள்; எதிர்த் தரப்பின ரோடு உடன்பட மறுப்பவர்கள்; தத்தமது நிலைப்பாட்டைத் தீர்க்கமாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்கள்; முழு இலக்கும் தமக்கே உரியது என்பதில் பிடிவாதமாக உள்ளவர்கள்; இலக்கை எய்துவதற்கு வன்செயலைப் பயன்படுத்தத் துணிந்தவர்கள்; தத்தமது அணிக்குள் மாற்றுக் கருத்தை அடியோடு வெறுப்பவர்கள்.

இதேவேளை, தீவிரவாதம் எனும் கருத்தியலானது அகவய மானது; அரசியல் நோக்கம் சார்ந்தது. ஒரு அரசியல் நடவடிக்கையானது

ஒருவரது விழுமியங்கள், தார்மீக எல்லைகள், அரசியல் நோக்கு, அந்நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவருடனான உறவு என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே அது அறம்சார் செயல் என்றோ, ஆபத்துசார் செயல் என்றோ தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இதன்படி, ஒருவருக்குச் சுதந்திரப் போராட்டமாகத் தெரிவது, இன்னொருவருக்குப் பயங்கரவாதமாகத் தெரிகிறது.

தீவிரவாதத்தைத் தீர்மானிப்பதில் காலமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. தென்னாபிரிக்காவின் நிற ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டம் ஒருகாலத்தில் உலக நாடுகளால் தீவிரவாதம் எனத் தூற்றப் பட்டது; பின்னொரு காலத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் எனப் போற்றப்பட்டது. ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு விடுதலைப் போராட்ட இயக்கமாகவும், அதன் சூதந்திரதாரியான நெல்ஸன் மண்டெலா ஒரு விடுதலைப் போராளியாகவும் ஏற்றிப் போற்றப்பட்டமை வரலாறு.

ஒருசமூகத்தின் அல்லது ஒரு இனத்தின் அதிகார பலம் குன்றியோரும், சிறுபான்மையினரும், விளிம்புநிலையினரும் தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கெனத் தீவிரவாத நடவடிக்கைகளிலும் வன்செயல்களிலும் இயல்பாகவே ஈடுபடுவர். இலங்கையில் நடந்து முடிந்த இனவிடுதலைப் போராட்டமும், அதற்கு முன்னரான வடபுலத்துச் சாதியப் போராட்டமும் இதற்கான சான்றுகள். அதேவேளை, இவ்வாறான போராட்டங்களை அழித்தொழிப்பதற்கென அதிகார பலம் மிக்க அரசும், பெரும்பான்மையினரும், மேட்டுக்குடியினரும் தீவிரவாத நடவடிக்கைகளையும் வன்முறைகளையும் பயன்படுத்துவர் என்பதற்கும் மேற்கூறிய இரண்டும் சாட்சியங்கள்.

தீவிரவாதக் குழுக்களுக்குள்ளும் அதிதீவிரப் போக்குடையோரும், சற்றே தீவிரம் குறைந்தோரும் இருப்பதுண்டு. பலஸ்தீனிய விடுதலையை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்ட போராளிகளுக்குள், பலஸ்தீனிய விடுதலை அமைப்பு, வற்மாஸ், இல்லாமிக் ஜிவஹாத் என்றவாறான பிரிவுகளுக்கு, தீவிரத் தன்மையின் வேறுபாடே காரணமாகும்.

இனி, தீவிரவாத அமைப்புகளெல்லாம் வன்செயலில் நாட்டம்

உடையன என்று முடிவுக்டவும் முடியாது. அந்நாளைய பிரித்தானியர் களுக்கு மஹாத்மா காந்தி ஒரு தீவிரவாதிதான். அந்நாளைய அமெரிக்கர் களுக்கு மார்ட்டின் லாதர் கிங் ஒரு தீவிரவாதிதான். இவர்கள் வன்செயலுக் குப் பதிலாக அகிம்கசையைக் கடைப்பிடித்தவர்கள். தீவிரவாதம் என்பது எப்போதும் மக்கள் சமூகத்துக்கோ, அரசுக்கோ, அல்லது ஏனைய அமைப்பு கள், நிறுவனங்களுக்கோ அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் என்பதில்லை.

### **தீவிரவாதத்தினால் கவரப்படுவோர்**

தீவிரவாத நடவடிக்கைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவரோ, மதத்தவரோ, நிறத்தவரோ, மொழியினரோ, நாட்டவரோ அல்லது பிரதேசத்தவரோதான் இந்நாட்களில் ஈடுபட்டு வருவதாக விரல் சுட்ட முடியாது. உலகின் சகல வகைப்பட்டவர்களையும் சிக்கெனப் பீடித் திருக்கும் ஒரு சீகி வியாதியாக இன்று இது வியாபித்துவிட்டது. இவ்வாறு தீவிரவாதத்தினால் கவரப்படுவோரை வசதி கருதி நான்கு பிரிவினராக வகைப்படுத்தலாம்.

1. தாம் வாழும் சமூகத்தின் மீது அதிருப்தி கொண்டவர்கள் முதற் பிரிவினர். பெரும்பாலும் இவர்கள் புதிய வாழிடங்களின் பண்பாடுகளுக்கு இசைவாக்கம் பெறுவதில் சவால்களை எதிர்நோக்கும் இளம் குடிவரவாளர்கள். வேலைவாய்ப்பின்மை, உள்வீட்டு முரண்பாடுகள் போன்றவற்றால் பெற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். நீதியற்று - சமநிலையற்ற சமூக நடமுறைகளினால் விரக்தி அடைந்தவர்கள். இவற்றிலிருந்து விருப்பட வன்முறையே ஏற்ற வழிமுறை என நம்புவார்கள்.
2. தமது இலட்சியத்திற்காக உயிர் துறக்கவும் துணிந்தவர்கள் அடுத்த வகையினர். இனம், மதம், மொழி போன்ற அடையாள வெறியர்கள். இவ்வடையாளங்களின் அடிப்படையில் இலகுவாக மூனைச் சலவை செய்யப்பட்டு, வன்செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டப்படுவார்கள்.
3. எந்தவிதத் தீவிரவாதத்தினாலும் இலகுவாகக் கவரப்படுவார்கள் மூன்றாவது வகையினர். அராஜகம், நவ-நாளிசம், சுற்றுச்சுழல்

தீவிரவாதம் போன்றவற்றில் நாட்டம் உடையவர்கள். “நடைமுறை மாத நறுமணச் சுகவயாக” (The Flavour of the Month) இல்லாமிய தீவிரவாதத்தைக் கண்டு வெறி ஆறிக்கொள்பவர்கள்.

4. மனக்கோளாறுகளால் ஆட்கொள்ளப்படுவர்கள் இன்னொரு வகையினர். போதைப் பொருட்களுக்கு இலகுவில் அடிமையாகக் கூடியவர்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்தினால் அல்லது நம்பிக்கையினால் ஆட்டிப்படைக்கப்படுவர்கள்.

இவர்கள் அனைவரும் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாக, தாம் வாழும் சமூகத்திற்கு வேண்டப்படாதவர்களாக, இலகுவில் பாதிக்கப் பட்டவர்களாக, ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களாக, உதாசீனம் செய்யப்பட்டவர்களாகத் தம்மைத் தாமே கருதுவர்கள். இதனால் தமக்குள் விரிந்து கிடக்கும் வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கும் தமது இலக்கை எய்துவதற்கும் தீவிரவாதமே உகந்த புகலிடம் என்றும், அதனோடு இதனைந்த வாழ்வு ஒரு நோக்கத்தை - ஒரு அர்த்தத்தைத் தரும் என்றும் நம்புகின்றவர்கள்.

## உலகளாவிய தீவிரவாதம்

சிரியா, ஈராக், துருக்கி போன்ற நாடுகளில் களத்தில் நின்று போராடிவரும் இல்லாமியதேச தீவிரவாதக் குழுக்களே உலகின் கவனத்தை இன்று பெரிதும் தம்பக்கம் திருப்பிவைத்து வருகின்றன. இக்குழுக்களுடன் இதனைந்து போராடவென 2011 முதல் இற்கிறவரை உலக நாடுகளிலிருந்து சிரியாவுக்கு மட்டும் 36,500 போராளிகள் சென்றுள்ளனர். ஜஹாப்பிய வல்லரசுகளான பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து பெருந்தொகையானோர் இல்லாமியதேச தீவிரவாதக் குழுக்களுடன் இதனைந்து போராடி வருவதுடன், மேலும் ஏராளமானோர் நிதி சேர்ப்பு, ஆட்சேர்ப்பு, பிரசார முன்னெடுப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பிரிட்டனின் கிழக்கு லண்டன் பகுதியிலிருந்து இளம் பெண்கள் பலரும் ஜிஹாட் மண்பெண்களாக (Jihadi Brides) தம்மை அர்ப்பணிப்பதற்கென கடந்த ஆண்டு சிரியா

சென்றுள்ளனர். இப்பெண்களது சர்ச்சைக்குரிய இந்நடவடிக்கையினால் இவர்களது குடும்பத்தவர்களும், அரசு அதிகாரிகளும், பாதுகாப்புப் பிரிவினரும் அங்கு பெரும் நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

மேலும், நவீன தொடர்பாடற் தொழில்நுட்பத்தின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியை, தீவிரவாதக் குழுக்களும் அவற்றின் ஆதரவாளர்களும் அனுதாபிகளும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வருவதாக, பிரிட்டனின் பாராளுமன்றத்தின் உள்நாட்டலுவல்கள் தெரிவக்குழுவின் அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது. இனையத் தளத்தினாடாக தீவிரவாதிகள் நிரட்டப் படுதல் பிரிட்டனில் ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாக உருவெழுத்துள்ள தாகவும், தீவிரவாதிகளை வளர்த்தெழுப்பதில் சமூக ஊடகங்களின் கண்காணிப்பற்ற - சட்டத்திட்டமற்ற நடைமுறைகள் கைகொடுத்து உதவி வருவதாகவும் அந்த அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. Google, Facebook, Twitter, YouTube போன்ற சமூக ஊடகங்கள் பில்லியன் கணக்கான பொலைர வருமானமாகப் பெற்று வருகின்றன. ஆயினும் இனையத் தளத்தினாடான தீவிரமயமாதலைத் தடுக்கவெனப் போதுமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் இந்நிறுவனங்கள் அசிரத்தையாக நடந்துகொள்கின்றன என்றும், தீவிரவாதத்தை ஊக்குவிப்போரைக் கண் காணிக்கவென மேலதிக பணியாட்களை நியமிக்க இவை தவறி வருகின்றன என்றும், இது சமூக ஊடகங்களின் நற்பெயருக்குக் களாங்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்றும் அந்த அறிக்கை மேலும் தெரிவிக்கின்றது.

இந்த அறிக்கை குறித்து Google மென்னம் சாதித்து வருகின்ற போதிலும் Facebook, Twitter, YouTube ஆகியன இதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, வன்செயலையும் தீவிரவாதத்தையும் தமது தளத்திலிருந்து அகற்றுவதற்குத் தாம் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகவும், அதன் பிரகாரம் 2015 நடுப்பகுதியிலிருந்து தமது நிறுவனத்தின் கொள்கைகளை மீறிய குற்றத்திற்காகச் சுமார் 360,000 கணக்குகளை இடைநிறுத்தி வைத்திருப்பதாகவும் YouTube தெரிவித்துள்ளது. இதையொத்த நடவடிக்கைகளைத் தாழும் மேற்கொண்டு

வருவதாக Facebook, Twitter நிறுவனங்களும் கருத்து வெளியிட்டுள்ளன. இதேவேளை, பயங்கரவாதிகள் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவது தடைசெய்யப்பட வேண்டும் என்ற பொதுமக்கள் அமுத்தத்திற்கு அவ்வுடகங்கள் இசைந்து வருவதாக லண்டன் கிங்ஸ் கல்லூரியின் தீவிரவாதக் கற்கை நெறிக்கான அனைத்துலக நடுவத்தின் பணிப்பாளர் பீற்றர் நியுமன் (Peter Neumann) கூறுகின்றார். ஆனால் சுபாடிகளுக்கிடையிலான இரகசிய ஊட்டாட்டங்கள் வழியாகவே பிரிட்டன் மற்றும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து பெருமளவில் தீவிரவாதப் போராளிகள் சிரியா போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணராமல், சமூக ஊடகங்களையும் இனையத் தளங்களையும் மட்டும் குற்றம் சாட்ட முடியாது என அவர் மேலும் தெரிவித்துள்ளார்.

## கனடாவில் தீவிரவாதம்

சமகால வரலாற்றின் அடிப்படையில் மக்கள் சுதந்திரத்துடனும் சமத்துவத்துடனும் சகோதரத்துவத்துடனும் வாழ உகந்த ஓர் அமைதியான நாடாகக் கனடா கணிக்கப்பெற்று வருகின்றது. கியுபெக் பிரிவினைக் கோரிக்கையின் பின்விளைவாக நடந்தேறிய சில வன்செயல்களைத் தவிர, பாரிய அளவிலான தீவிரவாத அச்சுறுத்தல்களோ அல்லது வன்செயல்களோ அன்மைக்காலக் கண்டிய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற தில்லை. ஆனால் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் நிகழ்ந்து வரும் தீவிரவாதச் சம்பவங்களின் தாக்கங்கள் கண்டிய மன்றிலும் அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை.

கடந்த பழைமவாதக் கட்சியினரின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது கனடாவின் உள்ளும் புறமும் கண்டியர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் தீவிரவாதத் தாக்குதல்கள் பற்றிய தகவல்கள் கசியத் துவங்கின. 2013இல் அல்ஜீரியாவில் இடம்பெற்ற ஏரிபொருள் நிலையத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, கண்டிய தீவிரவாதிகளால் கனடாவிற்கு உள்ளேயும் வெளியே யும் அபாயம் காத்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. 2013 முதல் சுமார் 200

கனடிய இளைஞர்கள் தீவிரவாதக் குழுக்களுடன் இணைந்துகொள்வதற் கென சிரியா சென்றிருப்பதாகவும், இவர்களுள் சுமார் 25 பேர் கியூபெக் மாகானத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வாண்டு (2016) மார்ச் மாதம் மட்டும் கனடாவிலிருந்து சிரியா, ஈராக், துருக்கி போன்ற நாடுகளைச் சென்றதைந்து, 180 இளைஞர்கள் தீவிர வாதக் கொதிகலனுக்குள் தாமாகலே குதித்திருப்பதாகப் புதிய அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது. இவர்களுள் 20 சதவீதமானோர் பெண்கள் என்றும், 60 பேர் மீண்டும் கனடா வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றும், புதிய போராளிகளைத் தீரட்டுவதிலும் நிதி சேகரிப்பதிலும் பிரசார நடவடிக்கைகளிலும் இவர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள் என்றும் அதே அறிக்கை கூறுகின்றது. இப்புள்ளிவிபர எண்ணிக்கைகள் நிலையானவை அல்ல - இவை அவ்வப்போது ஏறியிருங்கக்கூடியவை என கால்ரன் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரும் முன்னாள் பாதுகாப்பு ஆலோசகருமான ஸ்ரீ.பனி கார்வின் (Stephanie Carvin) தெரிவித்திருக்கின்றார்.

கனடாவில் இந்நாட்களில் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுவரும் தீவிரவாதச் சம்பவங்கள் மக்கள் மனதைக் கிலிகொள்ளச் செய்து வரும் நிலையில், இன்றைய அரசாங்கமும் அரசு இயந்திரக் கருவிகளான பாதுகாப்புத் துறையும் புலனாய்வுத் துறையும் தற்போது ஒடிவிழித்து உசாரதைந்துள்ளன. அதன் ஓர் அங்கமாக, இன்றைய அரசு முன் நெடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கும் செயற்றிட்டங்கள் குறித்து பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரால்.ப் க்ஷைடேல் (Ralph Goodale) அவசரச் செய்தி ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றார். உலகளாவிய ரீதியில் தீவிரவாதத்தைத் தடைசெய்யும் மக்த்தான பணிக்குக் கனடா தலைமை தாங்க வேண்டும் என்றும், இதன் பொருட்டு ஒரு தேசிய அலுவலகம் கனடாவில் நிறுவப்பட இருக்கின்றது என்றும், தீவிரவாதத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, அதற்கு இரையாகப் போகும் இளைஞர் சமுதாயத்தை ஆக்கபூர்வமான வழியில் திசை திருப்பும் முயற்சிக்கொன அரசு 500 மில்லியன் டொலரை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றது என்றும் அமைச்சர் அதில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மேலும் மறைக்குறியாக்கப்பட்ட (Encrypted) தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் ஒரு பலத்த சோதனையாக அமைக்கப்படும் எனவும் அரசு அச்சும் தெரிவித்திருக்கின்றது. மறைக்குறியாக்கம் மூலமாக அரசாங்கமும் தனிநபர்களும் வியாபார - வர்த்தக நிறுவனங்களும் உணர்த்திறன் மிக்க முக்கிய தகவல்களைப் பரிமாறிப் பயன்பெற்று வருகின்றன. ஆயினும் இதே தொழில்நுட்ப வசதியைத் தீவிரவாதக் குழுவினரும் இரகசியமாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். இந்நிலையில் கண்டியச் சட்ட அமுலாக்கமும் கண்டியப் புலனாய்வு அதிகாரமும் இரண்டாகவே கண்டிய மக்கள் உரிமைகளைப் பாதிக்காத வகையில் - சமநிலை பேணி - நடவடிக்கை எடுப்பதில் உள்ள சவால்கள் குறித்தும் அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

இதேசமயம் தற்போது வெளிவந்துள்ள 2016ஆம் ஆண்டுக்கான பொது மக்கள் பாதுகாப்பு அறிக்கையானது கண்டிய மக்களுக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் எச்சரிக்கையாக நோக்கப்படுகின்றது. பேர்பெற்ற பாரிய பயங்கரவாத அமைப்புக்களால் கண்டாவில் தாக்குதல்கள் நிகழ்த்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் தென்படாத போதிலும், தீவிரவாதக் கருத்தியலினால் கவரப்பட்ட சிறு குழுக்களாலும், “ஒற்றை ஒராய்கள்” (Lone Wolves) எனச் சுட்டப்படும் தனிநபர்த் தீவிரவாதிகளாலும் கண்டிய மன்றில் தாக்குதல்கள் நடத்தப்படுவதற்கான அபாயம் அதிகரித்து வருவதாக அந்த அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. தீவிரவாதக் கருத்தியலினால் கவரப்படுவார்களும் தீவிரவாதக் குழுக்களினால் வழிநடத்தப்படு பவர்களும், குறைந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுள்ள அல்லது அறவே பாதுகாப் பற்ற, சன்னிருக்கடி மிக்க பொது இடங்களையும் போக்குவரத்து நிலை யங்களையும் குறித்துத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தவும், இத்தாக்குதல் களால் பாரிய உயிர்ச்சேதங்களுடன் மிக மோசமான பொருளியல், உள்ளவியல் பாதிப்புக்கள் ஏற்படுவதற்கும் வாய்ப்புண்டு என அவ்வரிக்கை கூறுகின்றது. கண்டிய அரசு, தேசிய பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பை மீளாய்வு செய்யத் திட்டமிட்டு வரும் தருணத்தில், இவ்வாறான புதிய தகவல்கள்

அடங்கிய இவ்வாண்டுக்கான பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அறிக்கை வெளிவந்துள்ளதை மிகுந்த கவனிப்புக்குரியது!

## ஒர் அன்னையின் அழுகுரல்!

கனடாவிலும் தீவிரவாதிகள் எந்நேரமும் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தக்கூடும் என்ற அச்சம் மக்கள் மத்தியில் கடந்த பல வருடங்களாகப் பரவி வந்துள்ளதை உண்மைதான். அன்றை நாடான அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பிய நேசநாடுகளிலும் அன்மையில் நடை பெற்ற தாக்குதல்கள் அதனை மென்மேலும் உறுதிசெய்கின்றன. இத்தகையதொரு பீதி கலந்த சூழ்நிலையிலேயே ஆரன் ட்ரைவரின் சம்பவம் நடந்து முடிந்திருக்கின்றது. கனடியப் பாதுகாப்புத் துறையினரும் புலனாய்வுத் துறையினரும் தக்க தருணத்தில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளால் பாரிய அழிவுகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் இன்றைய அரசு எடுக்கவிருக்கும் தீவிரவாதத் தகுப்பு நடவடிக்கைகள் விதிந்துரைக் கப்பட வேண்டியன. பயங்கரவாதத்தைக் கட்டுப்படுத்தவேன கடந்த அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகளையும், Bill C-15 பயங்கர வாதச் சட்டத்தையும் “புனருத்தாரணம்” செய்வதற்கு இன்றைய அரசு எடுத்துவரும் எத்தனங்கள் பாராட்டுக்குரியன! ஆயினும், கெட்ட குணம் கொண்ட இரட்டையர்களான தீவிரவாதத்தையும் பயங்கரவாதத்தையும் செயலிழுக்கச் செய்வதற்கென அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் நடவடிக்கைகள் குறித்து, இன்னமும் கனடிய மக்கள் மனதில் பூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளதா என்பது கேள்விக்குறியே!

அதன் ஒரு பிரதிபலிப்பாகவே டேமியன் கிளயமனின் தாயான கிறிஸ்தியான் ப்பூட்டரோவின் ஆடைவசக் குரல் ஓங்கி ஒலிக்கின்றது!

“இரண்டு வருடங்களாக என் மகனைக் கண்காணித்து வந்த கனடியப் புலனாய்வுத் துறையினரால், என்னை அனுகி ஏன் எச்சரிக்க முடியாமற் போயிற்று? வழிதவறிச் சென்றுகொண்டிருந்த அவனைத் திசை தீருப்பி, ஏன் நல்வழிப்படுத்த முடியாமல் போயிற்று? அவன் ஆபத்தை

நெருங்கிக்கொண்டிருந்ததைத் தெரிந்திருந்தும், இவர்களால் ஏன் அதனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாமற் போயிற்று? சிரியாவின் அலைப்போ நகரில் அவன் கொல்லப்படும்வரை, இவர்களால் எப்படித் தமது மெளனத்தைக் கலைக்க முடியாமற் போயிற்று?"

ஆரன் ட்ரைவரின் உயிர் பறிக்கப்பட்டதை அறிந்தபோதும், இதே கேள்விகள் எழுந்து அந்தத் தாய் மனதை அலைக்கப்படுத்திருக்கின்றன!

"தீவிரவாதச் சிந்தனைக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் சின்னங்க் கிரிக்களுக்கும் அவர்களது குபும்பத்தவர்களுக்கும் ஆதாரமளிக்க ஏராளம் வழிமுறைகள் உள்ளன. இருந்தும், கனடிய அரசினரோ, பாதுகாப்பு அதிகாரிகளோ, புலனாய்வு முகவர்களோ அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வலுவற்றவர்களாக வாளாதிருந்தனர்கள். இவர்கள் தீவிரவாதத் திற்கு இரையாகுதல் இந்த நாட்டின் ஒரு பாரிய பிரச்சினை என்ற உண்மையைக் கண்டுகொள்ள மறுத்து, இவர்கள் மனவினுள் தலை புதைத்து மறைந்து கிடக்கின்றனமை, எனது இதயத்தைச் சுக்குநூறாக உடைத்தெறிந்துவிட்டது!"

தனியனப் பறிகொடுத்த அந்தத் தாயானவள் இவ்வாறு அழுது புலம்புவதைக் காதில் போடாமல் கடந்து செல்வது அவ்வளவு சுலபமல்ல!

இந்த அவலம் கனடாவின் எந்தத் தாய்க்கும், எந்தக் கணத்திலிலும் ஏற்படலாம்!

சான்றாதாரங்கள்:

Global News, Aug 19, 2016

Huffington Post, Aug 14, 2016

Andrew Potter, National Post, August 12, 2016

Angela Mulholland, CTV News, January 16, 2015

க. நவம், "பூபாளம்" இதழ், பெப்ரவரி 2013

"தாய்வீரு" - ஓக்டோபர் 2016 இதழிலும்

"பதிவுகள்" - ஆகஸ்ட் 14, 2016 மின்னிதழிலும் பிரசரமானது.

116 தடங்களைக் கடந்து செல்லும் காலநதி









“திரு. நவம் அவர்கள் எனக்கு அரசியல் கற்பித்த காலத்திலேயே அவரது பன்முகத் திறமைகளைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, அவரது தமிழ் அறிவும், கலை இலக்கிய ஆற்றலும் அந்நாட்களில் மிகுந்த கவனிப்பைப் பெற்றிருந்தன. இந்நாலும் அதற்கான ஒர் அடையாளமாக அமைந்திருக்கக் காண்கின் றேன். பல்வேறு வகையான அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை இந்நாலானது ஆய்வு செய்கின்ற போதிலும், அவரது தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் ஆளுமையும் ஆங்காங்கே பல இடங்களில் ஒளிந்துகொள்ள முடியாமல், வெளிப்பட்டு நிற்பதை இதில் அவதானிக்கின்றேன். அவை இந்நாலின் வாசிப்பு அனுபவத்தை மென்மேலும் சுவாரஸ்யப்படுத்துகின்றன.”

- பேராசிரியர் எஸ். ஜி. கீதபொன்கலன்

“உறுபுத்து”

ISBN : 978-955-7295-03-9